

SPELLEOGY
CLUB

ORCUS
- 1979 -

III. DÍL

ÚSPĚŠNÁ BILANCE ČLENŮ ZO SSM ORCUS

• V lednu se na svých výročních schůzích scházejí svazáci ze všech míst naší vlasti. Mezi těmi, kdo bilancují výsledky své dvouleté práce, jsou i svazáci ZO SSM speleologického klubu Orcus našeho podniku. Tato specifická zájmová organizace dosáhla v minulých dvou letech mnohých významných úspěchů, o čemž svědčí i celné umístění v celopodnikové socialistické soutěži. •

Hlavní náplní činnosti mladých jeskyňářů jsou speleologické výzkumy a s nimi spojené ostatní odborné práce. Výsledkem obětavé a namáhavé práce při komplexním výzkumu pseudokrasu Beskyd je objevení šesti nových jeskyní o celkové délce 300 metrů, jejich zmapování, topografické zaměření a mikroklimatické zpracování. Ve spolupráci s Krajským vlastivědným muzeem v Olomouci je

Patří k nejlepším

již čtvrtý rok prováděn chiropterologický výzkum v celé oblasti Beskyd a Oderských vrchů a na základě jeho výsledků jsou hlavní zimoviště netopýrů postupně uzavírána a chráněna. Celá tato akce spolu s mnohými dalšími byla přihlášena do celostátní soutěže „Za tvorbu a ochranu životního prostředí Brontosaurus“.

Důležitými akcemi pro růst odborné a speleoalpinistické připravenosti všech členů jsou výjezdní expediční akce do krasů ČSSR. Jsou zaměřeny na

pracovní výpomoc ostatním speleologickým organizacím a na nácvik zdolávání nejtěžších propastí a jeskyní. Byly to například dvě desetidenní expedice na Šilickou a Plešiveckou planinu, několik akcí v Moravském krasu i spoluúčast na přípravách a organizaci dvou mezinárodních setkání speleologů v Moravském krasu.

Při přípravě členů na velmi náročné akce v podzemí nezapomínají speleologové naší organizace ani na psychologickou připravenost. Proto v minulém období provedli ve spolupráci s psychology sérii pokusných sestupů do podzemí, které se odehrávaly za těžkých mikroklimatických podmínek s vysokou fyzickou a psychickou náročností. Výsledky opět prokázaly dobrou odbornou a psychickou připravenost mladých jeskyňářů.

- a právem!

Při těchto speleologických akcích pobývali členové ORCUSU v uplynulých dvou letech 125 dní svého volného času v terénu a při výzkumech jeskyní strávili 5800 hodin.

Přes tyto specifické hlavní úkoly nezapomínají na všechny základní složky svazácké práce. Ve spolupráci s PO SSM vedou nejen svůj patronátní oddíl Slavců, ale uskutečnili pro pionýry bohumínských a ostravských škol desítky besed, přednášek, promítání diafilmů a praktických ukázek z práce speleologů. A ty pionýry, kteří projevili o speleologii největší zájem, připravují pro vstup do své základní organizace.

Pozadu nezůstávají ani na poli kulturním a sportovním. Dokladem toho je více než sto kulturních podujetí připravených nejen pro své členy, ale i pro družební svazácké organizace, BSP a desítky sportovních akcí, jakými byly různé turnaje v kolektivních sportech, horolezecký výcvik, turistické pochody, branné hry a další.

Na počest II. sjezdu SSM, 30. výročí vítězství pracujícího lidu a dalších důležitých výročí svazáci vysoko překračovali i své závazky na poli pracovní iniciativy. V rámci akce „Z“ přestavěli svou vlastní klubovnu, aktivně se zapojili do směn NF, letní aktivity studentů při výpomoci podnikům i do hnutí Brontosaurus. Celkem tak odpracovali 9300 brigádnických hodin, což je v průměru 500 hodin na jednoho člena — a to je opravdu mnoho.

Velmi výrazně se jim podařilo rozvíjet i družební vztahy mezi ostatními mládežnickými organizacemi speleologického zaměření u nás i v zahraničí a to hlavně v zemích socialistického tábora. Vyjádřením uznání práce speleologů — svazků ORCUSU je i pozvání sovětských speleologů k provedení expedice v srpnu 1979 do Krymského krasu. A právě tato reprezentační akce spolu s dalšími úkoly stojí před bohumínskými speleology v novém funkčním období.

CESTMIR KUPKA

ZÁKLADNA:

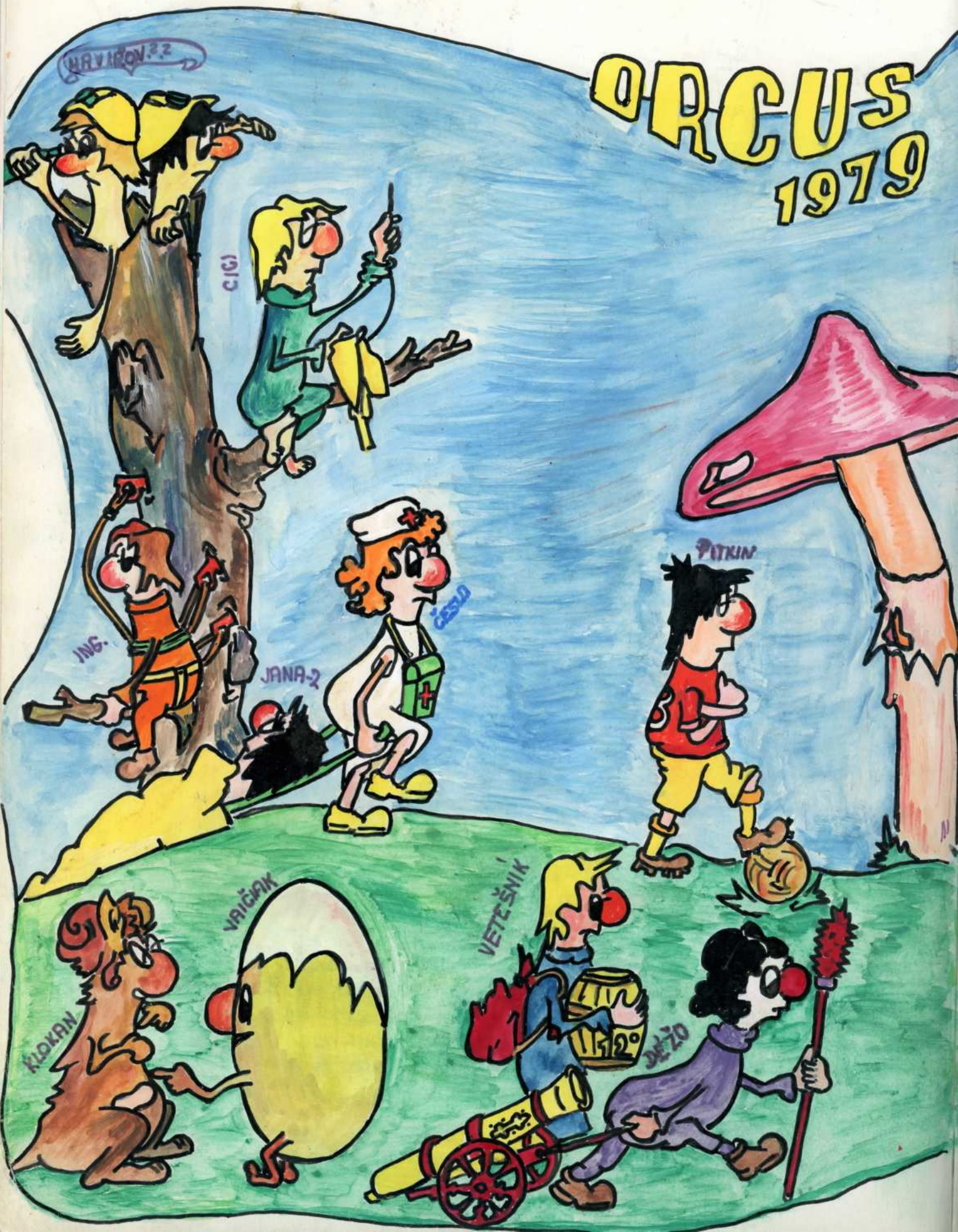
sedoucí: WAGNER JOSEF

členové rady: REICHENBACH MIROSLAV
KÖNIG PETR
STRAKOŠ MIROSLAV
VOLF LIBOR

členové : DENJEN MIROSLAV
PITRÁ KAREL
KUPKA ČESTMÍR
ŠNIEBA JAN
HARTKÁN PAVEL
VLADYKA RADIM
TOMEŠKOVÁ JANA
KRHELOVÁ JANA
KIČER MILAN
HAHZA PETR

HAZUR JIŘÍ
URBAN VÁCLAV
BALCAR JÁČLAV
103. TĚMA PETR
103. KVAL JOSEF

ORCUS 1979

ŽATIM BERAN
NIC
NETUŠÍ!

... A UŽ ZESNUL V PRÁNE

... A DEŽO OPĚT
VÍTĚZNĚ!

BERANA VE SHU VIDĚTI

Co' orcasak to reznik?

První akce po Novém roce nás vedla do Hladče

na pracoviště skupiny Mily

Moravce - a samozřejmě k Robinsonovi

Raich, Pěta kómq, Biskup, Pepa, Jana II, Děžo, Pitkin a Větešnik - to je naše dnešní obsazení. Skomplet zamotanou klavou po desetinásobném předsedání se končíme u cíle. Robin má ještě zaoráno. To nevadí - nacházíme novou zábavu.

Mila se rozhodl že se světa přivodí jednu se svých orci či beranů a reznik kledo'rhodné' pomocníky. Samozřejmě rezníci Raich, Děžo, Věteš a Pěta se ihned chystají k práci. Chceš děk beran, říká Pepa a jde raději zasedat k Robinsonovi, kde se dnes také koná schůze krajského výboru ČSS, již dnes předseda sám Doc. Panoš.

Po oficiální části začíná pro nás ta zajímavější - neoficiální. Za chvíli i negramota Raich hovoří všemi jazyky světa. "Hajdu judu" oslovuje perfektní španělštinou hosta z Kuby (jinak předsedu speleol. svazu) "Das is ou key" šokujícího doít a zakončuje světově "Dávaj rum!" "neměně skněle" no'láde' jsou i ostatní. Věteš se strou o oku pozoruje jak Raich s Pepou ukládají klokana do postele, zatím co on leží na zemi. Biskup dnes nějak sentimentu vyraží do mrazu aby noc strávil se chle'it namísto zavražděného berana či orce. Raich ještě několikrát protřel matraci na posteli a Pepa spadl z lehůtky - ale jinak proběhla noc bez úhony.

Práno - ráno už zase domů.

ref

**TOM VE SNĚHOVÉ
PUSTINĚ**

**SÁM NEJMLADŠÍ
SPELEOLOG ORCUSU**

Jeskyňáři bilancovali

V měsíci lednu se konaly na všech místech naší vlasti výroční schůze SSM. Mezi těmi, kdo bilancovali výsledky své práce, byli také svazáci ZO SSM speleologického klubu ORCUS ZDB.

Hlavní náplní činnosti mladých jeskyňářů jsou speleologické výzkumy a další odborné práce s nimi spojené. Při komplexním výzkumu pseudokrasu Beskyd objevili šest nových jeskyní o celkové délce 300 metrů. Ve spolupráci s Krajským vlastivědným muzeem v Olomouci již čtvrtý rok provádějí chiropterologický výzkum v celé oblasti Beskyd a Oderských vrchů. Tato akce spolu s mnoha dalšími byla přihlášena do celostátní soutěže „Za tvorbu a ochranu životního prostředí“ Brontosaurus.

Speleologové nezapomínají ani na psychologickou připravenost při práci v podzemí. V minulém období provedli sérii pokusných sestupů za těžkých podmínek s vysokou fyzickou a psychologickou náročností.

Při těchto akcích strávili členové Orcusu v uplynulých dvou letech 125 dní svého volného času v terénu a 5800 hodin v jeskyních.

Přes tyto specifické úkoly neopomíjejí jeskyňáři základní složky svazácké práce. Ve spolupráci s PO SSM vedou svůj patronátní oddíl

Slavíci, uskutečnili pro pionýry bohumínských a ostravských škol desítky besed, přednášek, promítání diafilmů apod.

Pozadu nezůstávají ani na poli kulturním a sportovním. Dokladem toho je více než sto kulturních akcí připravených nejen pro své členy, ale také pro družební svazácké organizace a BSP, desítky utkání ve volejbalu, horolezecké výcviky, turistické pochody, branné hry a další.

Vysoko překročili své závazky také na poli pracovní iniciativy. V rámci akce „Z“ přestavěli svou vlastní klubovnu, aktivně se zapojili do směn Národní fronty. Celkem odpracovali 9400 brigádnických hodin, což představuje v průměru 500 hodin na každého člena.

Velmi výrazně se jim podařilo rozvinout družební vztahy s ostatními mládežnickými organizacemi speleologického zaměření u nás i v zahraničí. Obdrželi pozvání sovětských speleologů na expedici do Krymského krasu v srpnu tohoto roku.

JOSEF WAGNER

PO VÝROČCE...

NEB SNÍHTO JE NAŠE

20-21. 1

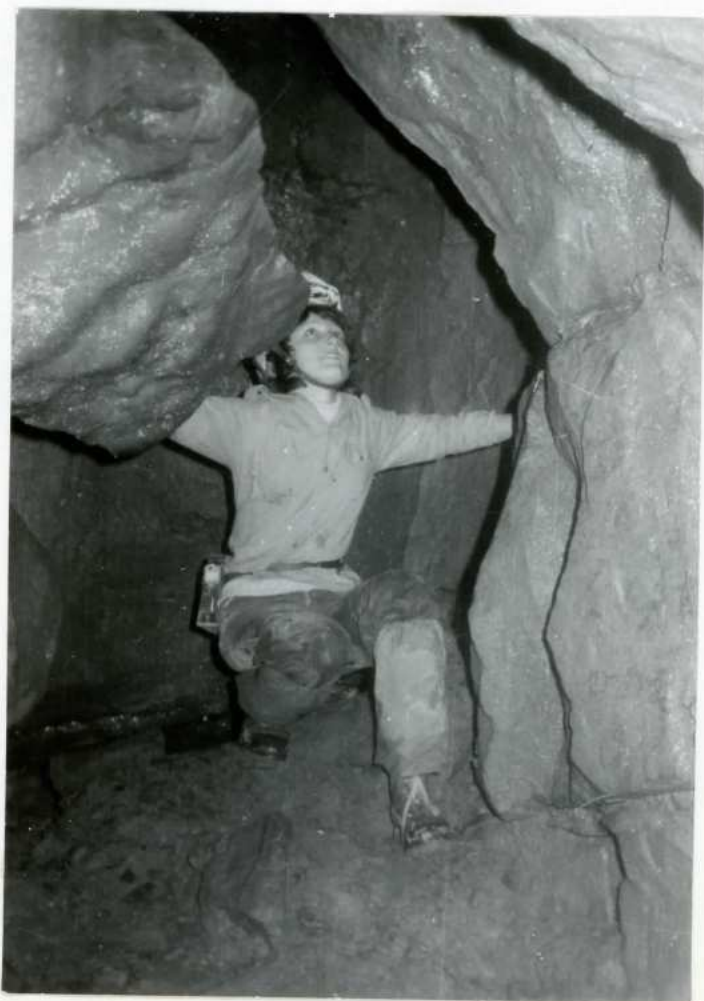

Po bujaré ačspěšné' schůzi - tedy výročí
něm čem níznými cestami vyraží do hor. Tak
treba Pepa sebravši Toma jede se kouknout na
netopyry do Svatoňovic. Tedy rlastně do dolu
u knížberské' přehrady. Tom se sice nestačil di-
vit zapadající po uši do sněhu a po rstupu do dolu
prohlásil žetu bydlí' drak a na vsičiko Plecota jen
kuknul: "Ty jsi ale čert ušaty". Tím pro něj byl chiro-
výzkum hovor.

A další? Větš' čestá, Dědo s lady se ubírali na te-
kšmíkovu chatu. A jak dopadli Tomi.

KUK NA MĚ !

ZAJÍMAVÉ, ŘÍKA
DARČA,
NESPADNE TO
ANI NA MNE

Zima vládne nad námi - ale my opět v plné polni na Beskydské štíty vyrazíme. Kdo? No přece zdravé jádro. Raichl, Veteš, Pepa a Děžo se skoropami. Ve vlaku se dělíme nadva směry: ondrašův - Pepa + Děžo + ženská a pustkvenský Raichl + Veteš. A jak se jim dařilo?

Samozřejmě se slunečným počasím nastala na Beskydy hořová invaze turistů slyžemá, batohy, běčkama a hlavně autama. Slunečné počasí dovolovalo pozorovat okolní krásy krajiny. Nože by bylo tolik času - ale ženská seděla vlna Mont lysou rychlostí dobře starého hlemýždě. Droně bylo zespěceji tošlo podstatně rychleji. Potže měla Džoa i v dířa tak jsme ji nechali raději u vchodu drkotat zubama. A jako vždy když jsou hory plné "turistů" - plná byla i vlna. A tak jsme se raději kutáleli na Raichl chatu.

A co Veteš s Raichlem. Ti bleskově zmokli. Cyrilku i šokujíce lyžáře svými faračkami, třecími, že se jim zasekl kombajn a že asi stratili v tom rubání směr. A hned na to se vetřeli na něčí svátku do Mamenky.

Večer jsme se konečně sešli na chatě. A za bava mohla začít. Samozřejmě nejvíce na účet obětí nejjasnější - ženské. Pak Děžo předvedl několik perfektních kousků, z nichž mu sice žádné nevyšlo - ale nevadí.

Ráno opět v přírodě nastaly divy. Tam kde včera byly metry sněhu drus mohli zehnědělci sázet kukurici. No prostě oblava. A to nám trochu skřížilo pláň.

Příště to musíme napravit.

... A TO JE NAŠ BOREC DĚŽO

TAK NA DĚŽA

... A PRO DĚŽA

JAK JSME BAVILI SE

ANEŽ SEDLÁK NA PLESE

"Trochu zábavy" řekli jsme si "nikdy neuškodí" a vydali se na ples gymnázia.

Ake začala již večerí srazem u věšáku.

Dědo, Pepa, Zdeněk, chotí Děda založili tázem. A další cíl - být Pepy.

Apak - vzhledu do Národního - tedy domu ne divačta. Jenže... noš bylo mnoho

a lístky jenom dva: "Dědo ke mladěho světa" volá hned vedleň Pepa. Ak le -

kauzlo učinkuje - všichni včetně všočku se mólém klání až do sklepa. "Kdy by se

čím něco rozhodou nelíbilo - hned to dáme do pořádku!" Ale to jsme již řádky sedláckými

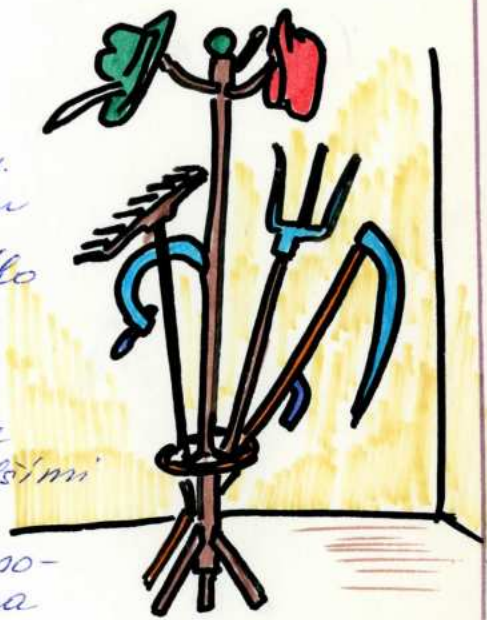
Orcusky Petrem a Volfem mladým na sde. "Nym' zádožně přítomně - dly neustupovali na parket. Bude zde fotografora na

přítanci slavač osobnost Bohumina - Dědo M. se sioj' chotí" - člen chystané společnosti Orcus.

A Pepa s Petrem už jeli: "Anoš vyfoťte také" zadomil dav "Nečekme to zadarmo" A tak jsme vydělovrali. Co se dalo.

No prostě slavač osobnosti v Bohumíně.

Ahoj Pepy

Ve čtvrtek 15. února se v Národním domě v Bohumíně II uskutečnila roční konference závodního výboru ROH. V jejím průběhu byly nejlepšími provozům, stranické, odborové, mládežnické organizaci a SČSP předány standarty PR a podnikových orgánů a čestná uznání. Na snímku VTP přebírají zástupci ZO SSM speleologického klubu Orcus standartu PR a CZV SSM.

NA VRCHOLU

... JEŠTĚ ŽE DOLE JE
JAK V SAUNĚ..

JEŠTĚ KOUSEK..
JEŠTĚ....

BEZ BĚŽEK - DO BESKYD NELEZ

Tak a jinak i
hůř nám spítali
běžkaři nasuých tratích kde jsme jim my posobě zanecha-
vali sloni stopy , vmickě si zase oni lekce lámali běžky. Harno
myna běžky nemáme a hory patří všem!

A tak Veteš , Pepa, Biskup, host z litu Moravy Žistěn
(jinak snad manžel o.10 Jany o.3) a před nimi Tenca a
Šura z Havířova se mohli prokiet na čertak i kni-
hym. Za kým? No opět za netopýry. Počasí nebylo zlé
a Bůh na nás i sněhem nešetřil. (Bohužel)
V díře to nebylo zlé , kondice dobrá a tak si ještě Biskup
s Pepou vylázli Velkou propast a všichni pak sližali
dolů do Čeladné- neklidice ani na smích , ani na
potoky a řeky v cestě. "Nějak je ta voda v úmoru
chladná" skřoval si Veteš přecházeje po čtyrech Čeladen-
ku. "No jo - moš pravdu", di na to Žistěm , sedlice v
proudu. To vše se ale vylepšilo v kněžyni-
tady restauraci. Tu již nám bylo teplo a při placení
dokonce korko.

Na zastávce i ve vlaku končně našli Veteš a Pepa
třetiko do party k maridši a mohli tak končně
zaměstnat svědici ruce.
Jsme sice doma. Ale pro Biskupa a Vetešmika
to teprve začíná zítra. No jo, rodinné povinnosti.

SLAVNOSTNÍ NÁSTUP
A PŘEDY FAVORITĚ
„SPELEOCOMPANY“

Vyhrát si!

Nápaditost a smysl pro recesi o víkend projevili členové turistického kroužku CZV SSM rožnovské Tesly při pořádání zimního srazu mládežnických družstev. Na bájném beskydském vrchu se totiž uskutečnily I. TŠOH-DARSKÉ hry, jejichž disciplíny byly sestaveny podle údajů původních zvyků obyvatel Radhoště, kteří vše konali, tedy i čili pozpátku. Proto také pro účastníky i diváky nebylo pouze vítězství v jízdě po jedné lyži, skocích z můstku bez lyží, závodech psích spřežení, stavění sněhového sloupu, běhu na sněžnicích či zahrabávání se do sněhu hlavním motivem účasti, ale jak patrně atraktivní akce si dali do vlnku — „Není důležité vyhrát, ale vyhrát si!“ JOSEF WÄGNER

CELÝ
PELETON

ŤŠOH-I. DADSKÉ HRU

ŤŠOH-DAR = Radhošť
(čteno pospátku)
Hru? a na Radhošti?
To je přecenaš revír! Tam
nemůžeme chytět. A nechy-
běli jsme

Úsobotu ráno pod naši novou vlajkou vyrazili Raich, Veteš, Pepou Biskup, Vajčiak, Libor, Petr Kónig, Dežo, Kenca alias Vajo (instructor PO a dřív pionýrské vedoucí) Anna a Karka. Akce již začala na Pustevních Raich na čele našeho tábora udíroval okolí. "Vy jste kalíšník" volaly naň děti. My ovšem putujeme dále na Ťšoh-dar. Jest nutno přiznat i že se všichni byli kondičně na výši. Zlášťě zklamal Vetešník. Ale to jsme již na Ťšoh-daru ve středu denní pozornosti. "Touš tustarík šachtw? Z které díry jste vyfárali? Volaly dary na naše družstvo, ve složení Raich Kónig, Dežo, Biskup a Vajo. Slavnostní nástup a klání v říši Yehú začíná. Proti soutěž - jízda na jedné lyži. Na naši borei jsou střeli. Nestáčí se však ještě aklimatizovat a další objektivní potřeze způsobily až sedmé místo. Bohužel ani mohutný doping našich příznivců amidopinj výživných tekutin nepomohl. A je tu další disciplína. Házení klůdy po trase 100 m. Naš team je skvělý. Styl obrovský, nasazení multimální. Dostáváme se došla. Jenže nějak se stolo, že lončime čtvrti. Nevadí. Nymí nastupují borei na skok z můstku bez lyží. Naš boree Biskup naseda na silonový sak a již se rozjíždí. Jako blesk semího, na stroji speciálním úpravě A-2 a dopada. Ano dopada na 2 místo. Ale to není vše. Jetu běh na lyžích - ledy sněžnicích - neboli kusech plecků Jiz Vajo běží skvěle ale boree Dežo je neporazitelný. A vítězství je naše. Bohužel musíme Ťšoh-dar opustit. Stěhujeme se metry sítěku do dolin a na Rečkovu chatu. Samozřejmě sezastávkou v Zatoce. Tady kupodivu zůstávají Veteš a Kónig. Spět venku. My odjíždíme s cílem zítřase sem vrátit. Jenže.....

Sobotní večer - noc - a nedělní ráno se změnil v kotzový akt lončiči oneděti ostodním. A co je nejlepší na ponocování? Rozvíčka a tělocvik. A tak naše hry pokračují pod Ondřejníkem. Jak? Na obřím sněžovém svahu a můstku světových parametrů byl svět sněžkem fantastických skoků na strojích všech značek "SILONÁK", "SILONÁK SUPER", "PVC" a další. Ale vlezem se stal Jura Mazur na stroji "PVC-LINO-SUPER" ahoj Petr

POŘADATEL
I. TŠOH-DARských HER
1. KOŇSKÁ STÍHACÍ PERUŤ
uděluje

OSVĚDČENÍ YETTIHO LEDOVÉHO

které 1. RUBANOVÁ JESKYNNÍ SPOLEČNOST

získal(a) na I. TŠOH-DARských HRÁCH

za: 1. místo
v běhu na širokých sněžnicích

TŠOH-DAR
dne: 17. 2. 49

razítko:
podpis: Miky

Yetiové opět v Beskydech?

O jednom minulém víkendu směřovaly na vrchol památné hory Radhoště kromě lyžařů desítky mladých lidí z celého našeho kraje, aby se stali účastníky nebo alespoň svědky prvních TŠOH-DARských her.

Nápad uspořádat zimní sraz mládežnických družstev vznikl u svazáků turistického kroužku CZV SSM Tesla Rožnov.

A tak se svah pod horskou chatou na Radhošti pokryl desítkami stanů a užil smíchem mladých lidí. Pod heslem „Není důležité vyhrát, ale vyhrát si“ byly i. TŠOH-DARské hry zahájeny. Ale co to je za podivný název, ptáte se? Vysvětlení je jednoduché. V Beskydech kdysi žili Yetiové, kteří dělali vše pozpátku, tedy i mluvili. A Radhošť čteno zezadu znamená TŠOH-DAR.

V této humorné atmosféře probíhaly i celé hry. To dokazují také samotné disciplíny, které vycházely z bohatého života a zvyků Yetiů. Jízda na jedné lyži, skoky z můstku bez lyží, závody psích spřežení, sta-

vení sněhového sloupu, soulež v rychlosti zahrabávání do sněhu a další. Hodnotila se i originalita družstev a pětičlenných družstev a týmové vlajky.

Nikomu nevadil pád, nějaká ta modřina, umístění nebylo důležité. Zvítězil humor, touha po pohybu a dobrá nálada.

JOSEF WAGNER

TO MLUVÍ SAMO

CELŮU NOC V ŠACHTĚ

TEDEY MY JSME ŠLI A KDOVI CO JEŠTĚ

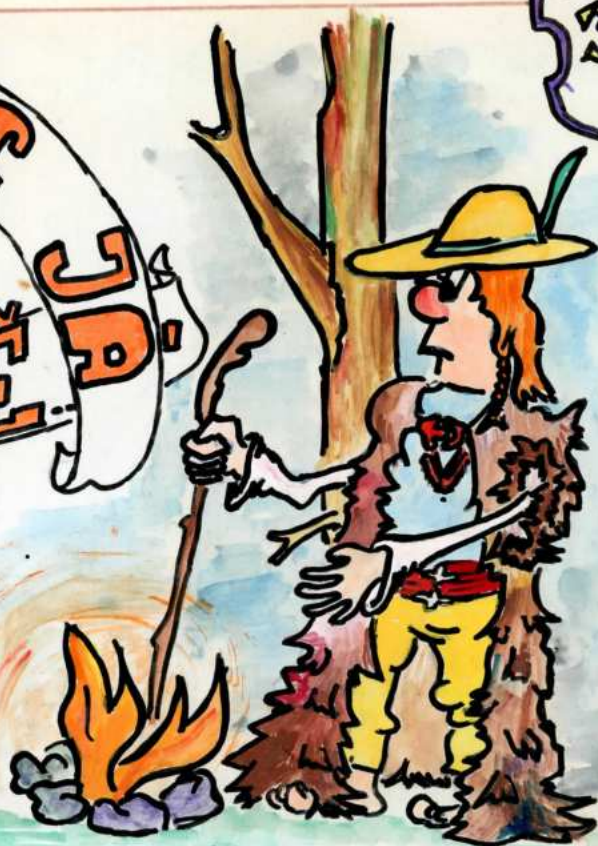
Pro tuto sobotu a neděli
vybrali jsme si Černou.
A tu se ráno ocitají Raich,
Cici, Veteš, Volf, Vajčiak,
Pepa i se členem.

Jakobže pracovníci Obecního střediska státní památkové péče
i rodinami. Ty si berou Pepa s Reichem do Black Hillu.
Dolů má však jít odváhu jen jeden. Nezávěd. Bozy nás
opouštějí a Raich s Pepou míří ke krušberku do mrtvé dolu
aby se pak setkali s ostatními u Elzy. A to je dnes ve
formě. My ovšem také. Teď přijíždějí k konferenci Biskup s
Petrem a můžeme vyrazit k Black Hillu. Mezi tím jsme
trochu postrašili nějaké polopěče na Pottachově dle.
A jako tradičně vyrážíme na noční směnu - zaretopyry. A jejich
poznamenání. Až se i Vajčiakovi - alias bábovi mláti oči.
A tak abychom mu vytrhali srak trochu jej odíme po dle.
Ažkus nás nyní vyřezá ven. Vajčiak to zkoušel - a vyšlo nůto.
Po oklizech izmatcích - ale vyhled našel.
Nahore pak usedáme k krušberku - a slavně. Co? Narozemny
Petra a jmeniny Raicha. Vše samozřejmě za odborného
dohledu neváže ohut - Bači Vajčiaka. Jestli pravda,
že nás několikrát skoušel upéci, či podpáliti les - ale
jinak se své fance zastal dobře.

Neděle - je dost těžká. Zloděšně profusem v píl duvanáste!
Ale práce se nedá odbyt. A tak Biskup s Pepou chraťají
opět na krušberk - navštívit pány Peiry.
Zatím ovšem se v Black Hillu odvíjí drama. Ukloněch
rolích Petr König - Mladěj - a člun. Všichni tři zahajují
pokus o proplutí zavodňovacími chodbami. Nejdříve to
jde se člunem. Pak ovšem člun proplout nemůže.
A kdo propluje? Ano - jedním členem König.

A už je tam. Tedy nevíte. A výsledek?

Zatím málo. Uvidíme příště. Ahoj Peř.

TO JE LEDU! JEŠTĚ TU WHISKY...

..... KDE JSEM DAL TU
SKOTSKOU?

A PO DOBRÉM OBĚDĚ....

A OPĚT SLAVNI

V čem první? To je jednoduché. Krajský výbor SSM nás vyhlásil vítězi soutěže za tvorbu a ochranu životního prostředí - a to za akci „Záchrana zimovišť netopýrů v Oderských vrších“. Druhé místo v soutěži ve sběru odpadků na horách nám uniklo. A lokální Pepa pro nás převzal hodnotné ceny - a jedeme dál. Kam nyní? Na výstavu fotografií, kterou jsme otevřeli v kině Osvobození přesně na Josefa. A k tomu všemu nemáme co dodávat!

Romantika jeskyní

Bohumín (Jw). — Zajímavou výstavu připravili pro veřejnost aktivní členové svazáckého klubu ORCUS v bohumínském kině Osvobození. Mladí jeskyňáři ji nazývají „Speleologie ve fotografiích“ a včera ji otevřeli na počest 30. výročí vzniku Pionýrské organizace.

Na snímcích P. Těmy a J. Wagnara se návštěvníci seznamují se světem v podzemí, s krásou krápníkových útvarů i s romantikou a dobrodružstvím mládežníků, kteří často sestupují do hlubokých propastí. Expozice je také průřezem bohaté osmileté činnosti klubu ORCUS. Výstava potrvá do 2. dubna.

BOHUMÍN — V lednu loňského roku vyhlásil Sm KV SSM spolu s Českou státní spořitelnou v rámci hnutí Brontosaurus soutěž k tvorbě a ochraně životního prostředí. Do této soutěže se přihlásili i svazáci ZO SSM speleologického klubu ORCUS ŽD Bohumín. Na počátku letošního roku byla soutěž vyhodnocena. Jejimi absolutními vítězi se stali svazáci klubu ORCUS akcí „Záchrana biotopů — zimovišť netopýrů v Oderských vrších a Beskydách“. Také druhé místo obsadili mladí jeskyňáři akcí nazvanou „Nusliada“, což není nic jiného než sběr odpadků a likvidace skládek smetí v turistických oblastech Beskyd.

nová svoboda

mladým

ORCUS a Brontosaurus

Mezi nejúspěšnější svazácké organizace našeho kraje patří speleologický klub ORCUS ze Železáren a drátoven Bohumín. Při vyhodnocování soutěží, vyhlášených KV SSM, získali mladí speleologové prvenství v péči o zeleň a v ochraně přírody. Oceněn byl také jejich podíl na objevování a likvidaci tzv. divokých skládek.

A co dělají členové výstavu pod názvem Speleologie ve fotografii, která minulou sobotu a neděli strávili v terénu. Pozorovali chráněnou faunu ve starých opuštěných dolech Oderských vrchů. Tentokrát připravovali s pracovníky okresního střediska památkové péče a ochrany přírody v Opavě lokality s největšími koloniemi zimujících netopýrů k uzavření a vyhlášení těchto oblastí jako výzkumných pracovišť.

U příležitosti 30. výročí vzniku Pionýrské organizace uspořádali svazáci ORCUS

výstavu pod názvem Speleologie ve fotografii, která byla otevřena 20. března v prostorách kina Osvobození v Bohumíně.

Fotografie P. Téma a J. Wagnera přibližují návštěvníkům kouzelný svět podzemí, krásu krápníkových útvarů i romantiku a dobrodružství spojené s nebezpečnými a náročnými sestupy do hlubokých neznámých propastí. Zájemci se zde mohou také seznámit s bohatou činností speleologů v oblasti spolupráce s Pionýrskou organizací. (wag)

Snímek J. Wagnera zachycuje jeden z náročných sestupů členů bohumínského ORCUS.

Speleologové se představují

Výstavka fotografií

Od 19. března do 31. března probíhá v kině Osvobození v Bohumíně i výstavka fotografií o činnosti speleologického klubu Orcus. Fotografie dokumentují bohatou a pestrou činnost této svazácké organizace, a to nejen na poli speleologickém, ale i na poli kulturním, vědeckém, při spolupráci s mládeží atd.

Speleologický klub vznikl v Bohumíně před 8 lety a dnes je jeho jméno spojováno s mnoha úspěchy na poli speleologických objevů i prací v příbuzných vědeckých oborech. Výsledkem komplexního výzkumu pseudokrasy Beskyd je objevení 8 nových jeskyní o celkové délce 350 metrů a vyřešení mnoha historických a geomorfologických problémů v této oblasti.

V oblasti výzkumů psychologických a fyziologických možností člověka ve stressových podmínkách je známá série pokusných sestupů, provedená ve spolupráci s odborem psychologie našeho podniku, na jejichž základě jsou nyní budovány sy-

stémy výzkumů a výběrů pro náročné akce, povolání a sportovní vrcholové akce.

Každoročně prováděné expediční akce prověřují technickou a fyzickou připravenost mladých speleologů v nejhlubších jeskyních a propastech naší republiky. Tato příprava je zaměřena na velký cíl — zdolání čtvrtou nejhlubší propastí světa Kilsí v SSSR, hlubokou 1070 metrů.

O tom, že práce Orcusu je dobře hodnocena i na ostatních úsecích, svědčí i vítězství v celokrajské soutěži KV SSM „Za ochranu a tvorbu životního prostředí“ a dvakrát za sebou získaná standarta celozvodního výboru SSM a podnikového

reditelů ve druhém pololetí loňského roku v soutěži základních organizací SSM.

Na přehlídku své činnosti vás vedou svazáci ZO SSM Orcusu zvu do kina Osvobození.

Na snímku K. Pitař ze ZO SSM speleologického klubu Orcus při měření mikroklimatu v jeskyni Cyrilce.

Foto: Č. Kupka

První v kraji

V loňském roce vyhlásil Severomoravský krajský výbor SSM spolu s Českou státní spořitelnou v rámci hnutí Brontosaurus soutěž ke tvorbě a ochraně životního prostředí. Do této soutěže, které se zúčastnilo 200 svazáckých organizací, kolektivů a jednotlivců z celého kraje, se aktivně zapojili i svazáci speleologického klubu Orcus, kteří do soutěže zaslali 6 přihlášek. Z našeho podniku bylo přihlášeno do soutěže 12 akcí. Celkovým vítězem soutěže se stali svazáci speleologického klubu Orcus dlouhodobou akcí „Záchrana biotopů — zimovišť netopýrů“ Beskyd a Oderských vrchů. Patří jim i druhá příčka za akcí „Nusťáda“ — sběr odpadků a likvidace skládek v Beskydech.

Blahopřejeme:

Č. KUPKA

NA BAŠCE

17-18.3

I JINDE.....

Dno to s tou Baškou tak jednoduché nebylo. Tedy.. pro kulackei jsme si porovali k zábavě budoucí prodáváčky - a pro pohodlnost jsme si objednali chatu na Bašce. Jenže cesta na chatu pro některé zase tak moc pohodlná nebyla. Družstvo Ůekšmika s Zaichem a česlem to bralo přes Cynlku a Dežo s Mladým a Biskupem přes Ondrašovky - to kvůli netopyřím. Ale jim nebylo moc horko tak Zaich s Mladým vlezli do přehrady mezi ledy. Dívčí nezmrzli.

A večer necht začít. Samozřejmě naši hy mnou. Aporota vede na nejvyšším orgánem Pepou, ve složení Zaich za inteligenci, Dežo sklidly za netopyřy, Irena za serybomby - na čele s panem Bohu Biskupem zasedla. A soutěž se roztáčí, náladá stoupa. Boj je lýtý - a nakonec přece jen někdo vítězí. Samozřejmě hlavně díky nás lidi - mužů. Tím osmem zábava nekončí - a jak by mohla. Nastupují blázni a pošleme to dál.

Nedělní ráno opět někteří zahajují koupeli mezi ledy. Asi to potřebovali. Pak začíná mít Drausický Pepa zase ho jednou posedlo zkoušem! No je pravda že někteří byli skuteční jako partyzoni - neřekli nic!

Ošem hlavní horor teprve přichází. Zlatý vychází Dežo co by Gigolo-pasák a Vincenzina - Pepa v knížně paruce a brejlích. Lidi padají z kol, vrážejí do sloupu, řidiči strážejí vládu nad volantem při pohledu na toto duo. Vcházíme do restaurace a pam' vrchní při pohledu na Pepu prcho' na skřiž. Sundová klábouk i paruku a šenkýřka padá do dřezu. Osmem za to ve vlaku i v tramvoaji v Ostravě (muhot' ne jako' nečlověk spletl vlak) máme místa dostatek.

A lidi' síli! Ještě stále nevíme či naštením nebo strachem. Počkáme na zítřejší černou kroniku!

ahoj Rpe

... A RADA
BOHU NA
OLYMPU
ZAHAJUJE....

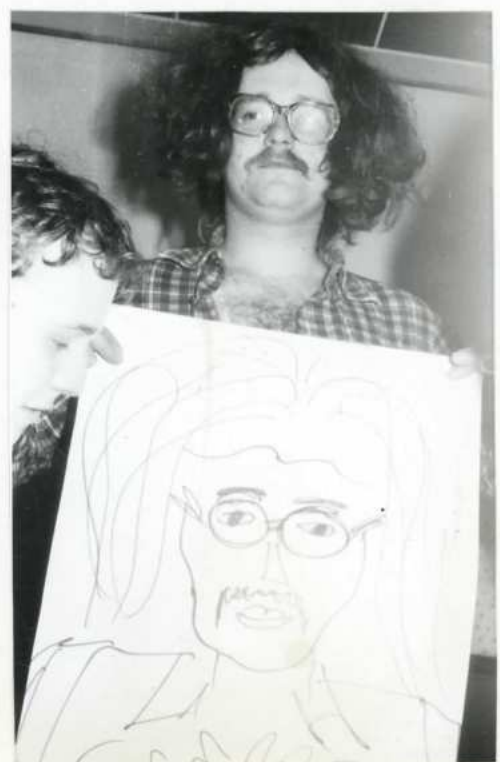

.. OBLIBENÁ DVOJICE
PASÁK A VINCENZINA..

.... UŽMU TO STOJÍ

.. V TOM HORUKU BY SE JEDEN ZBLÁZNIL....

A NEJHEJČI OPĚT RAJICH ...

VE TEŠNÍK NAPOSLED

A PAK ZA 730 DNÍ SE VRÁTÍ!

Bohužel je to tak, Tešníkovo čas se naplnil. A tak se dnes s náma loučí. Samozřejmě na akci.

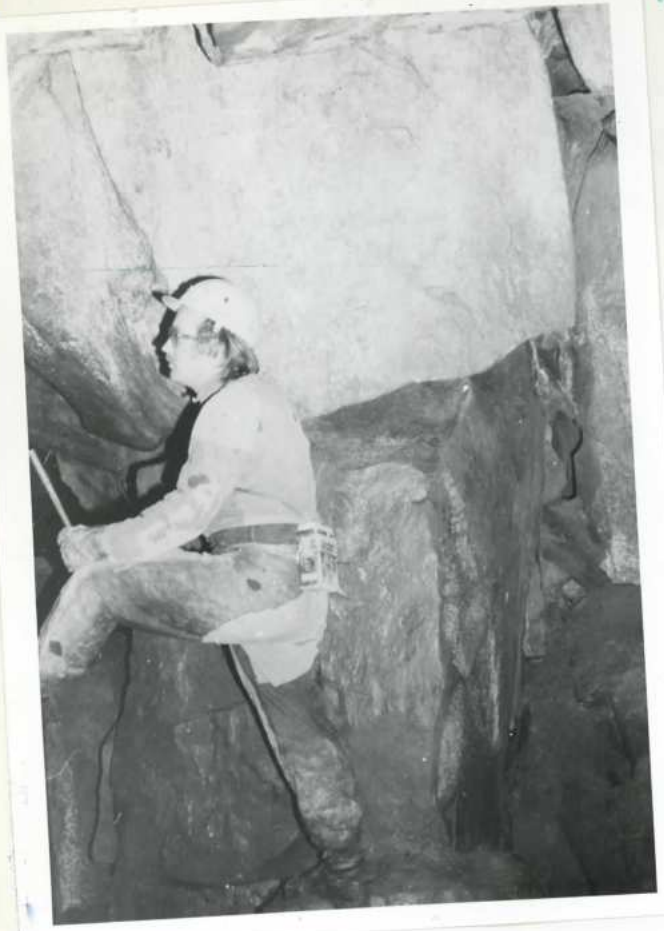
A tak Raich, Hans (opět po půl roce), Pepa Haviřováci směřují opět a zas na Beskydy. Dnes je na řadě Cyrilka a Kněhyně. Tam směřují Hans, Pepa a Raich. Sněhu je více než dost a tak Raich jen proklíná svou maršáku, boříce se po pás, zatímco Pepa lehce prochází po sněhovém povrchu. Vyčerpání energie mu ovšem nestačilo a tak v podzemí serózně učit létat netopýry. Je to pravda že létat je nenaučil - zato však padat sám sebe velmi rychle.

A co Hans? Jako vždy pomalý ve všem - a samozřejmě poslední. Jenže to už opouštíme cukrárnu a chvátáme k Raichovi na chatu - k dějišti Petrova loučení.

A co neděle? V neděli sice směřuje Česlo, trošá jeho polícijský na Čertůvk - ale my sportujeme. Jak? Jednák maratónem ping-pongu, kde opět Raich, Biskup a Pepa prokázali své kvality.

A co Pěta? Loučí se. A osak se vrátí.

AJA JSEM
RAICH

JSEM Mr. M. MYSTACINUS

31.3=14

a 16.6.

ZASE NA SKALĚ

HOROLEZCI - HOROLEZKYNĚ - HOROLEZČATA...

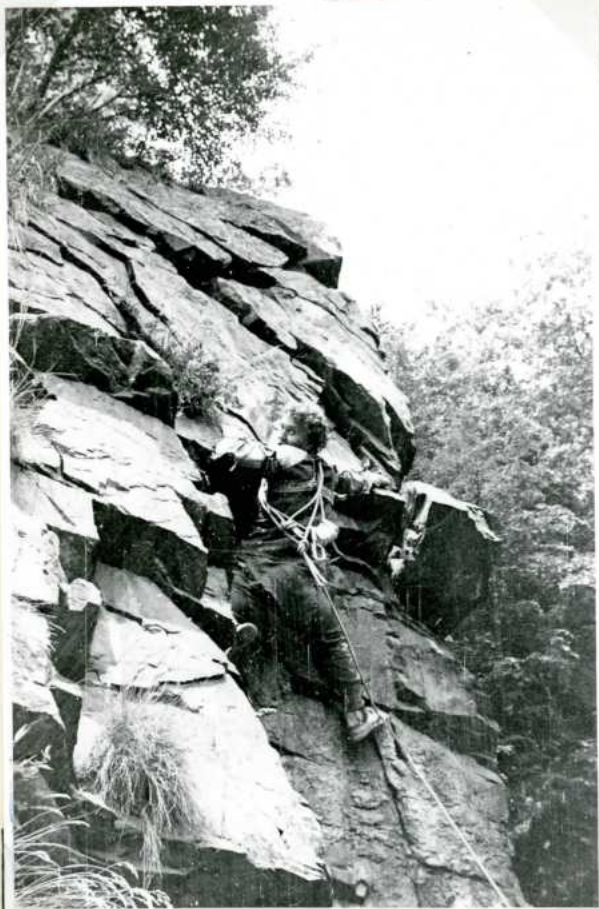
atd si mohli zpirat některé
v neděli na krušberských skalách...

Došem posturně. Všoboku ráno
jsme vyprovodili Petu Věksníka,
nyní už skoro vojína a Dežo,
Hák a Pepa pokračovali dále
do Svatonovic. Apak dól a dól.
Nejdříve proklidnout Wood Boys
a pěšim pochodem desítky kilometrů na
Krušberk. Jak to desítky kilometrů? No jednoduše.
Nocovat jsme měli v chajdce v lesích. Senze chajda už
dávno není chajdou ale rumoviškem. A tak tedy deset kilo-
metrů zpět na Krušberk. Nejdříve se Jarka - Ptáček vřítla
skvěle a jako ptáček leš poletovala. Do třiceti kilometrech
už seletata. Do abru na Krušberku spadla jako pytel.
Oněmi tak zaslukuje pochvalu za lidský výkrok. Sotva
však uslyšela o proletáři nahylo nových sil - a také
je u výčepu využila na pivě.

Ráno přijeli další na čele s Raichem. A za ním Jurata-
zur, kolega Venca a desítky horolezců. To už oněm
Pepa kmital slovýstupy po pětkách! Apak si při-
rval na lano Jarku. A zase ležela jako ptáček.
Nětno však dodat i se směrem dolů. Většina ale
byla dobra! Pak už kmital i Raich a Tajčák. Jen
Dežo nějak stávkoval. No když mu myšlenky bloudily
po Zábblati - to se musí pochopit. Pak si slétl i Vajčák
Douse Raich uceloval na čtyřkách a pětkách.

Oněm jarní úvod to byl!

S POTÁPĚCI

NEB TEN DĚLÁ TO A TEN ZAS...

7-8.4

Zatímco jedna skupina
Zouch, Dežo, Pepa, Biskup, Jana, Radim, ...
pracují na klukovníana gazu berou Česlo
svou operativku a vyrazí na Hramický kras. Proč?
Pozvali nás tam potápěči kouknout se na jednu
lokalitu. Při se tam chytí potopět a ne mohou se
tam dostat. Doužem ORLUS se dostane až ude a
tak jsme tady.

Pro Česla to je jako doma - voda to je jeho život.
Atak se chytí mapování a rokoty. A s ním
Mladěj, Tajčák, Hartřovský a Urban.
Spát bylo kde - ve starém sklepě cementárny pokně
na dělně.

A redite - jako tradiční - v Macušce. Nakoru adoli.
Mladí se musí učít a nabrat kondici. Atak se
uči. Ne jenže jim nezbyvá.

Ve dnech 19. - 31.3. proběhne v kině Osvobození Bohumín I
V ý s t a v k a f o t o g r a f i í

o činnosti Speleologického klubu ORCUS. Fotografie dokumentují bohatou a pestrout činnost této zájmové organizace a to nejen na poli speleologickém, ale i na poli kulturním, vědeckém, při spolupráci s mládeží atd.

Speleologický klub vznikl v našem městě před 3 lety a dnes je jeho jméno spojováno s mnohými úspěchy na poli speleologických objevů i prací v příbuzných vědeckých oborech. Výsledkem komplexního výzkumu pseudokrasu Beskyd je objevení 8 nových jeskyní o celkové délce 350 metrů a vyřešení mnoha historických i geomorfologických problémů v této oblasti. Při tomto výzkumu ve spolupráci s dalšími institucemi probíhají dlouhodobé chiropterologické výzkumy nejen v Beskydách, ale i v Oderských vrších, na jejichž základě je přistupováno k uzavírání dolů a jeskyní s chráněnou zimující faunou.

V oblasti výzkumů psychických a fyziologických možností člověka ve stresových podmínkách je známá série pokusných sestupů provedených speleology bohumínského klubu, na jejichž základě jsou nyní budovány systémy výzkumů a výběrů pro náročné akce, povolání a sportovní vrcholové akce.

Každoročně prováděné expediční akce prověřují technickou a fyzickou připravenost mladých speleologů v nejhlubších jeskyních a propastech naší republiky. Tato příprava je zaměřena na velký cíl - zdolat čtvrtou nejhlubší propast světa Kilsí v SSSR, hlubokou 1.070 metrů.

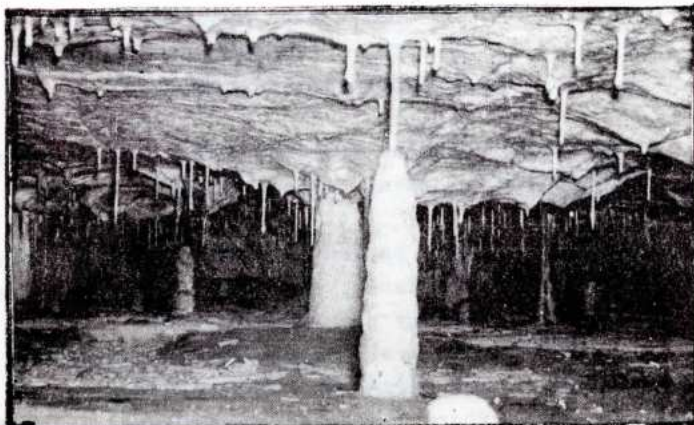
O tom, že práce Speleologického klubu ORCUS je dobře hodnocena i na ostatních úsecích, svědčí i vítězství v celokrajské soutěži "Za ochranu a tvorbu životního prostředí" v loňském roce. Také základní organizace SSM, která je vytvořena ve Speleologickém klubu a pracuje v rámci CZV SSM ŽDB, patří v podniku k nejlepším, o čemž svědčí i dvakrát získána

standarta podnikového ředitele a celkové vítězství v socialistické soutěži mezi ZO SSM za rok 1978.

Protože se jedná o zájmovou organizaci, je třeba si vážit o to více všech úspěchů, které jsou dosahovány v podmínkách, které si uvědomují jen zasvěcení. Veškerou činnost, která je vlastně činností společenskou, si hradí studenti, učni, dělníci ze svých vlastních prostředků, což je příkladem pro ostatní zájmovou činnost.

BOHUMÍNSKÝ
ZPRAVODAJ

ORCUS

ŠMIRCUSTO

KULIČKY

15-16.4

I. CELONÁRODNÍ
MISTROVSTVÍ
V KULIČKÁCH

D dnem svátečních jsme jako
ořady nesetili. V sobotu vyjel mladý
spionážní na Black Hill podívat se na
netopýry a v neděli začalo obrovské
mistrovství kuličkářské pořádané opět ocusem.

A tak hned ráno začínáme lánovat hrstě světových parametrů.
Raz - přelíš zvědavý se hned ptá, co to tady bude a na naši odpo-
věd: se tu budete hrát kuličky se jen rozčilil: „Ze mne si někdo
bádný dělat nebude!“

Alé historické mistrovství pod heslem: „Není důležité vyhrát ale zakoušet
si.“ pokračuje slovnostním nástupem. Pak následuje antidopingová
zkouška. A můžeme začít. Nejdrže jednotlivci - a vítězí Kárek
Dežo s mistrů Kmele. a pak přichází soutěž družstev. Zde se
projevila vynikající kondice a psychika mistrů vedeného Čarou
a zvítězil i nad takovými soupeři jakými bylo mistrstvo 1. pomocné
skolky.

A protože máme ještě molo startujeme Baza a jeteme na hrstě se
folklórem. Opet lsa jen konstatovat vynikající formu.

A je tu poudělí velikonoční. Opet vyrazíme společně. Kam - napřesce
na šmircust. Samozřejmě Bazeně a za volantem sám Dežo.
Zeny hrestese. Atak se krásly uá při pohledu na několikame-
trony karakoty. První stáčí byla rodina Ptáku a pak jedua
za druhou. Bohumka, Zohot, Lutyn, Rychvald. někde
naš volali i cizí lidi - a tak jsme je za odměny házeli do vany.
Mladice i babičky - jako například budoucí od Biskupka
a Kubice - všechny byly nadšený - a my též.

Vzhled přírody jim není lhostejný

Pro hory krásnější

Každoročně s příchodem jara narůstá v Beskydách nejen turistický ruch, ale roste také množství odpadků, které jako neklonné znamení ústupu zimy zůstávají pod tajícím sněhem. Proto vystupuje mnoho mladých lidí na hřebeny a vrcholky beskydských kopců, aby je od této „ozdoby očistili“.

Takovouto akci pod názvem „nůšiáda“ uskutečnili v květnu i svazáci speleologického klubu Orcus našeho podniku. Skupiny mladých lidí vyzbrojených silonovými vaky ve funkci nůši, vystupovaly na hřebeny Čertova mlýna, Pusteven, Kněhyně a dalších vrcholů, aby zlikvidovaly to, co mnozí neodpovědní turisté po sobě zanechali. Akce, která byla pro svazáky z Orcusu jednou z mnoha v celostátním hnutí za tvorbu a ochranu životního prostředí, měla i další cíle. Opravit horské studánky a prameny, turistická odpočívadla i upravit okolí vchodů do

některých beskydských jeskyní.

Do těchto prací zapojili i své nejmenší partnery, členy patronátních pionýrských oddílů Azimut a Slavici. A tak si vychovávají nejen mladé zástupce ve speleologické zájmové činnosti, ale pěstují v nich i kladný vztah k naší přírodě a její ochraně.

Tak až půjdete po turistických cestách Beskyd, Jeseníků i jiných hor a budete okolo vnímat pouze krásu krajiny, nezapomente, že o její čistotu se stará mnoho neznámých lidí a nepřidávejte jim práci.

CESTMÍR KUPKA

Svazáci speleologického klubu Orcus se věnují nejen své ryze odborné činnosti — speleologii, ale jak je zřejmé z článku není jim lhostejný ani vzhled toho, co je nad zemí.

TEMPO

Koňské zprávy dnes pokračují: ve spolupráci s Horskou službou v Rožnově pod Radhoštěm totiž uspořádala 1. koňská stíhací perť — pokud jste o ní ještě neslyšeli, je to turistický kroužek při celozávodním výboru SSM v Tesle Rožnov — II. jarní nůšiádu, která navázala na akci vyhlášenou Mladým světem v loňském

△ JOSEF WAGNER, předseda ZO SSM speleologického klubu ORCUS, Bohumín:

Spolu se svazáky turistického kroužku Tesly Rožnov jsme v květnu uspořádali nůšiádu. Skupiny mladých lidí vybavené silonovými vaky, vystupovaly na vrcholky Radhoště, Kněhyně, Čertova mlýna a dalších, aby zlikvidovaly to, co mnozí neodpovědní turisté po sobě zanechali. Akce měla i další cíle — opravit horské studánky a prameny, turistická odpočívadla, a upravit okolí vchodu do některých beskydských jeskyní. Do těchto prací jsme zapojili i své nejmladší partnery, členy patronátních pionýrských oddílů.

AL. SVOBODA

Pořádek i nad podzemím

Již několik roků patří svazáci speleologického klubu Orcus při n. p. Železářny a drátovny v Bohumině mezi nejlepší svazácké organizace v Severomoravském kraji. Získali již mnoho ocenění za péči o zeleň, likvidaci odpa-

dových skládek, ochranu přírody apod. V současné době uspořádali zajímavou fotografickou výstavu „Speleologie v fotografii“, instalovanou v areálu bohumínské kina a vzbuzující mezi návštěvníky velký ohlas. S nastávající speleologickou sezónou jsou svazáci z Orcusu stále víc v přírodě, ale necházejí si čas i na to, aby se svou činností seznamovali mládež i v ostatních městech kraje.

ALENA HOLANOVÁ

MLADÝ SVĚT

roce. Kromě pořadatelů z 1. koňské perťe se zúčastnily oddíly Plameny, Horizont, Střelky a Azimut ze ZDŠ Z. Nejedlého z Bohumína a speleologický klub ORCUS z Bohumína. Celkem 70 lidí nasbíralo na všech přístupových cestách na Radhošť půl tuny (!) plechovek, skla, pytlíků z PVC a kelímků z umělé hmoty. K mladým partám sběračů se přidalo i 5 turistů a v rámci akce byl u studánky na Černé hoře zřízen odpadkový koš, o jehož údržbu a vyprazdňování se bude starat 1. koňská stíhací perť... Turistické stezky z Pusteven na Radhošť jsou tedy čisté a spoléhají na dobré vychování turistů i pracovníků RaJ, obsluhujících turisty v kioscích. Příští rok zazní o první neděli po devátém květnu pod Radhoštěm opět „Uvolněte místo květinám!“ při třetí nůšiáde.

MLADÝ SVĚT

**GAZ-
V AKCI**

KDYŽ IVOŠ DO CHOMOUTU VLEZ

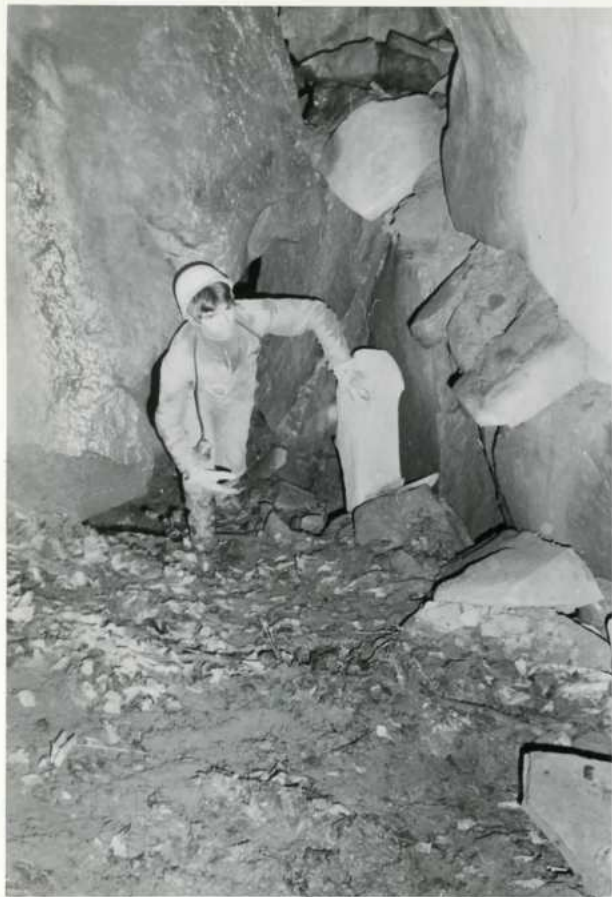

TAK SAMOZŘEJNĚ ORCUS NEHOHL UŽNÍČ DĚLAT PRO JEHO ZACHRANU!

Tobyfotak. Troše zase jednou na něco natchystali a my jsme samozřejmě u jeho zkázy chybet nemohli. Atak erona delegace Ravek, Pepa a ženy přijeli kradnici do Rychvaldu aby zpečetili akto. Právěčas. Křeta si užko coby novou součást majetku vedla. Ovšemadpoledne jsme natchystali výpad č.2. BAZEM. A v zemdany. Reim postele pro novomanžele, karakot pro zemicka, trest pro manželku a diplom "Za práci v knuči bude nos 16 milionů". No a hošovi navte provaz a skobu ašmu bude nejkuřo.

V NEDELI jsme opět vyrazili Bazem - na knučky. Ravek, Pepa a Vajčiak. Gaz se ukazal jako skučej - jen snik mu nějak neronil. Tam jsme ho museli vláčet my. Smak to ovšem byla bleskorka. Na knučky - do knučky - 2 knučky a - do hospody ovšem na oběd. Cestou zpět jsme nemohli odolat abychom se nastarili u novomanželi. Žizeň byla velika - atak loko - me troše s Biskupem do restaurace: "Slyšime pouze dvojhlasze": "Nikam nepjdes." A je kate to jasne.

ako

VAJČIAKOVO SÓLO V KNĚHYNI

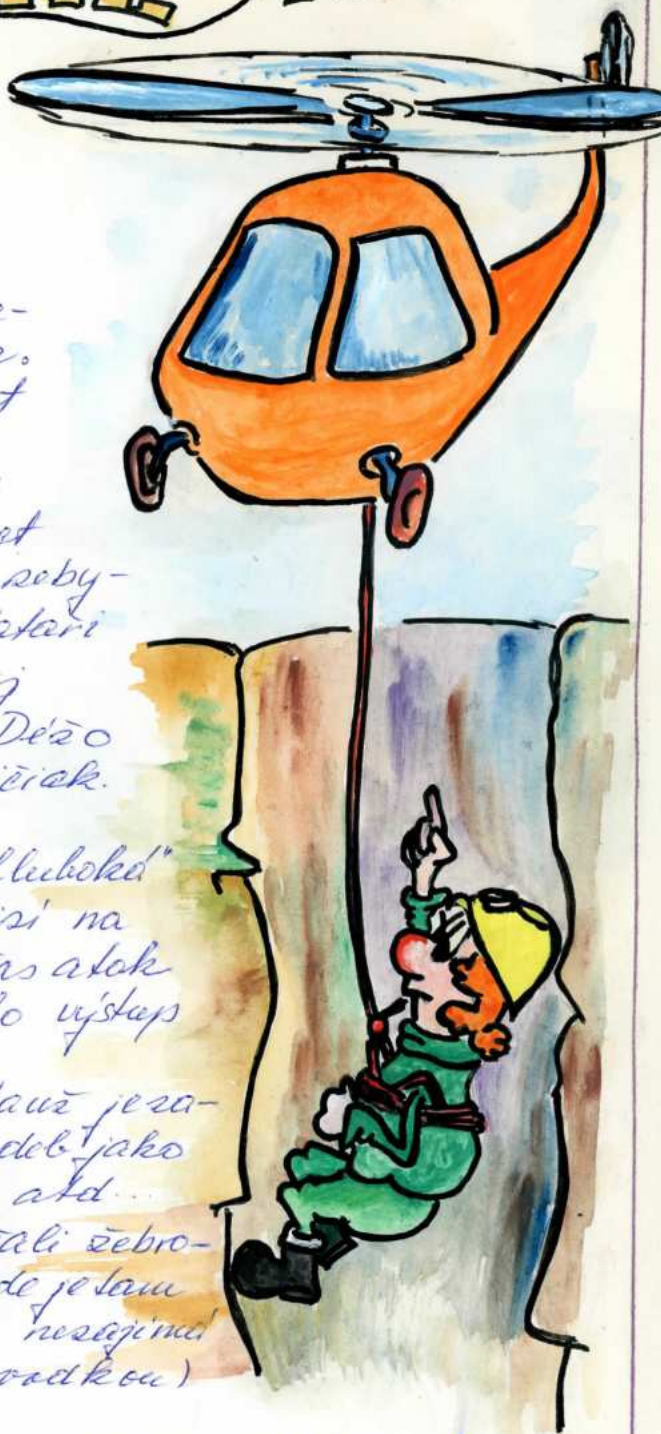
NA ZÁLUŽNĚ

2-3-6

Po odmlce v kronice vyroží ORCUS opět na ter-
rény. Tentokrát do Odr.
Přesně do zálužně? Proč? Zdobot
nedolání šachty.
Tam uprostřed chatovišť se
nachází několik hlubokých šachet
vedoucích tam, kde jsme ještě oby-
li. A tak mezi ušaslymi chatari
zastaruje červený GAZ a z něj
vyskakuje naše grupa. Pepa, Děžo
Kaich, Čiči, Volť, Česlo a Tajčiek.
Dak ještě neš Ing spanu!
Ajďeme na první šachtu. „Tá je hluboká“
líbuje si Česlo napetku a misi na
dvě. „Konec dolu“ hlásí. Nemí čas a tak
jej přivazujeme za bazu a jeho výstup
propasti je rekordní.
Stékujeme se k další šachtě - a lauz je za-
jímáme. I patro - II patro - chodeb jako
na křídě. Mapování, měření atd.
To už chatari neudrželi a začali zebro-
nit. „Najděte nám vodu“ „Kde je tam
dole voda“ „Náš jaksi voda nesajima“
(samozřejmě jinak by to bylo s vadrkou)
a tak jsme jim to řekli.

Pro dnes konečně a odjíždíme na vyhládnuté tábořiště.
Samozřejmě u řeky. A lady se konečně shavíme špny.
Někteří konečně poroc. Voda je mlka a tak náš nej-
lepší neplavec ukazuje jak nemá plavat. Dušem kla-
dina prudce stoupa - klezeli do řeky mrš Kaicho
Jako još tradičně pokračuje vaker - tentokrát dle Těcha-
novice i v noci.

Arano opět. Jsme však brzy hotovi - a znovu do vody.
Někteří se prý u vody nudí - a tak to vše Pepa žabě
do práce - na sídlovcový důl v Koberčicích.

akoj

CHYŤTE CICÍHO

10.6

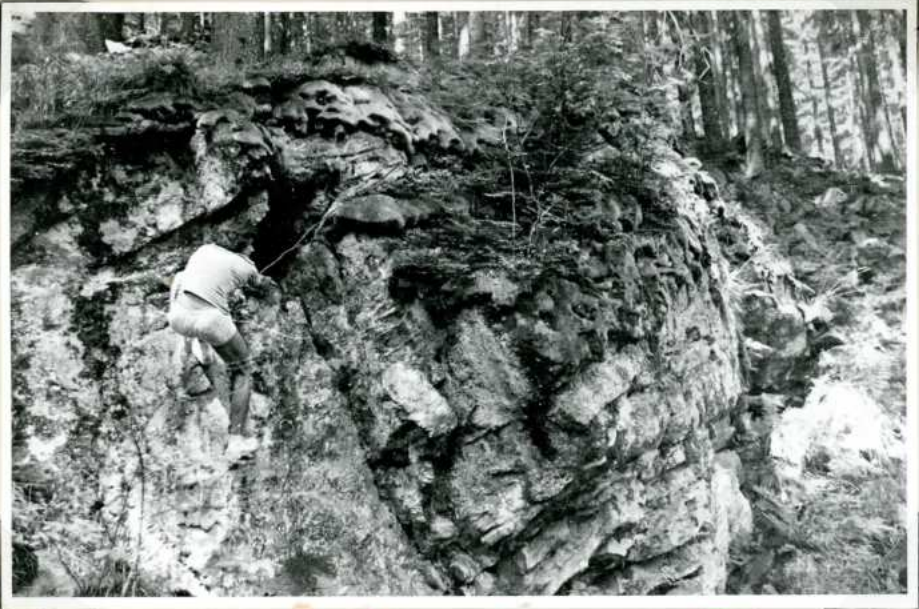

Volely dary na silnicích
kudy projel náš jezdec
č.1 na nejnovějším modelu své
jezdecké štaje. A to vše na této
trávní koly vypověděl sluhu GAŽ
a Děžo Pepa, Rauch, Toma Irena
vyrazili v Děžo-dětu. Ovšem před náma
Cici na své machině. Tak taky náma
dol náškok, těšce se na stlačku. Ovšem
nedostihl nás.

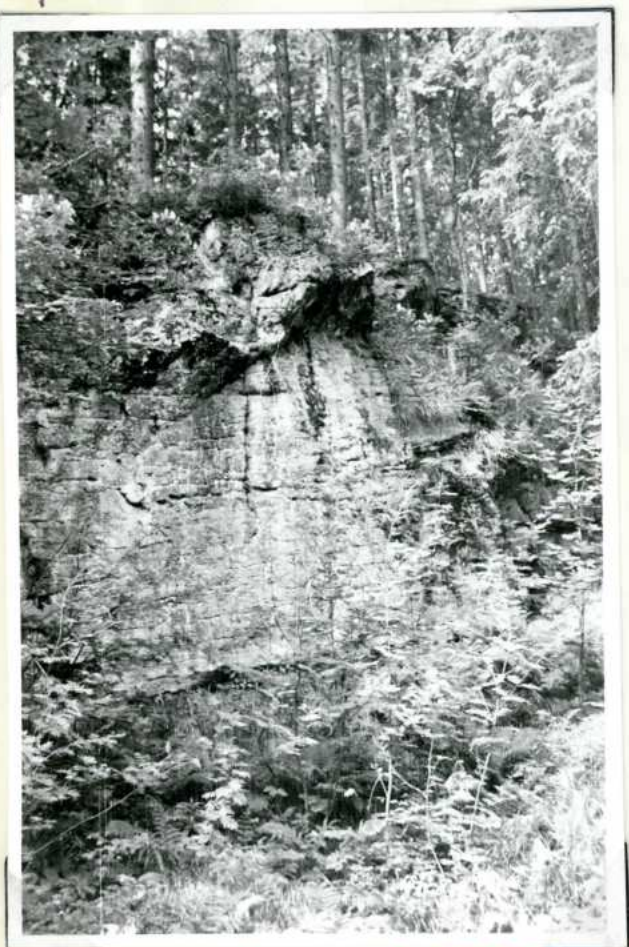
Atak jsme dorazili pod Masák a dle plánu
se všli na klidní jstym. Plánek-gumat
perfektní vytvořený Hartřoroky byl na mco.
A také jsme nic - kromě nějakých myšiči a
liščiči děr nenašli. Konec horských
terénu - tudíž jsme si založili.

Ovšem se ne studené vadě, postrašili
chataře, zetudy povede dálmice a šachty
a mohli jsme jet domů.

Alon Puf

NIC PRO NÁS NENÍ NESLEZITELNÉ

PÍSKOVCOVÉ STUPNĚ
NA MAZÁKU

25.6.79r.

Drodzy Przyjaciele!!!

Wspaniale że nasze kluby nawiązały współpracę —
— sądzimy że dla one nam dużo satysfakcji.

Bardzo nam przyjemnie że możemy Was
odwiedzić — poznać nowe jaskinie pseudokrasowe,
wspaniałych jaskiniowców, których zapal i oddanie
dla sprawy swojego klubu jest wielkie.

Dziękujemy, za ciepłe przyjęcie za gościnność
i przyjaźń.

Życzymy Wam wielu wspaniałych osiągnięć,
sukcesów — rejście na dno świata,
zrealizowanie wielu wspaniałych sukcesów
w życiu osobistym.

Niech w Waszym klubie zawsze panuje
przyjaźń, śmiałość i zapal.

Prezes Spółkluby PTTK
Bielchów - Bpate

Janek

Pullon-dii
Jurek Gannor

Družební kontakty mezi mladými lidmi socialistických zemí Polští speleologové v Bohumíně

Na pozvání členů ZO SSM Orcus přijela v pátek 22. června do našeho města výprava polských speleologů z Bielsko-Bialej.

Polští speleologové, kteří se zabývají výzkumy pseudokrasových jeskyní na polské části Beskyd, kde se jim podařilo objevit lokalitu další než 400 metrů, se zúčastnili se členy Orcusu čtyřdenního pracovního soustředění v beskydském pseudokrasu. Cílem jejich pracovní návštěvy bylo vyměnit si zkušenosti a výsledky práce na společných problémech, srovnat pseudokrasové formy obou částí Beskyd a metody výzkumu.

V rámci soustředění bohumínští speleologové pokračovali v oblasti Kněhyně v dalších

otvírkových a topografických pracích a proběhla společná beseda o speleologické práci a lezecké výzbroji, doplněná diapozitivy z expedičních výprav bohumínských jeskyňářů.

Setkání obou amatérských skupin se stalo také přípravou na další společné akce při výzkumu oblasti Západních Karpat v mezinárodním měřítku a přispěje k navazování dalších družebních kontaktů mezi mladými lidmi socialistických zemí.

Josef Wagner

Speleologové z Polska

V pátek přijela do Bohumína na pozvání členů ZO České speleologické společnosti ORCUS výprava polských speleologů z Bielska Bialé. Spolu se členy ORCUS se zúčastnili čtyřdenního pracovního soustředění v beskydském pseudokrasu. Setkání obou amatérských skupin je přípravou na další společné akce při výzkumu oblasti západních Karpat. (wag)

Zástupci základní organizace SSM speleologického klubu Orcus převzali na pololetní konferenci ZV ROH 20. prosince minulého roku z rukou místopředsedy CZV SSM ing. Zdeňka Bednarčíka standartu CZV SSM a PR za první místo v socialistické soutěži základních organizací SSM za III. čtvrtletí loňského roku.

Foto: Vilém Žák

HOŘE POD KŮŽÍ

Bohumín (jl). — Mladí amatérští speleologové z polského města Bielsko-Bialá a členové bohumínského klubu Orcus se o víkend sešli na pracovním soustředění v Beskydách, kde na Kněhyni společně pokračovali v otvírkových a topografických pracích. Mladí jeskyňáři zároveň pobesedovali o speleologické činnosti, o lezecké výzbroji a také si vyměnili zkušenosti a poznatky z vlastních výzkumů pseudokrasů v naší i polské části Beskyd. Setkání obou amatérských skupin je součástí přípravy na společný výzkum v západních Karpatech.

CROTOLAŽI V BEŠKYDÁCH

ANEB PRVNÍ POLSKÁ VÝPRAVA

22-26.6

Tato akce byla trochu větší. Takdyž k nám zavítala první polská výprava speleologů z Bielska. Úkolem prvního osobněného kontaktu bylo srovnání pseudokrasových jeskyní na obou stranách Beškyd.

Atak šel Gregor, Jurka a Jurka s naší výpravou a Gazem mířili na Knihyni. Tam nás ještě očekával náš nový přítel horolezec-potopěč i se svým šestiletým synem Pavlem. A myní se to vše mělo do práce. Šel rubáři Česlo s Pitkinem, Cíim, mladým a Bačou sáhli kopací práce na Knihyni, zatímco Pepa, Dežo prováděli hosty z Bielska a přitele Pavla s otcem i matí Knihyni. Právda nejlépe byl na tom Pavel - jenž vše přidržel na ramenu svých přátel nebo "výtahem". Heví to bylo s jeho otcem jenž svou dvou-metrovou malíčkost norel častí Knihyni prostě nedostal.

Neděle: Podlouhí noci u táboráku s obyvateli Sakajny se ostřovat moc nechtělo. Jenže márně. Atak Česlo-company opět najíždí do šachty a Pepa s Dežem odvídají Jurka a Jurka s Gregorem do Círčky a na Záryje. Círčka je Círčka a v ní si přijde každý nasu - i Poláci. A Biskupovka Jakby smít. "Škoda, že klouby nejdou larnet i opačně" - pestekl si kde-kde. Teď tentokrát jíždíme dolů - do O zdroše na večeri. Samozřejmě pak znovu sasedáme k táboráku.

Pondělí: je dnem posledním v krámu. Na rádi je čerpatk. A jede se dolů. Bědy škaří a lici ká.

A je opět konec

PO AKCI MU SI PŘIJÍT
ODPOČINEK

VELKÝ A MALÝ

CO SE ČLOVĚK NAOPŘE- NEŽ JE NOHA V SÁDRĚ-

ANEŽ BISKUP S NOHOU V SÁDRĚ

To vše bylo v Jeseníkách. Když nás
baz opět osazen Račkem, Dědem, Pepou
Biskupem a Mladým si to šinul do
Zlatých hor. Tam co bydlí náš starý
kolega Gary. A tak jsme si totam
namířili: - samozřejmě k překročení
jelo - paní i psa - čifeny Leny.

A to se samozřejmě opatke večer muselo oslavit.

Sobota - ráno balíme do bazu vše co žije v Ba-
ryko do mračnosti. A jede se do hor - na Špičák.

Co tam? tam je dnes oraz jestynářů severomoravského kraje.
Na skalách Špičáku to vypadá jako mraveništi.

Adepti horolezectví i skusem borů dokazují co umí.

A je vidět iže borci z Orceisu toho umí dost. Dědo s Pepou
nejak se slze nými cestami spokojeni nejsou a tak se vy-
dávají na šestkovou neslazenou stěnu. Zvuk stob natře-
ných do stoly láka diváky. „Dědo - asi vypadne se
mnou skoka“ volá Pepa. A také vypadla. Ale lize se
dál. Chudák Biskup který si ráno při kopání nakopnul
vlástní noku - jen smutně kledí.

Přenušujeme vyčítat a jdeme se podívat na speleofilmy. Biskupova
noka však zlobí dál. „Do nemocnice“ rozkódujeme se. A už jsme
tam. Biskupa sehnul chopí lapidůši a za chvíli je
spět i se sádrovou nohou. „To bude mít Školka radost
z tak tvrdé nohy“ mnesi Biskup radosti ruce.

Ale to tu je již večer - táborák - kytara - a spacák.

Neděle - prší. A my jedeme opět pro Baryka. Samozřejmě i s ženou.

To už nás je více o Venou Urbana a Lenou - přítelkyně Račka.

Dnes jdeme ložit na koberště. Obří přerisy - točka žebříčky.
Nemáme ale leze. Bohužel se na nás valí

denze mraky a déšť. A tak jedinou záchrana je

v Bazu

Ahoj

Úspěšná akce speleologů

Jednou z dalších akcí členů základní organizace České speleologické společnosti ORCUS v Bohumíně byl spelealpinistický kurs, uskutečněný v rámci všech organizací amatérských speleo-

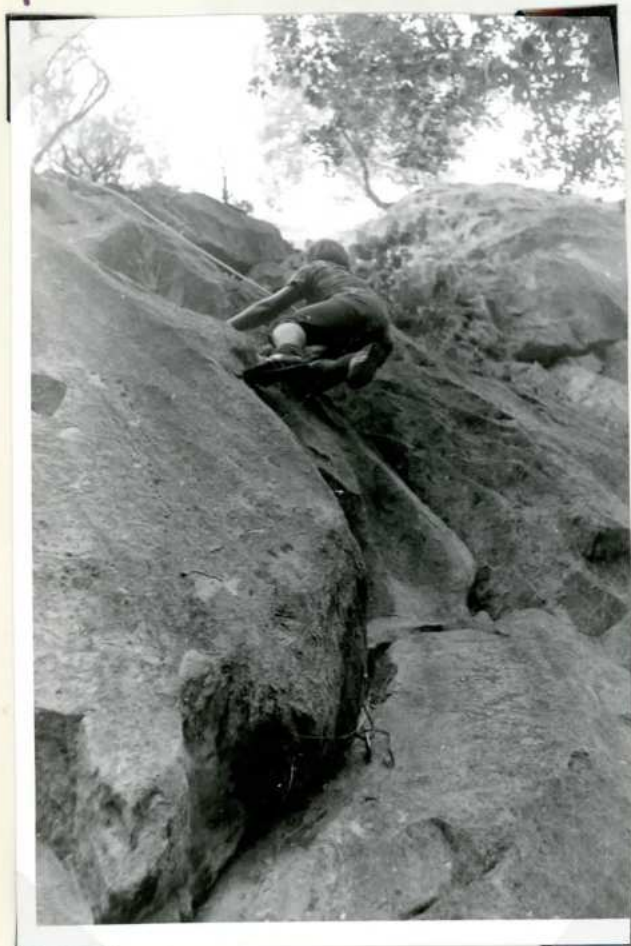
gů Severomoravského kraje na horolezeckých terénech na Čertových kamenech u Jeseníku.

Zkušební instruktoři z bohumínské organizace a skupiny Sever z Bruntálu zde podrobili své mladší kamarády kondiční i technické přípravě doplněné odbornou přednáškou a promítáním diapozitivů z praktické speleologické činnosti a alpinistických výstupů. Závěr akce tvořila prohlídka turisticky přístupných jeskyní na Spíčáku.

Severomoravští speleologové a zvláště členové ZO ČSS ORCUS patří v nově vzniklé České speleologické společnosti k nejaktivnějším. Kromě této akce, která proběhla poslední sobotu a neděli v červnu, připravují speleopotápěčský kurs, záchranný výcvik, pracovní exkurze do krásových terénů a další akce v rámci aktivity severomoravského krajského výboru ČSS.

ČESTMÍR KUPKA

K 117

MLADEJ, MLADEJ.....

Speleologové v Jeseníkách

Česká speleologická společnost pořádala v minulých dnech spelealpinistický kurs na horolezeckých terénech na Čertových kamenech v Jeseníkách. Kurs byl spojen nejen s kondiční a technickou přípravou, ale i odbornou přednáškou doplněnou promítáním diapozitivů z výzkumu krásových oblastí a alpinistických výstupů. Závěr akce patřil prohlídce přístupných jeskyní na Spíčáku. Severomoravští speleologové patří k nejaktivnějším v uově vzniklé České speleologické společnosti. Kromě uvedeného kursu připravují speleopotápěčský kurs, záchranný výcvik a pracovní exkurze do různých krásových oblastí. (wag)

DO TŘETICE- DO ZVONICE

ANEB Z GAZEM AŽ NA KRAJ SVĚTA

Jsme se tentokrát rozhodli jet ke zdešným všem členům SNB a VB kteří raději na tyto dny vyhlásili pohotovost.

A tak s Dědem za volantem vyrazí Pepa, Zarek, Hladej a Tence Kaštička na Plášovec. Cesta to byla zkušební pro Basa i řidiče. A tak jsme jeli. Ci vlastně přímožhavili. Bohumír - Jelina - Poprad - Rožňava - je čortek pulnosc a my vyjíždíme na Plamínu. Pro dnes stačí - uleháme k spánku.

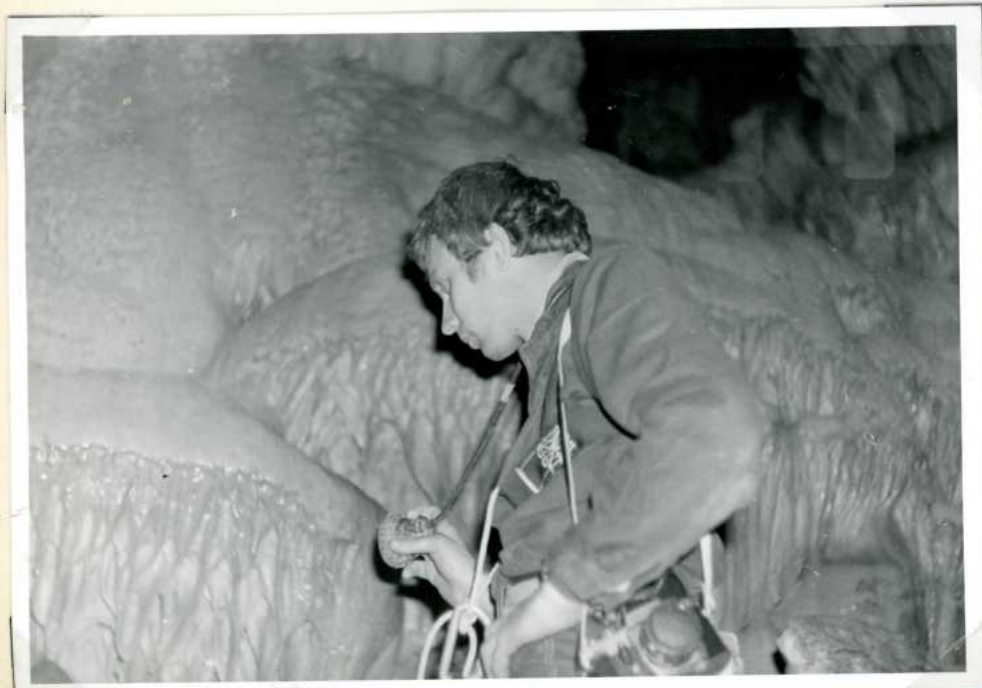
Ku podivu a Zajchově radosti se ráno budíme přímo pod frešmí Ale jede sedal - na Zramcu. Abaz ukazuje co umí - i co my umíme když ho tlačíme. Po blouzném jsme koncert u Zvonice - a domí - ovšem po rozpravě se zastupuje ČUKO. Akce je přímo blasková. Navíceno signály, zolodnutí všech stylů i vysoký umělecký dojem - zna moud výstup za 8 hodin.

Sobota ráno a my se stěhujeme do Rožňavy. Tentokrát oddáme trh, obědady a celé město. Jenže čeká Diviáča. Atak se soukáme na plamínu (pěšky) - táhnouca za sebou odpadajícího Meodého. V propasti to jde opět skrole. Souhra je na úrovni sporrej. A tak ještě večer můžeme zaparkovat v Gomkaseku.

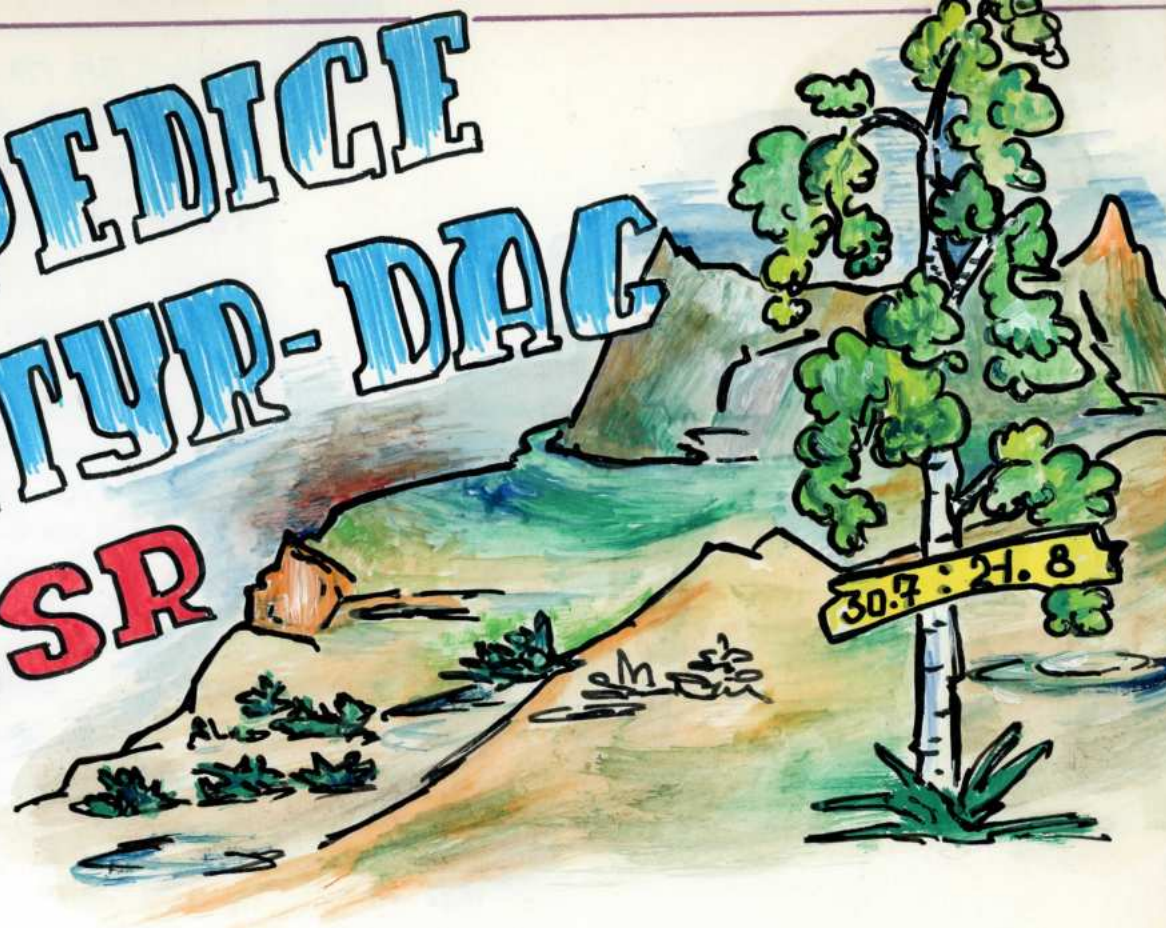
V neděli nás čeká cesta domů. Sa moždejme jsme opět strachem pozornosti policie, tajných uniformovaných i maskovaných. A ti pokufu jsme nezaplatili

aloz Ref

EXPEDICE ČATYR-DAG SSSR

Členové expedice:

Wagner Josef vedoucí
Reichenzbach Mir. zást. vedoucího
Kupka Čestmír organiz. člen
Demjens Mirosl.
Strakoš Mirosl.
König Petr
Pitáček Karel
Wolt Libor
Šromová Ljuba - psycholog

30.7

Odpoledním osobákem odjíždí naše skupina před zrakem ušaslych bohovníků i rodičů dožiliny na mezinárodním rychlíku Praha-Moskva. Tem jsem má samozřejmě v spoždění a mohl mít ještě větší náhod v čas jeho odjezdu zmiřel Libor a Raich. A tak rychlíku nestýlo nic než čekat na Druis.

31.7

V 11⁰⁰ hod. jsme ve Lvově. Čestmír a Ljuba sejištěji tetenky, Pepa s Raichem se vydávají hledat někoho z Lvovských speleologů. Konkrétně Galinu Savůck.

CO NA NA'S SEFOVE' ŠIŠI... ?

ZAČINÁME NA ČUPUT - KALE...
VYCHÁZKOVĚ VE 40°C.

Nachš'zeji' podlouhém hledám' však pouze jejího muže - k'tž
speliolog - smad na druhém konci krova. Basadu nahlé
přemístuje Gjuker, vtrhující do domku. "Za 35 minut leti-
me" sdělí jí a uškrtneme. Řidič tati'ku smad dříve
musel létet ne stihavce. Gjuker cestu "prožila" se saviemjma
sáma a stihli jsme to. V 17⁰⁰ odletíme se obrovského
vážkou staré anduly. - ato když jsme si sami ještě museli
zastoupit nakládac, techniky, letušky a mílem i pléty.
V Simferopolu jsme cohydejs. Uhlédáme se v mezinárodní
hale a Dešo s Pepou se vydávají hledat naše přátele.
Sášu nebo Geňa. Díky kerci, který se přidává v trojčase
siskandíme privoče. Hledáme kde se dá, doma, vku-
lu i v pivaru. Nikdo nikde. Atoke přespáváme v mezinárodní
letištní hale - naremi - nakreslech.

1.8 Ráno opět Dešo a Pepa jedou vyhledat Sášu. Konečně jej nachá-
zíme doma. Geňa pak z prste přijímá mikrobús a ukážíme na
letišti. Odjedeme srovná nás. Za nedejle moudr se letišti uca-
vna. Přilítá totiž Cauceshu. Atoke nám jako čestná stráž
celou cestu dělají spalín policajti. Pak nás sleduje u by-
torani' v kulina a prohlídka města i Tatarského orku. Vědž
se sezna mujeme s delšími členy klubu a diapozitivy.

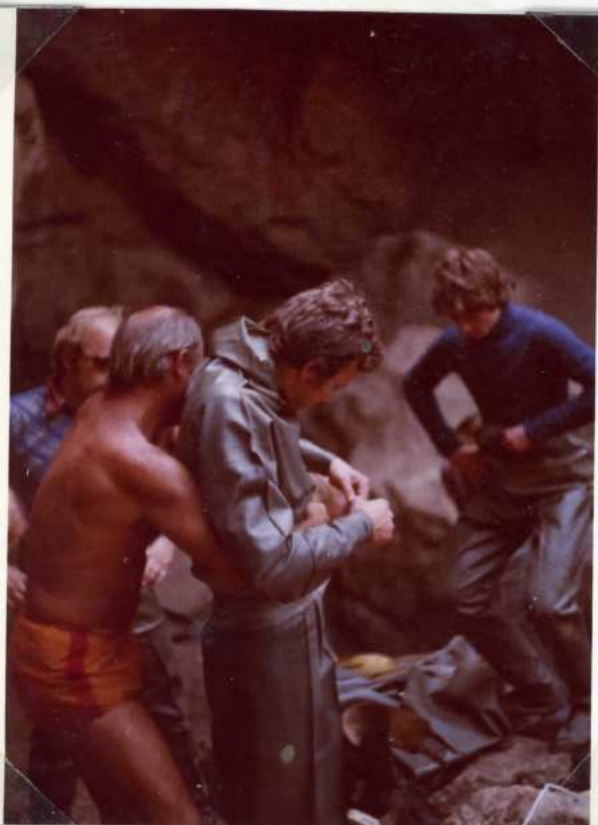
2.8 Ráno jedeme s Geňou na vyhledá Bachčisaraje. Samozřejmě navští-
víme bachčisarajský klášter, harem i fontánu, kde trvil
Puškin. Pak vyjždíme nahoru do skalního města
Čufut-Kale, starého sídla Karajimů. Výskou, mohutnosti
a krásou skal jsme úplně uneseni. A slunce neustále sthne
a nás stále suší. Odpoledne se vracíme do Simfero-
polu kde hodíme zbytek dne, zatímco co Saša rozjís-
til jako mdomutím ruky ostatní formality.

3.8 Dnes se konečně přemísťujeme do kerinu. K první "naší" jesty-
ni - KIZIL-KOBA - neboli červené jestyni, na pokračí
"Dolgorukooského plota". Druhá rozidlo je sice "pouze"
gruzavik - ale jedeme. Rezvizíme tábor a Gjuker sčestou
se upijmaji' své k'laom' funkce - kucharů. Ahmed pnuče
užiči' na čimí našich hostitelů nejčesším kelibrem
- čestými knedlíky. Ty však lehce likvidujeme
pokyhem při odpoledním fotbalovém mači.
A jedeme spat - necht' ráno nasto čeka.

4.8 "Saša", Kolja a my - Pepa, Rarih, Biskup, Često, a
Dešo se vydávají edolat Kizil-kobu, jestyni plnou
vody a sířonů. Vydání určité k'sky.

TAK TAM TAČERNAÍ
TEČKA POD RUĐOU
SKÁLOU - TAM NAÍ S
ČEKÁ KYZIL-KOBA

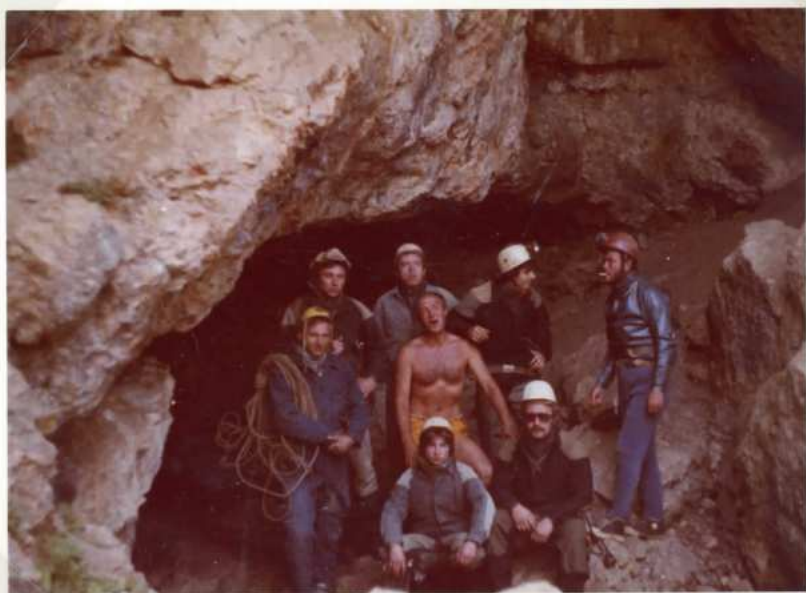

... A PŘIPRAVA NAŠICH
NEPLAVCŮ ...

.... VODA BUDE NAŠIM ŽIVLEM.!

VIDÍME SE
NAPOSLED!
TO NEZNÁTE
ORCUS

Porovnáme plasiťokoch jaku prví sifon. Lekce jej zdolováme dokonca i neplavce Pepa. A vody jsou opravdu mnoho a stále. Jak jsme řekli, zeminu na solé "hydrokostíny". A tak to je stále, voda po kolenu pa's "většinou" po krk a více. A stále netěhnuť vyčistilo. B km chodit. Nejdříve prokážeme klavní m'koniderem a pak nos na zvláštní přímí netou do kloaky, 800 m nákych plasiňek, polosifonů. Ani netuší jaké potěšim' spíš sobi Raichovi, známe mu to Mrazovi. Vyčistíme nen' ajs me uleni spokojeni. Ostatní eatim' n'ak'ateli. Geňa je protihl' tok' h'ochu plasiťkami na vrchníh' patrech.

5.8 A slunce stále praží. Tak jsme si dopoledne došli opět kopanou a vyležbal - když se v'itězi 3:1. a dopoledne se vracíme do Simferopoli. A kam mym' - na pivo. 30-40-50 piv. Hospoda nestačí k'atit - ikdyž to pivo české ani nevidělo. Ale je z'ren'. A pak do sauny. Chudi - Džoa Pepa tu pak byl ještě chudší a jediní Raich si líkoval. A po sauně sa nedem' saši - opět na pivo - jenže bylo zavřeno.

6.8 Votováme brzy - neb' dnes nos čeká výstup na klavní část epedice - pláminu čatyr-dag. Balíme krosny i stranu, nasadíme na troleybus - nekot' tentu jezdi' v'itěle a w' jsme na upati' plató. Opět nos vede Saša. Právda i trochu problémů Gulky, čestě a m'arčeko ale vrcholu dorahuje me. Tam nos sačas dostihuje i Geňa. Tábor rozbijeme blízko propasti - Emine-Bair - chasar - na seko cile. Na jejím dně v' trochu d'nech tróvi čas skupina 7 lidí při nějakém psychoexperimentu. Dopoledne do k'ho dný sestupujeme i my s fotoaparátý. A fort bylo co's

7.8 Dnes se jdeme s Geňou "guljat" po povrchu. Česty bych to nazval "lékat po plámině". Zatím jsme totiž pouze na dolním plató a vrchol čatyr-dagu setýjít před námi. A tak dnes zdolováme vše. Mijíme jeskynt' Tapsjus chasar, Suik-kodā, Birn-baš a další a jsme na vrcholu hory - stanu. A opět běžíme dolů. K'illíme něci a zpět do Simferopoli. A zase sauna - jen proky okylejší a měer' aneme host'at na učeři. (účet doložen).

SPELEOLOGY EXPEDITION

ČATYRDAG 1979

Ресторан Отпуск

С Ч Е Т № Стол №

посетителям за употребленные ими изделия, продукцию

РЕСТОРАН "ОТУП" (у жнвание)

КИЕВСКОГО РЕСТА. Медведь

СТОЛОВЫХ - РЕСТОРАНОВ

Офисный тов. Медведь

Р/счет № 44110 в Симферопольской обл. (в Симферопольской обл. отделении Госбанка)

№	Наименование	Цена	Сумма
1	пирог	0,28	3-36
2	сладкий	0,69	6-37
3	купить х	166	19-92
4	булочки	0,20	0,20

Итого: 26,85

A ŠLAPEME NA ČATYR-DAG - KAŽDÝ JAK UMI...

... A URČITOLY
UKÁŽEŠ KOLIK
TOMO KDO UMI...

... NYNÍ JSME
KONEČNĚ
V RÁŽI....
MYSLÍME SI
V EMINE-
-BOJIR-
-CHASARLY

8.8. Ráno odjíždíme na moře - opět trolejbusem. Cíl je Jalta. Soudí se pak svezeme na Vláštovčí kmitadlo, kde konečně se mohou nudočkaři skládat v moři. Vracíme se opět do Jalty, nasedáme na autobus a vydáváme se směrem na Pi-Petri - horu tyčiči ně vysoko nad mořem. Autobus nás vyharuje 12 km od cíle, u malebné restaurace. Víceji samozřejmě odolat nemůžeme. Apak začíná dlouhý výstup až na místo na velké pláti, kde Kolja s Gjonou již postavili tábor. Kupodivu dnes je he skvělá formě Gjonu, zatím co česlo zadržová. Mů' lhosti nohej. Uleháme do ráno po půlnoci.

9.8 Ráno nás ljudi Genia. "Vzhudít kamanudu, a jete se nerto?" Atakoden dítve - proti plánu, trochu imá - vemí po nočimín počkodu ale nadšim - jideme na to. Naco? Na Kaskadovoru propast druhou nejhlubší na Krymu - její hloubka je v hloubce 406 m. Depa, Dežo, Raich, Kolja a Biskup sedem Gjonou v 10⁰⁰ zahajují sestup. První propast 110 m, pak 10 m, 50 m, 40 m, a další menší až na horizontálně se snazující část. No prostě námi nejhlubší sdolana propast. Skvělá. A myslím, že imy jsme byli dobří - i když při pohledu na otřepené lana křestitelů nám někdy kámeny isměny. Vystupujeme v 4⁰⁰ ráno sponojem. Samozřejmě hned padáme do ruk Gjon - biných testů.

10.8 Kupodivu jsme opět ráno brzo vzbuzeni a halíme tábor. Právě totiž auto pro materiálu nás. Sofer - tot silnie na terénu i cisti. Asi zapomněl co vese. Zastavujeme se ve velké kánonu a vydáváme se na jeho prohlídku. Někteří okurli i ledovou koupel v jezírkách na jeho dně. A opět dále míjíme překrásné skalní masivy a jsme v Simferopolu. Dál - Duša - spreky - pivbar - kino (ktejž imozí spali)

11.8 Další den - tot byl den nákupních horeček. Jednak suvenýrů domů - a jednak materiálu na společnou večeri. Dežo a Čislo - ryby, Čistě a Gjonu železnu, Raich pivo. Mo kotová tekula. Atak začínají dva dny obžírání, přerušované sem tam prožitkou fotografování a fontány.

12.8 Den dnešní je věnován nevstěně dětského hřiště a hracích automatů. Tu se vyrádl kdo jak chtěl. Více - byl večerem na rozloučenou.

13.8 Dnes máme odletět - i když nemáme letenky. Ousem Sása jako vždy turti "Výjonomněno" Ataké ano. Kouzelnický zajistil letenky i autobus na letiště. Na poled se loučíme - ahoj v ĀSSR.

.... A JE CO OBDIVOVAT...

AJ - PETRI - AJAJAJ - ŽIKAVI
MNOZI'...

NAŠ TÁBOR - BYL TU JAKO
PRVNÍ V HISTORII ZAHRA-
NIČNÍ

V 13⁰⁰ přistáváme ve Lvově a na letišti nás očekává Valík a Slávoa. Májí noví hostitelé. Opět se někomu stěhujeme. Tentokrát do bytu geologa - jenž zrovna dle někteří v tajze. Zabydlujeme se a seznamujeme s městem. Po společném večeru uložíme.

14.8 Ráno odjezdíme k nejdelsí sádrovací jeskyni na světě - Optimistické. Pačarš nám nepřeje. Prší. Cesta je dlouhá - 270 km. Končíme jsme u cíle - u sv. k. Korolince a až pokolena blátem se přemísťujeme do křehora u jeskynt. Tu už našeho čeka jiny Valík se svou ženou Soňou. V ústí se seřezává stary uložená u hospodáře Popoviče a stavíme si střešku nad klavou - sotímco Sláva nám zvaný Bob s Gabou jdou nakoupit. Kravě samokanky toho moc nepřinesli. Ovšem dobovo to stačilo - jak jsme se pak měli možnost utělovitě přesvědčit!

15.8 Dnes vidíme Valíka a Soňou jdou do jeskyne. Vstup není příliš velký: 100 m máže, tlakem plávkou. Ale to vše myraže 143 km chodit - bažantů, bobatě zdobených sádrovacími krystaly - až 17 cm velkými. Obdivujeme jak lehce se zde Valík myra. Jako by byl doma. A my samozřejmě fotíme - mnoho. A cesta zpět je opět plávkou - a tak vypadáme jako bychom vylazili z bahenních lázní. Tudíž je nutno se vyti do usnice umýt umýt. Samozřejmě se naše těla stávají středem zásloužené pozornosti. V láhore zprůjeme že Bob je opět unavená. Samokanka opět svítla. Nevadí, uohně trávine chvíle s Valíkem a jeho ženou.

16.8 Ráno sušime u ohně brádo a Bob se stává našim psychickým máčkem. Česlo a Mladěj myražeji v doprovodu dvou speleologek do Krystolické jeskyne a my se chystáme k odchodu. Večer je opět Bob unaven.

17. a 18.8 Trávime se opět do Lvova. Tentokrát vidíme Velodou dětským lékařem navštívujeme město a jeho památky i obchody.

19.8 Jeden náročné domů. Ráno si na posled prohláíme Lvov, Vysoký zámeček, skanzon - a jedeme domů. Dnes v příštím roce.

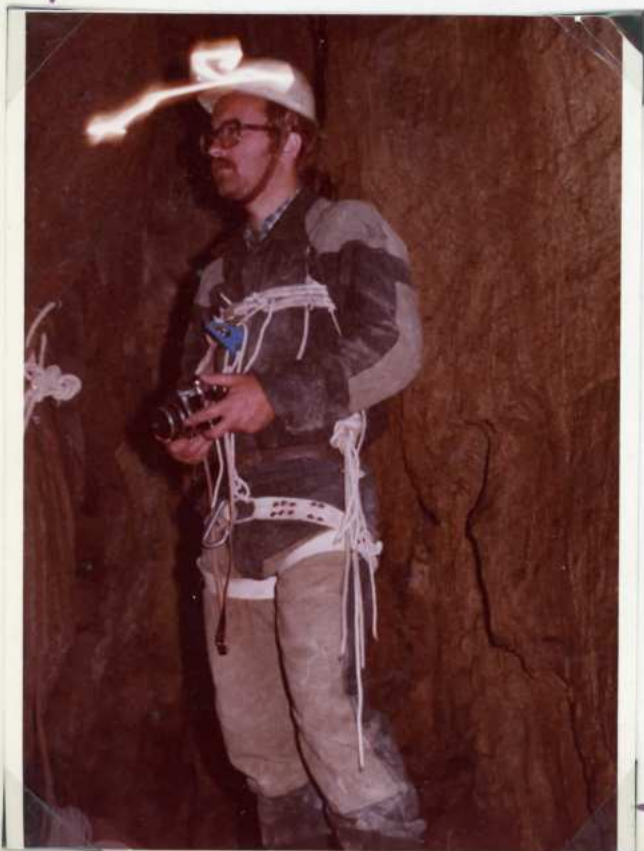
A TO JE NAŠ CÍL...
KASKADNÁ JA - 406 m

PTÁTE SE KAM LEZU?!?
NĚKAM DO NITRA ZEMĚ
A HOČ SE TAM TĚŠIM.

... A PAK TO ZAČALO - STÁLE DOLŮ

Speleologové do SSSR

Zvláštní podívanou v pondělí odpoledne zažili bohu-

V pondělí 29. srpna se vrátili členové klubu Orcus ze speleologické expedice v Sovětském svazu, která se uskutečnila na pozvání simferopolských speleologů. V rámci bohatého a náročného programu expedice záleželo na

ORCUS DO SSSR

Na pozvání sovětských speleologů odjíždí z Bohumína 30. července devítičlenná expediční výprava členů České speleologické společnosti.

Bohumínští speleologové do SSSR

PRŮZKUM KRYMSKÝCH JESKYNÍ

BOHUMÍN (čv) — Devítičlenná skupina speleologů z Bohumína odjela včera do Sovětského svazu, kde ji očekává významný úkol: společně se sovětskými speleology má prozkoumat klimatu, pozorování mikrofauny, chirofauny, hydrologickým poměrům a rovněž absolvují psychologické a fyziologické testy v nejnáročnějších podmínkách.

S ORCUSEM DO NITRA KRYMU

Naplino má v těchto dnech dojetí svazáků z bohumínského speleologického klubu Orcus, neboť se v pondělí se vydají až na Krymský poloostrov. Před dalekou cestou je spolupráci s oddělením psychologie práce Železáren a drátoven Bohumína, a pokud jde o testy, těmi se skutečně zabýváme již několik let. Není bez zajímavosti,

Bohumínští speleologové vodou červenou jeskyni V NEJHLUBŠÍM LABYRINTU SVĚTA

Bohumín (jil) — Z mimořádně úspěšné společné sovětsko-československé expedice v krymském krasu se vrátila devítičlenná výprava spolu s lvovskými speleology ještě Podolské krasu.

Speleologové do Sovětského svazu

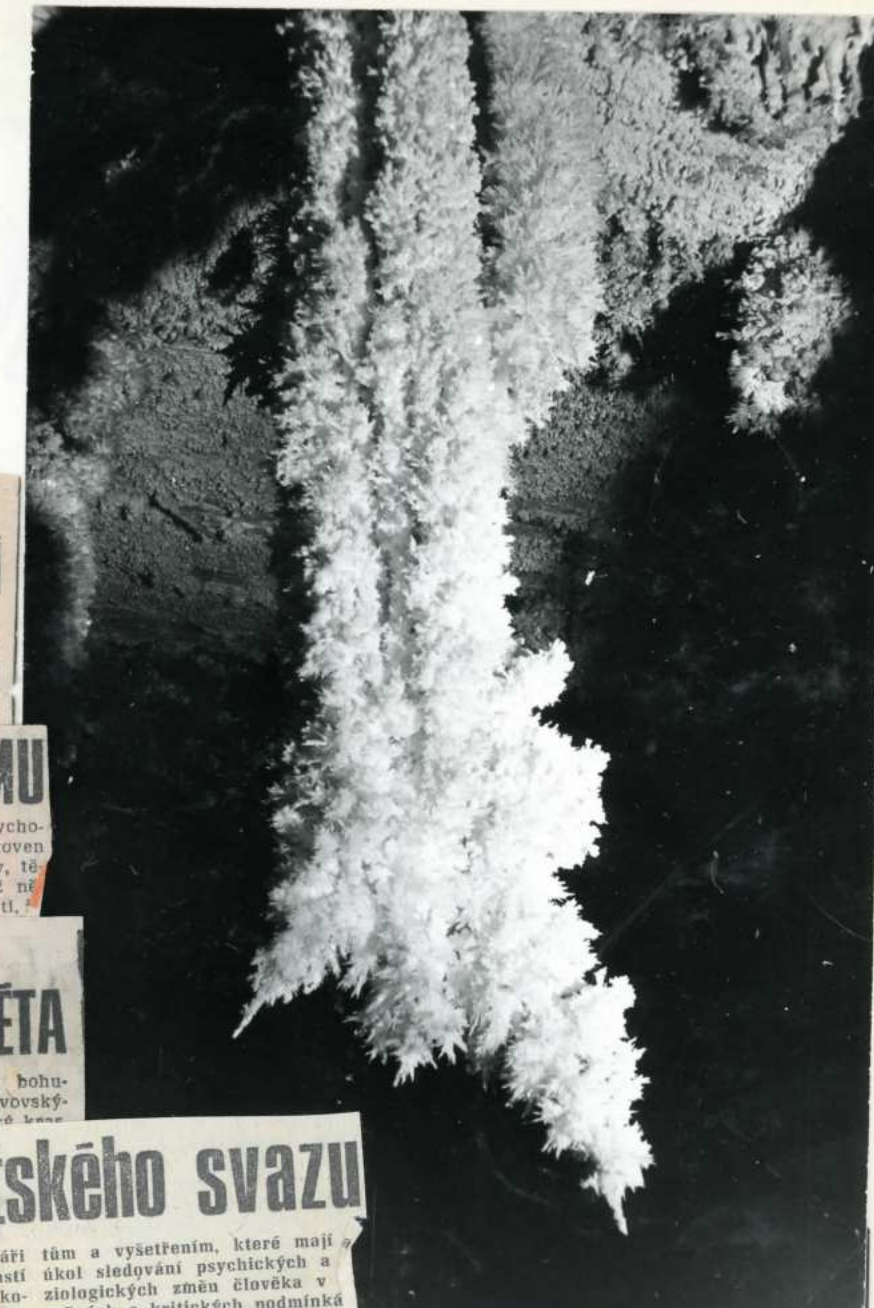
BOHUMÍN — Na pozvání sovětských speleologů odjíždí z Bohumína devítičlenná výprava do Krymského krasu v SSSR.

V nejdelším jeskynním labyrintu na světě

Čs. - sovětská expedice

BOHUMÍN [wag] — Minulý týden se do vlasti vrátila devítičlenná expedice základní organizace České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína z třítýdenní výpravy do Krymského krasu v SSSR.

Členové expedice společně se sovětskými speleology provedli několik náročných sestupů do krasových lokalit v této oblasti. Prozkoumali zavodněnou Červenou jeskyni, dlouhou 13,5 km a na planině Čatyr-Dag sestoupili do propasti Emin-Bair-Chasar, kde uskutečnili základní dokumentační a speleofaunistické práce. V závěru pobytu na Krymském poloostrově zdolali druhou nejhlubší propast oblasti Kaskádovou, hlubokou 400 metrů. Úkolem výpravy bylo také srovnat planinové krasy plata Čatyr-Dag, Aj-Petri a Dolgorukovského plata s planinovými krasy jižního Slovenska. Na zpáteční cestě výpra-

tům a vyšetřením, které mají úkol sledování psychických a zologických změn člověka v ročních a kritických podmínkách. Tato expedice s psychologickým sledováním je vlastně první svého druhu a nemá pouze za úkol sledování stavu jedince, ale i vztahů v celé skupině. Výsledky psychologických výzkumů, které bohumínští speleologové provádějí již několik let, jsou využívány nejen v náročných sportovních kategoriích, ale i v dalších oblastech vědy a výzkumu. Současně odjíždí i druhá skupina bohumínských speleologů do krasu Západních hor v Rumunsku, kde společně s rumunskými speleology provedou základní výzkumy a přípravné práce v této oblasti.

NĚCO Z „BOJIRU“

KAŇON

CESTMÍR KUPKA

JAK JSME SE VIDĚLI NEJČASTĚJI!

PEPA - VEDOUcí ETAPKY

DĚD - CHIROPTOLOG

... u „ŠRÁDLA“ ... OBA ...

KARLÍK

S NĚCÍM V PUSE ...

LJUBA - PSYCHOLOGKA

... S BEŇOU (I KDYŽ SE MU TO ZROUNA NEĽIBÍ)

MLÁDEJ - ZROUČKÁŘ

ČESLO

... ZOMALU USÍMAT

... ZAKUŘOVAT DÍKOU ...

BISKUP

ČEŠTĀ - DOGRNI ZATĀR

V BRÝLÁČKY A ČEPIČKY

STĀLE VE STĚNĚ ...

DR. KU BIK

S KAMEROU ...

EXPEDICE

PADIŠ

RUMUNSKO - DALŠÍ
NAŠ CÍL

Lépe cíl naší druhé
expedice vedení Milanem Kičmerem
která vyrazila na planinu Padiš, na zókladě
převládá rumunských kolegů.

A kdo ji tvořil? Pam' Kičmerova, haviřovští
Petr a Jura a kopřivomíti Veneča a Venča.
A cíl? Zdolat některé lokality v této
oblasti a přivést dokumentační zpracování.
Výsledek?

Byly zdolány lokality Sura Boohi
Cetatele Ponorului
Batrina
Negru
Gemerasa

Yenze... Nic z toho - množství dokumentace
V tomto úkol splněn nebyl.
Vady zklamali.

ZPĚT NA BESKYDY

1a2.9

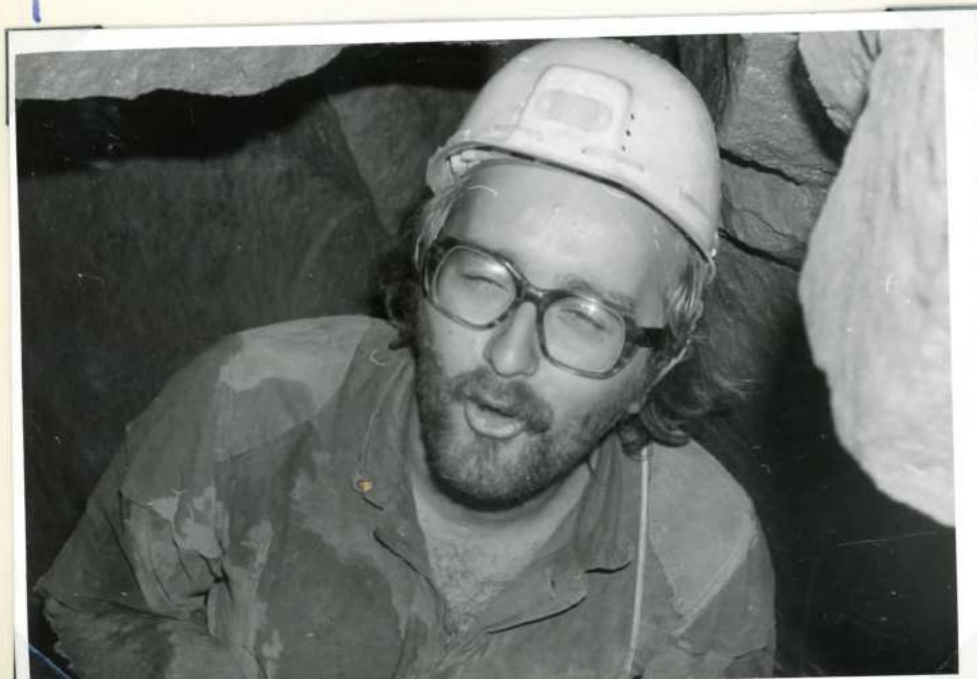
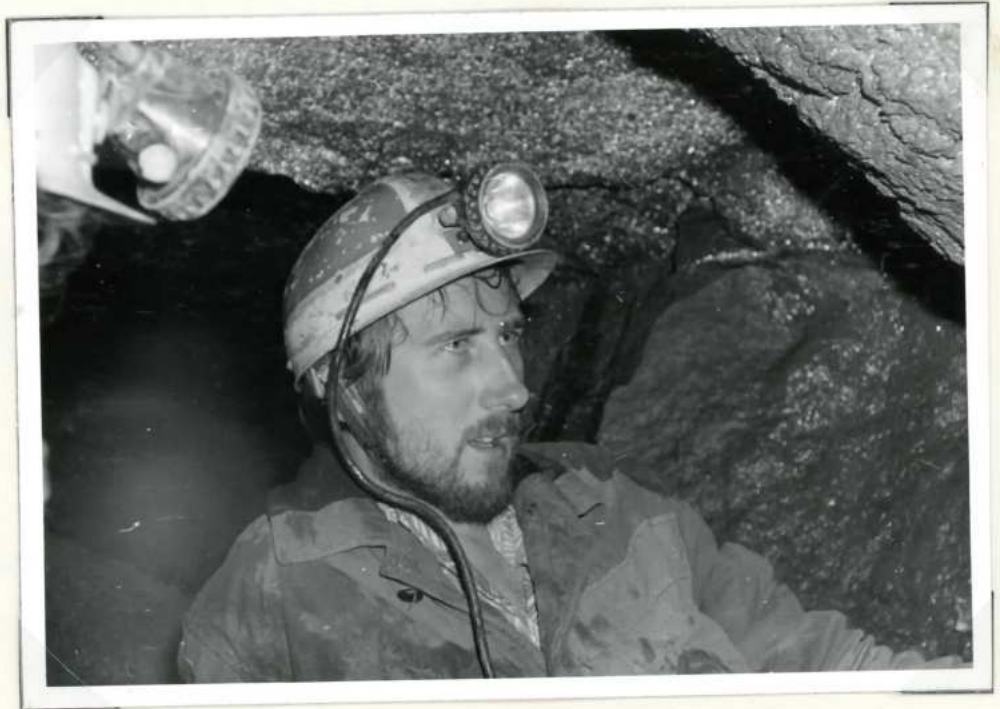
se nejdříve vydali Raich a Děžo aby
zmirili vohod do Cynilky, podívali se na netopyry
a něco nafotili. Při tom jim sice asistoval
Mrbaš - ale ryze teoreticky.

Pročto? No přece abychom mohli opět
proti nepovolaným návštěvám Cynilku
uzavřít.

Uviděli pro změnu vyrazil Cici (lehoužel sám.)
dělat topografické práce na kněhyni.

NOVÝ OBOR SOUTĚŽE
„10 STUPŇŮ KE ZLATÉ“

„NAŠI
KRASAVCI“

7-10.9
PLR

NEB PORASTOU V BESKYDÁCH KRÁPNÍKY?

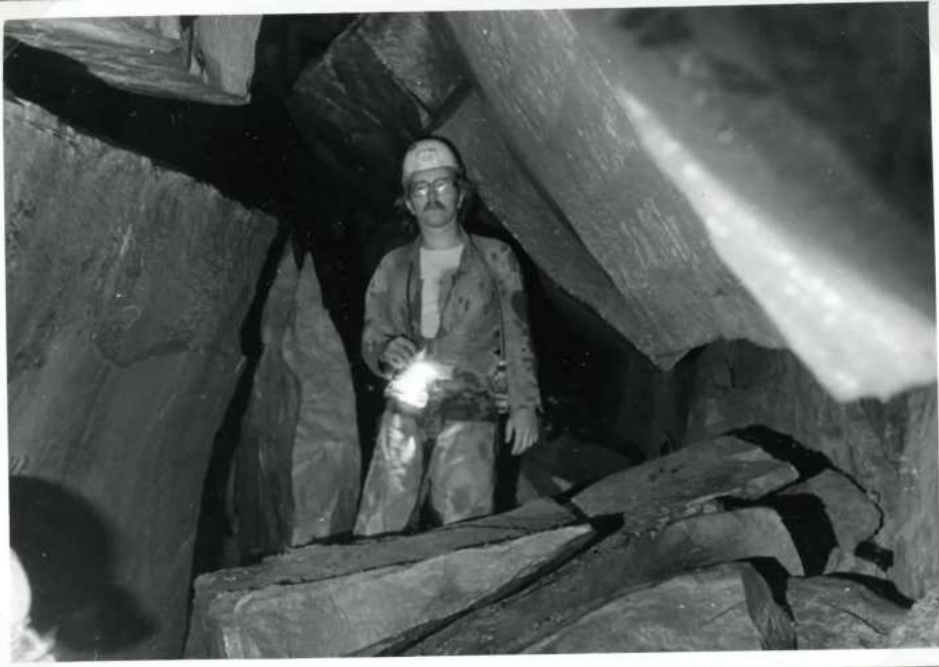
Na uplátku novostiary speleologů Bielsko Bialej jsme se vydali samozřejmě Bazem do PLR. Raich, Cici, Biskup, Dežo a Pepa. Cestujeme samozřejmě u domorodců vzkuzovali užas ale na to jsme zvyklí!

V Bielsku nás čekali sbrowskou hostinou - tedy útokem na naše záručky. Nápor jsme vydrželi ašli spát na turistickou ubytovnu mládeže - tedy mezi školku.

8.9 Vyrazíme na jeskyni v Trzech kopcích. Autobusem, lanovkou a pěšky a s námi Břeger, Juraj, Andrej a Jamnik - sv. Alfons - nikoli Jurkovo jezeroček.

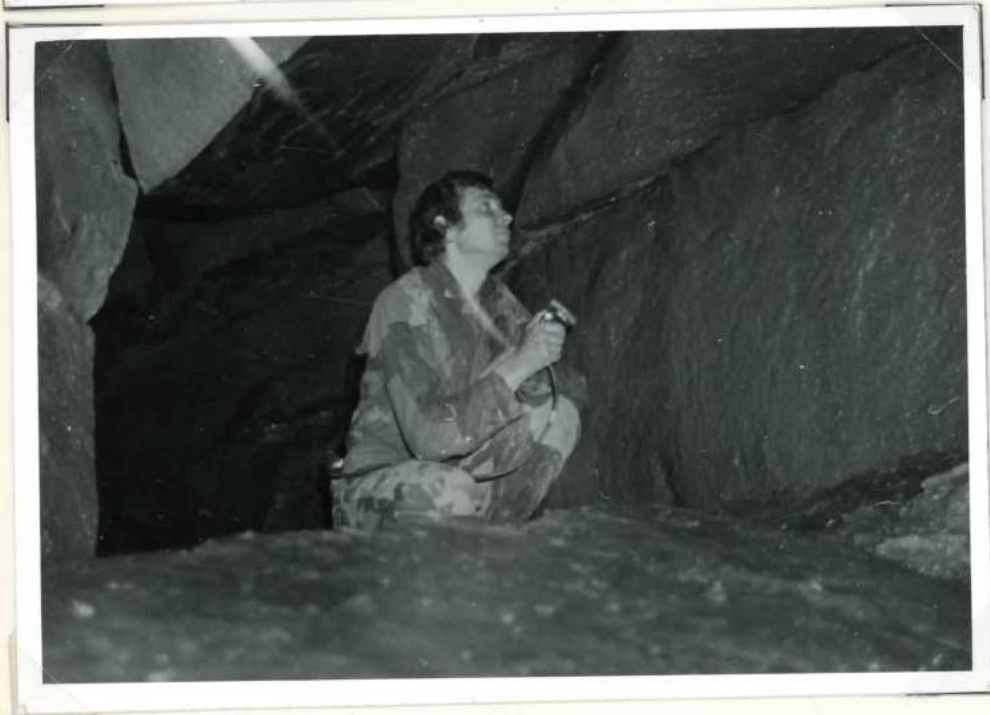
Jeskyně jako Gynitka - je trochu a větší a kupodivu v ní zabloudili i naši průvodci. Teče nám v nějakém baru - a díky našim hostitelům čtyři krát! A večer se opět naučíme na naši ubytovnu.

9.9 Dnes vstáváme dříve a jedeme do Szczyrku. Zúčastníme jeskyni Salmopolskou. Přes hory a lesy se dostáváme až k Malinowski'j. Mohutní pukliny a voda - to je toto i pro turisty přístupná díra. Nými nás čeká - jak říkají hostitelé "kavalček drog" k jeskyni "Parcači"

MY
(RAICH A PEPA)

V TRZECH KOPCACH

Speleologové zkoumají jeskyně

Do vlasti se vrátila devítiletá expedice České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína z třítydenní výpravy do Krymského krasu v SSSR.

Členové expedice společně se sovětskými speleology provedli několik sestupů do krasových lokalit v této oblasti. Pronikli zavodněnou Červenou jeskyní dlouhou 13,5 km a na planině Catyr-Dag sestoupili do propasti Emine-Bair-Chasar, kde provedli základní dokumentační a speleofaunistické práce. V závěru pobytu na Krymském poloostrově zdolali druhou nejhlubší propast oblasti — Kaskádovou, hlubokou 400 m. Úkolem výpravy bylo také provést srovnání planinových krasů pláta Čatyr-Dag, Aj-Petri a Dolgorukovského pláta s planinovými krasy jižního Slovenska.

Na zpáteční cestě výprava navštívila Podolský kras, kde spolu s lvovskými speleology uskutečnila sestup do nejdelšího jeskynního labyrintu na světě vytvořeném v sádrovci — Optimistické jeskyně. Tento labyrint dosahuje délky 145 km a stále je ve stádiu výzkumů.

Výprava i přes některé specifické úkoly měla hlavně přípravný charakter. Společně se sovětskými speleology byly konzultovány otázky rozsáhlé československo-sovětské expediční výpravy „Kavkaz 1980“, jejímž cílem je základní výzkum dosud speleologicky neprobádané oblasti Bzylského hřbetu na Kavkaze.

CO SKRÝVÁ PODZEMÍ BESKYD

V polovině září odjela do polských Beskyd výprava České spe-

leologické společnosti ORCUS Bohumín. Cílem této studijní výpravy byla Bielsko-Bialá, středisko polských speleologů zabývajících se výzkumy pseudokrasových jeskyní. Speleologové obou skupin se již mnoho let zabývají odpovědí na společnou otázku: „Co ještě skrývá podzemí beskydských hor“. Bohumínští speleologové navštívili a zdolali některé z typických pseudokrasových oblastí Beskidu Żywieckiego a jeskyně Malinovou, Pavoučí, Salmopolskou a nejdelší pseudokrasový systém střední Evropy — jeskyně v „Trzech kopcach“. Výsledky vzájemných studijních výprav mají objasnit problém, kde je možno hledat další hluboké systémy vytvořené ve flyšových pískovcích a jaký je vývoj a vznik těchto geologicky zajímavých podzemních lokalit.

JOSEF WAGNER

Kouzlo neprobádaných prostor — členové ORCUS z Bohumína.

A on to opravdu kavalék byl. A nakonec jsme u ní - mali' dírký. A tak jsme alespoň prokopali druhý' schod. A schozíme do Searyku - odtud zpět do Bielska.

Včera nás čekala prohlídka města - a samozřejmě restauraci. Prohlídku zahájila sice jakošitá hračka krupami v podchodu - ale to nás nemůže rozkošet. A tak se udivující nad množstvím baru a restauraci i ušněen smek končíme den.

Večer ještě jedeme zddot jestkyni a aktivně radíme Surka jeho u, obchadů v Bielsku. Večer čer' posezení s přáteli - a cesta na hranici.

Luikému nelibi' naše koupenci' iní musíme zpět. I když mezi námi máme muckem více.

Tak přivstě Alojz Puf

CHEFF Z BIELSKA

Studijní výprava ORCUS

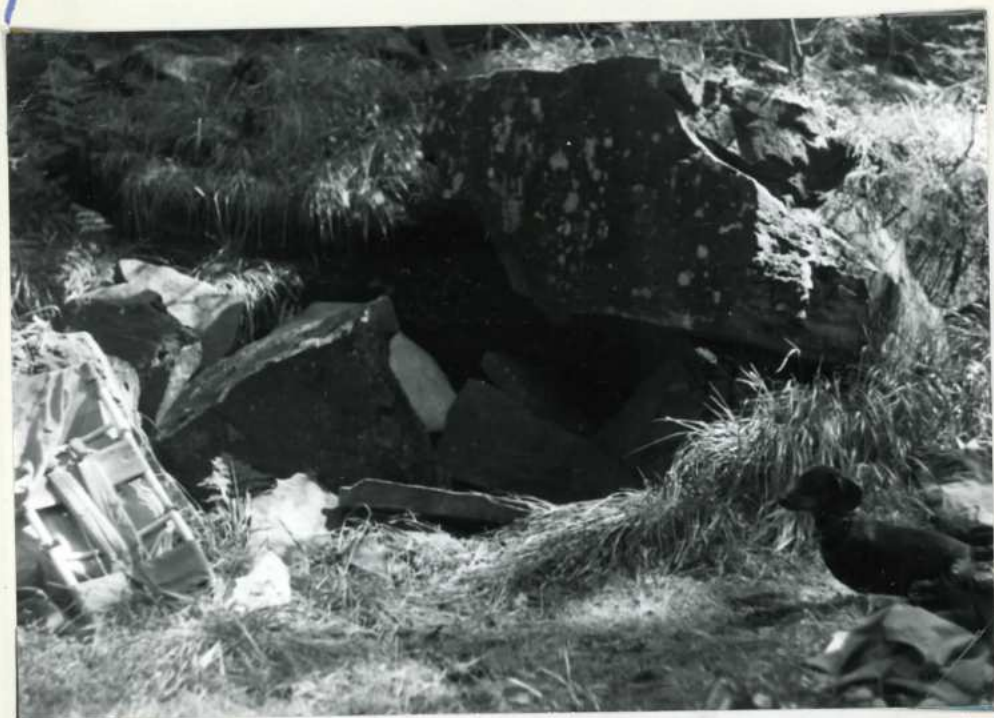
Do polských Beskyd se nedávno vypravila základní organizace České speleologické společnosti ORCUS Bohumína. Cílem studijní výpravy se stala Bielsko-Biala, středisko polských speleologů, zabývajících se výzkumy pseudokrasových jeskyní. Speleologové obou skupin se již mnoho let zabývají odpovědí na společnou otázku: co ještě skrývá podzemí beskydských hor.

Bohumínští speleologové zdolali některé typických pseudokrasových oblastí „Beskidu Zybiekiego“ a jeskyně Malinow, Pavoučí, Salmopolow a nejdleší pseudokrasový systém střední Evropy jeskyni v „Trzech kopcích“. Výsledky vzájemných studijních výprav mají objasnit problém, kde je možno hledat další hluboké ústí vytvořené ve flyšových pískovcích a jaký je jejich vznik těchto geologických zajímavých podzemních lokalit.

Výsledky o vývoji celé oblasti se chystají speleologové z Bohumína vypracovat na evropské konferenci v Sofii, která se bude konat v příštím roce. (wag)

GRZEGORYZ

TO JE JAMNIK,
← NAMI ZVANY
ALFONS

BABY NA SKÁLE

Bylo možno vidieť v nedeli na školoch ne starším
kamenolomu v Komorní Skotce kde Raich, Pepa,
Cici, Radim a Bestup očičili Ljuba a Irenu.
Kdo chce byť speleologem musí na školy,
řekli jsme Ljubi a tak musela. Zpočátku prouela
se jí moe stěny lomu nelibily a chtěla být mau-
čkou. Pak si ale zvykla a cítila se jako
doma. A to je teprve začátek! Aktivita je
nějak brzy přišla. A tak na "stoly" se vrhol
opravěnkem kolem pasu a karabina mi v ruce
neuvěřitelný Tomáš, zatímco maminka
padala s nástupu.

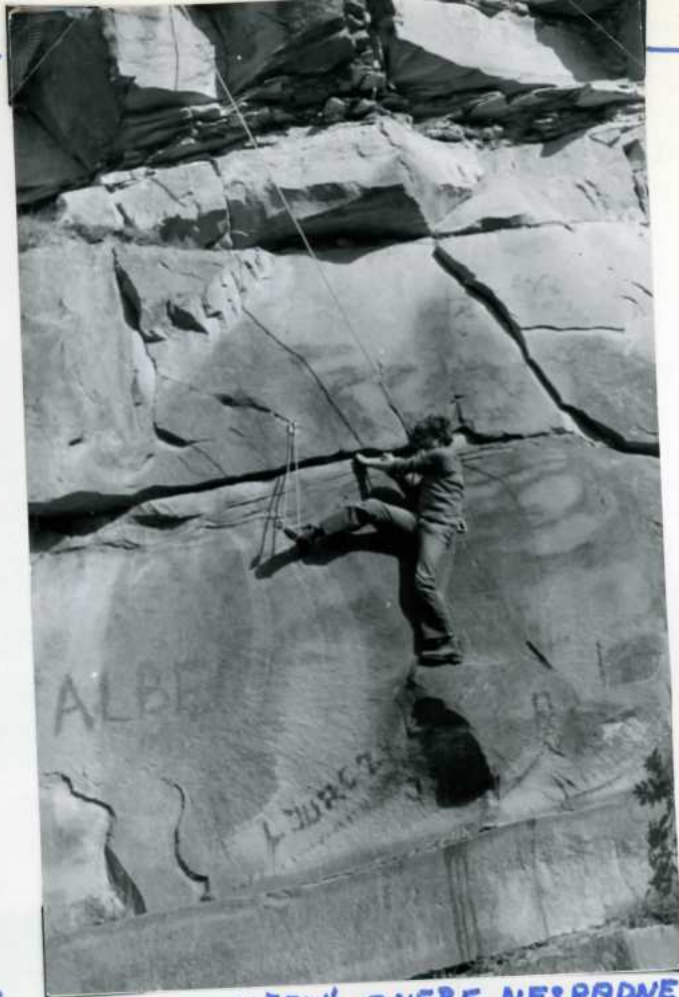
Nakonec si Pepa, Raich a Cici dali jeden strop
a bar nás vedl domů.

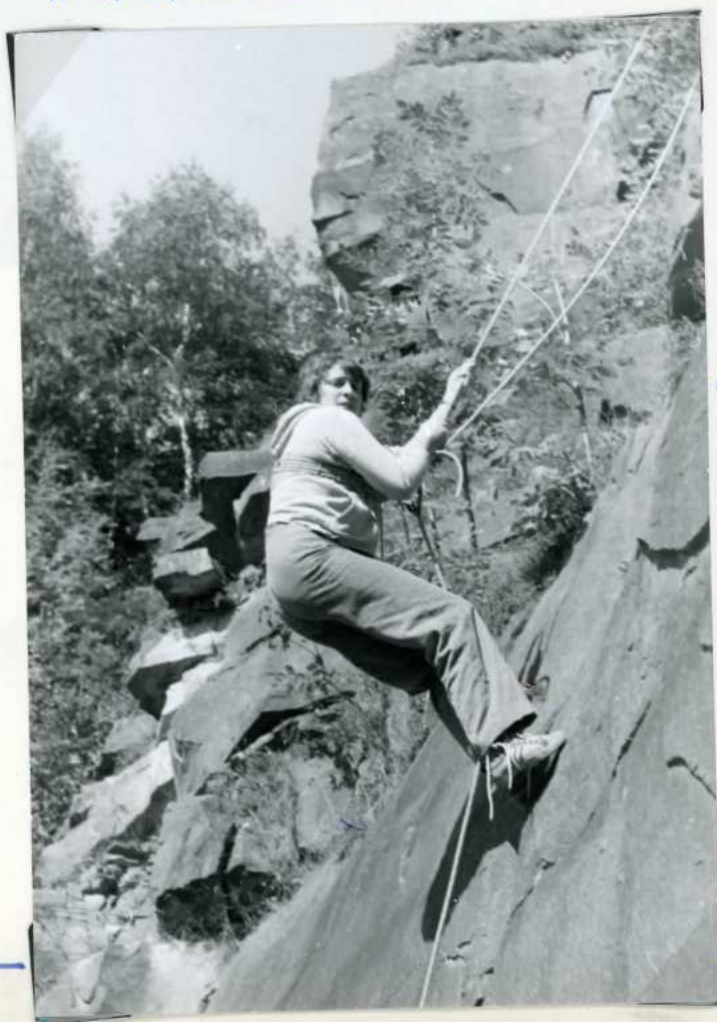
ANO - DAL JSI
MI ZABRAT
ČTYR DŮBŮ
POČKEJ
PŘÍŠTÍ ROK...

KAŽDÝ ZAČÁTEK JE TĚŽKÝ!
KŘÍKÁ SI LJUBA
A JÁ TAKÉ!.. ZJIŠTUJE

... UČENÝ Z NEBE NESPADNE...
DO LANA VĚK ČASTO

MAMI, TATI, BABI
JÁ TU NECHCI
VISET.....

ORCUS VE VAŠTROKU

Pod heslem:

V poloci jezere
ničime všechny soupeře

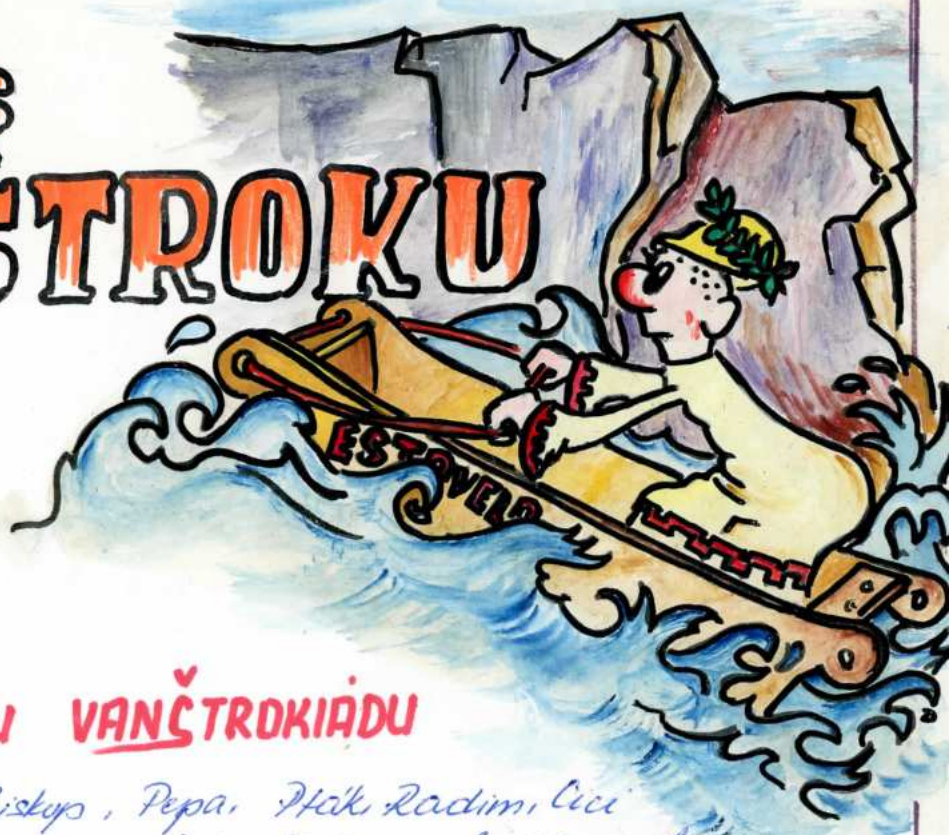
jsme vyrazili na

1. VALAŠKOU VANŠTROKIÁDU

Raich, Děžo, Česlo, Biskup, Pepa, Flak, Radim, Cici plně vyplnili Gazu, na jehož stroše se hrde nesly naše odvodní necky ESTAVELA - vzbuzující záslouženou pozornost. Přijíždějíce k přehradě Bystřicka jsme si s úsměvem na rtech prohlíželi napatrnou stružku, jenž se měla státí za několik hodin místem bitých námořních bojů.

Jenže... Do 'oné' stružky v hodině dvánácté vpusťil strážce přehradní výpuště 10 kubiků za sekundu a tozmi udičalo peklo. Těz na'm i drukym úsměv odešel.

Pohodinněch příprav, veřejného obdivu naší 'estavelé' a speciálním hydrokostýmů - jejich nafukovací schopnosti přišla pro nás i oslávni trůhly, záchody vory, skříně hodina Ho. Y pustili nás na start. Před námi jež nejedna loď stratila posádku a nejedna posádka loď - jenže nym je tu ORCUS. Kapitán Raich, kormidelník Biskup, Neplavčík Pepa a pravá levá Veslo Děžo a Česlo. A jedeme! Pod první jezera se teptl Biskup a pod drukym Česlo. Pod třetím vhlédáme Raicha. Uotatého stříci Pepa, hydrokerkoly a Děžovi uplavalo veslo. A jedeme - či plujeme dál. Mijíme posádku za posádkou, trosky i lidi. A ESTAVELA jede drži. Pranda, z muk z byty pouze kočme - ale spolu s koly traktoru drži. Cestou sice upadl do řeky vofl - ale naše loď je jež v-eli. A my téz. Výkon na diplom. Flak ježki ucar odjíždíme na kněhym nadalší akci. (Anoj Ped)

TO BYL PRVNÍ TRENING
NA KALIŠOKLI ...

... A PAK JSME SVĚ ŽIVOTY SVĚŘILI
ESTAVELE ...

... TO SE JEŠTĚ PEKELNĚ SOU STŘEDÍME ...

A LA DÍME FORMY
NA SUCHU

(NIKOLIV
VŠAK NA
SUCHO)

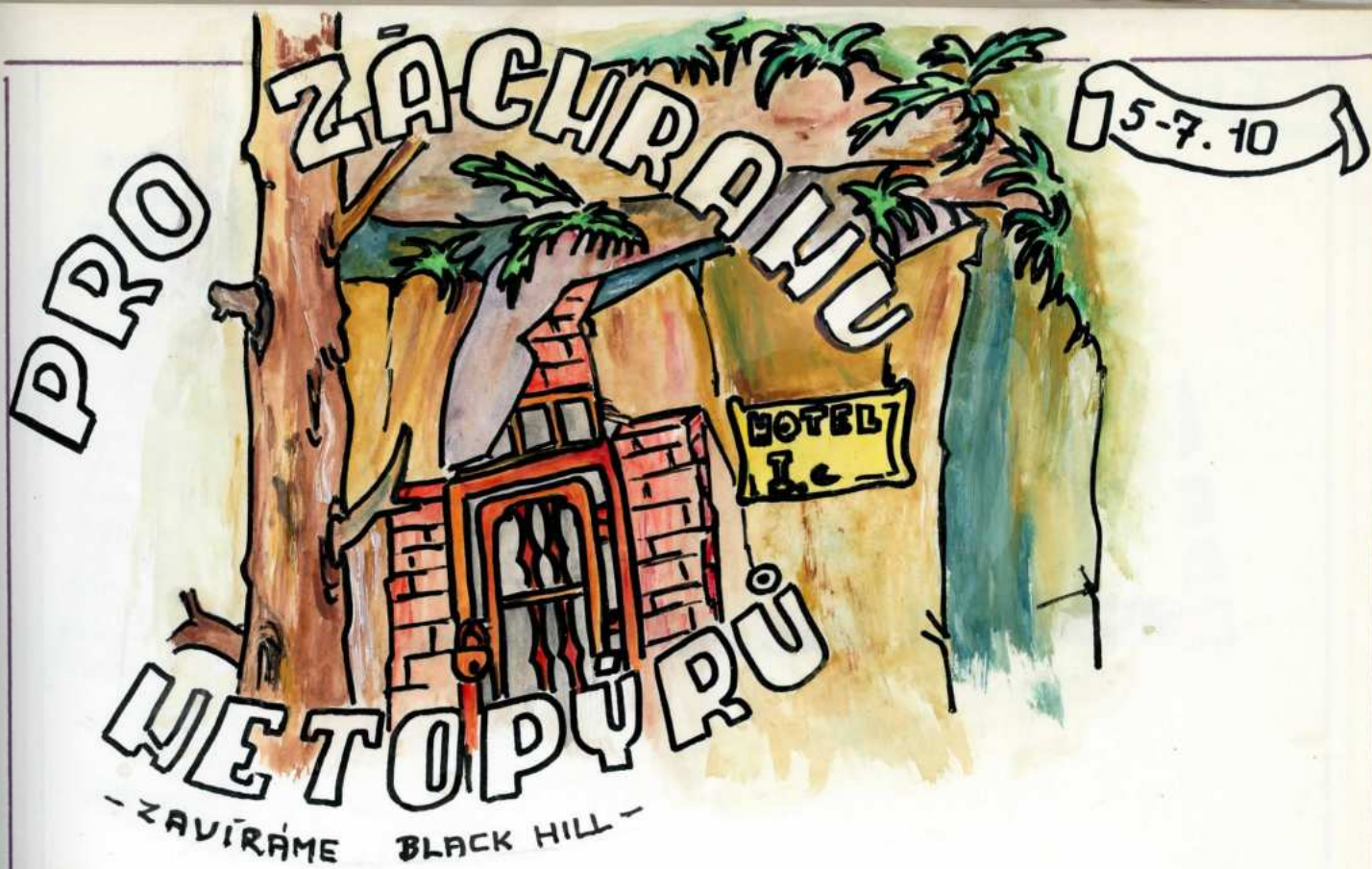
- A STARTUJEME SE VŠÍ SLÁVOU V NEJSILNĚJŠÍ SESTAVĚ

ŽE LOŮ ZMĚNILA
VIZUŽ -
- NEVADÍ -
IMATRIKULAČNÍ
ZNAKY MÁME

- VODA - TO
BYLO VŽDY
NAŠE. ALE ...

ve spolupráci se ONV OPAVA a OSSPPOP jsme koničně zaka-
 jili to - co už dávno připravujeme - uzavřem' dolu Black-Hill.
 V pátek ráno vyrazili BAZ, Raich, Pepa do Opavy - aby přibrali
 mříž a k tomu materiál. Fpak to začalo. Muzika sboru
 klavíro - sekce - krompáč začala koncert. Samozřejmě rukou
 ma Rajcha a Pepy. Dá se vidět jedny futra do skály - to je
 dřina pro grupu navířů. A tak večer takeli s dírny
 ruce za sebou jak opice.
 Sobota - odjíždí Raich - přijíždí Janka s promíry a ptáky, Česlo,
 Radim a Cvi - ti dva odjíždí s Bazem vátopyry. A my-
 hup do díry - a sekce jedlou! Končím mříže pasují
 a přicházejí na scénu naši rednicki kvality. F ty stojí
 zato! Zato dci nejstojí příliš rovně - ale, pevně!
 Tež na to padly tři pytle cementu.
 Večer sice unaveni ale spokojeni sedáme k ohři a kety-
 tare. Noc nám teplá - ale krásná.
 Neděle. Ráno kontrolujeme mříže a futra - drží jako
 bunkr. A tak všimne zebřík a sláseme na 2 a 3
 patro. Vátopyr je málo - ovšem to nám radit
 nemůže, prohlídka vždy stojí za to!

Cesta zpět Bazem je vždy horší.
 Zmlásk' když folik zere.

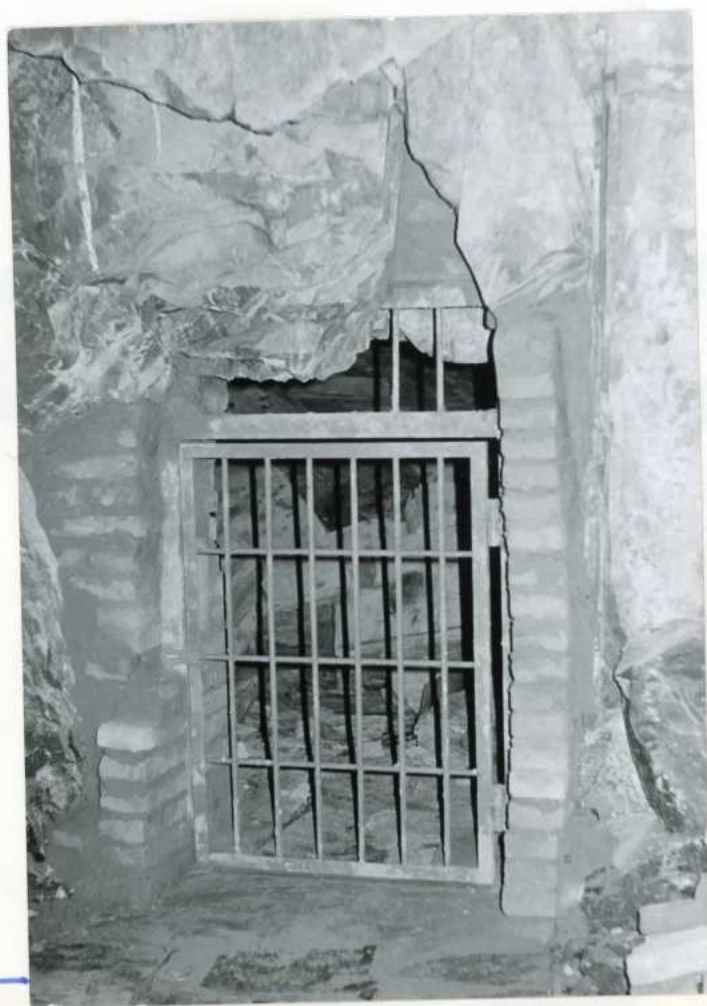
Alaj Paj

TO VYPADALO NEJDŘÍVE TAK

....

PAK TAK...

A NAKONEC
TAK....

ATO JE NAŠE
DÍLO

- DOMOV NETOPÝRŮ -

VZHUŘU

PRVNÍ SMLOUVA S PRVNÍ KOŇSKOU STIHACÍ PERUTÍ

Vše začalo revinně před mnoha tisíci a tisíci lety, kdy se ještě koně volně popásali a bohové mohli u každého Prámene čistý, hydrokličiterný neekhalovaný nápoj dostat. Tehdy se potkali perové 1. koňské stihací peruti - at' jim Zeus dá říčnou slávu a vládce hlubin YDYK-SEB - at' Venuse jim kvelkým rodim dá sílu. Nemohouce se dívatí na zkoru světa pozemského, nadzemského i podzemského rozhodli se po osvicení vyšším vnutnutím uzavřítí takovou smlouvu, která by zemku, ko bylim mlékem a košským štídím oplývající, od parátu Smogu, Silonu a Šampónu osvobodí.

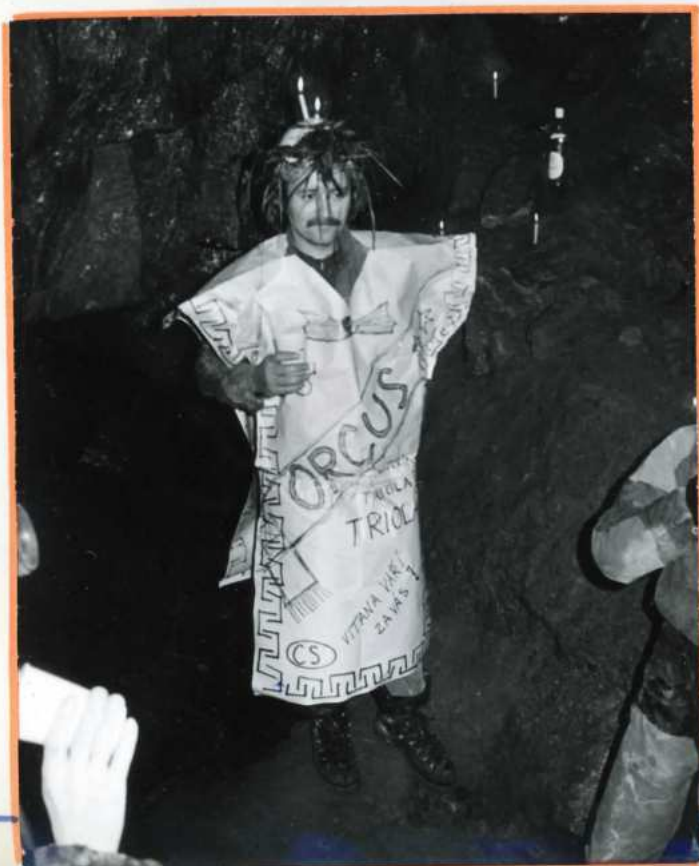
Y svolóna byla valua kromada perapéri, boku a kúžku onoko památníko dne na kore kněhyrní by kokové slásti pozemské okostovali a perové metodické-instruktačím eckurzi říši Hádovu počtí. A již kráči o oněch dnech podzimních id velký per Hilary, ještě větší per Timur a další perka Gary, Honza k otrou jenš propast kněhyrsko se zové. Poslední otázky bohyně Psyche a na křídlech kúžku orcusových sesnadšejí hvězdy 1. koňské stihací peruti do hlubin.

Y přecházejí perové msty, kde noha smrtelníka nerstoupí a šumokem svých per uspařují tam kúžka Barbastelu, tu Myotise oionde Rhinolopha.

A RÁNO
ZAVLÁLY
U SEBE
DVE ZÁSTAVY

.. I ZAJAŠAU' PĚRVE ŠPATŘICE ELYSION...

.... VÁS VŠECHNY VÍTAM
U SEBE,, PRAVIL ĎISTOU
LATINOU SAM
MADES

Tu i tam razni' tiela' odporod' dohovorenym signalom
již usinajicko letouna. Mijeme Tarlaros i Lethe',
procházime jezerem Acheronským, prolétáme Cloacau
maximovou a již směr nám Mercur dávo'
do Elysiomu místa všech míst. Ozářen tisíci
nadpozemskými světly obklopen svým sluky
tu stojí sám Hádes, v jazyce českém křtěný Raich
by' okřesl svou bezendou studnu a poskytl
zástupcům komika a komičku vino černé, bez přestá-
ní ze skály vytekající. První sejtce několika řádků
projev politicko-ideologického školení zakončil výčer-
pávající sám sebe i ostatní ve svém mateřském jazy-
ce "In vino veritas".

I rozloučili se pěři s podzemní říší a nastoupili na
cestu na povrch zemský - obtížnost 4 - klasické lezení.
Tu již připravena byla ke vzlátní gigantická vatra
a kůžei Orcuson byli na ni pozváni. Rozlekly
se lesy kol a kolem chory a zpěny a hlas lyry krajem
se nesl i volající poslední letouny opodálce k zim-
nímu spánku. A divil se lid pozemský tomu veselí
pěři a kůžei, nevědě že něco nového přináší.
To jen bobou'a komičci nový svazek slavi!
A sedá únava na vřeká kůžku a přek i na vřka kůži
a pěr a tam se k spánku ukládá Cici a Radim,
tam Dežo a Věšník, tu Raich, Česlo a Peps
i jinde Timur a jeho parta. (napsal A. Bajdar.)

Spete sladce mi váš čas ranní Smog
a Spad zbludi.

Ave na jarních idolích.
Def S

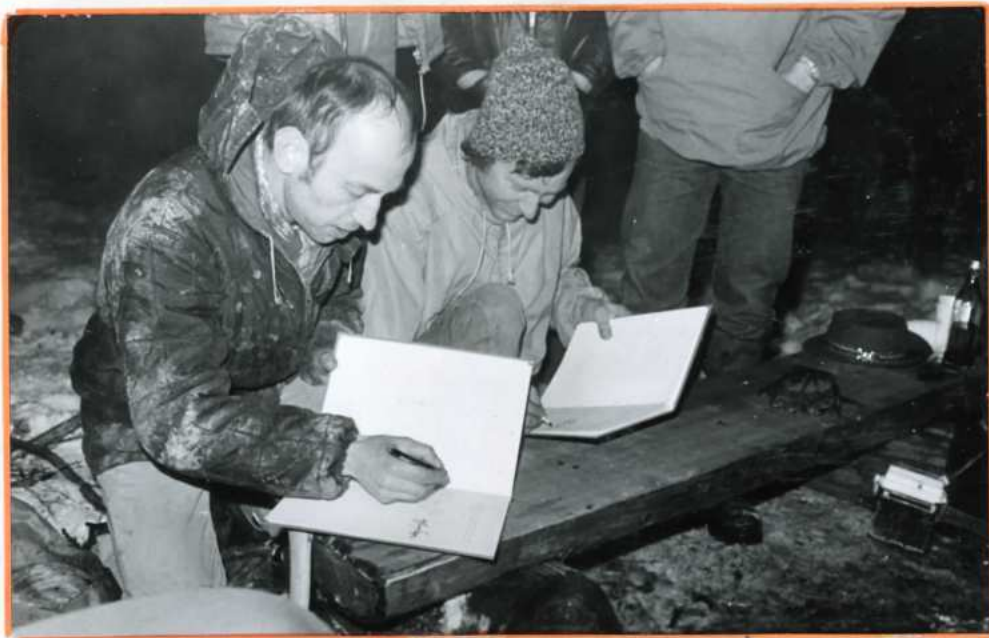

- A PŘIJMĚTE VŠECHNY SLASTI ELYSIONU

.. I PŘIČHÁZEL MADES S
VLIDNOU TVŮŘÍ MEZI POZEM-
ŠTANY

... A PAK USEDLI OBĚ HLAVY SMLUVNÍCH STRAN...

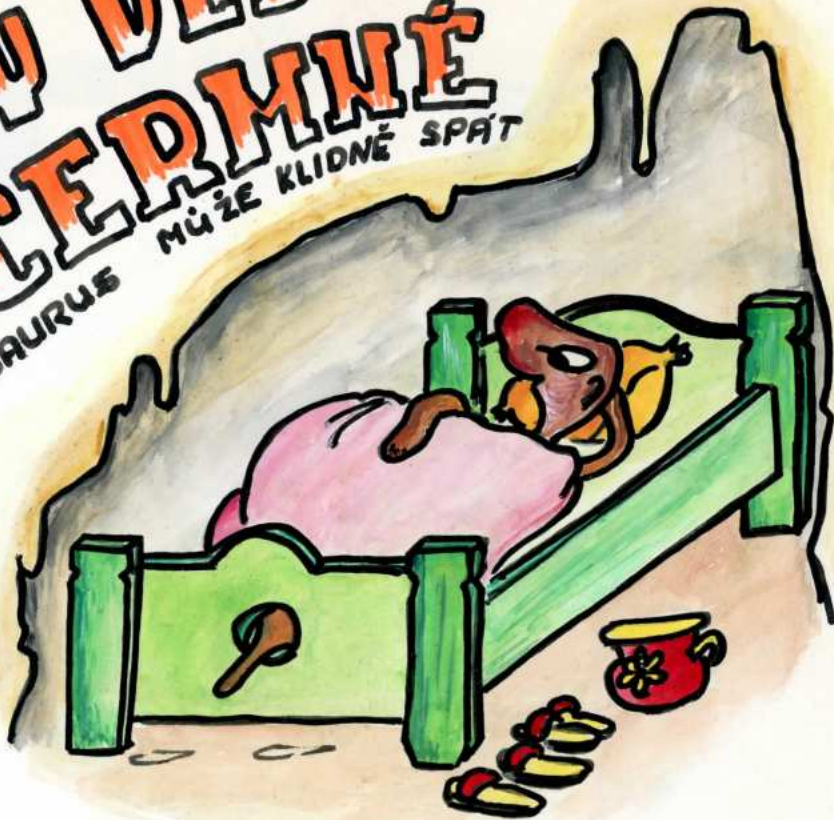
... ZA PODPÍSEM I OBĚTÍM STVRDILI PROVĚDY SMLUVY SMLUV...

CESTU VEDOU DO ČERNÉ

A BRONTOSAURUS MŮŽE KLIDNĚ SPÁT

20.21. 10
17. 11.

20.21.
10.

Tentokrát v černé opravdu můžeme. Naše míra je nerodolatelna a zádny JZD či statní statek já s m' nekne - natož jakýsi odliorně svaný baraba. A tak jsme mohli v klidu (to jsme si mysleli) přijet na kontrolu netopýří poprvé v zavřené mdole. Jenže ještě nebyl - nebyl samklý - a tak výsledek je jasný. Zdicemi lauonij zebřík.

A tak ke slonu přišlo leuo a klasika. Opět si mohli Raich, Pepa, Cici, Dežo zapřísi korot. Kupodivu spáči tu bylo velui málo. A tak jsme mřiz samkli.

17. 11.

Dnes je tu Pepa, Raich, Pitkin, Cici, Mladěj. Mřiz drži - a máme Gibly. Pejřimse dsi za samčnou mřiz' lbi' nelice. Bylo jich dres smoko. Bespečnost při spari' radě nše. A mi jim i přejem!

ahoj

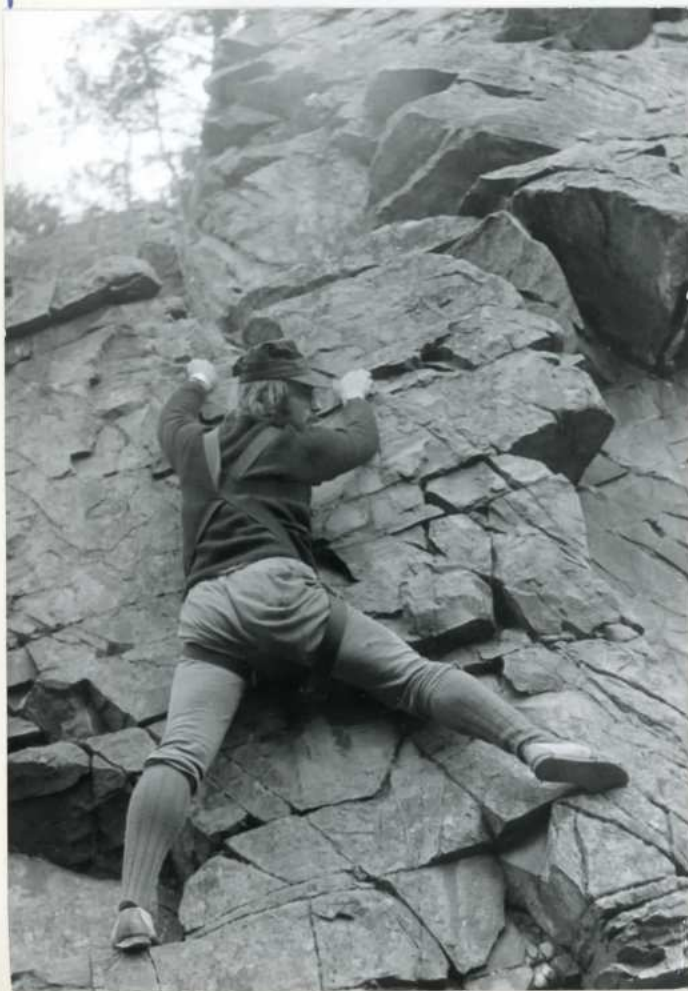
P.S. Samozřejmě že Raich s Pepou nemohli nedolet by si usolozili na krušberku.

TAK ČEKÁME NA SLAVU...

NĚKDO CHCE NAHORU

- A NĚKDO DOLU

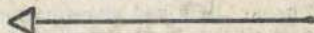
VYSOKÉ OCENĚNÍ

za naši práci se nám dostalo od
Českého ústředního výboru SSM
ve formě čestného uznání
za aktivní podíl na ochraně a
tvorbě životního prostředí a hnutí
Brontosaurus!

V průběhu

slavnostního aktu „Den mládeho dělníka“ převzal předseda speleologického klubu ORCUS Josef Wágner z rukou místopředsedy Sm KV SSM v Ostravě soudruha Jana Hejla čestné uznání českého ústředního výboru SSM za aktivní podíl na ochraně a tvorbě životního prostředí a účast v hnutí Brontosaurus. Foto: D. Bednarčíková

Chirokontrola v Čermné

Speleologové pro ochranu a tvorbu životního prostředí

Vybráno z diskuse

PETR KÖNIG, ZO SSM SPELEOLOGICKÝ KLUB ORCUS: „V současné etapě vývoje naší společnosti se stále více do popředí dostává otázka životního prostředí člověka. Uvědomíme-li si všichni a zvláště my mladí, že v takovém prostředí jaké si dnes vytvoříme, zítra budeme žít, nemůžeme zůstat při řešení tohoto problému stranou.“

Je tomu již několik let, co ÚV SSM vyhlásil celostátní hnutí za ochranu a tvorbu životního prostředí — Brontosaurus. Životní prostředí je pojem velmi obsáhlý a zahrnuje dnes vlastně všechno naše okolí, kde člověk pracuje, žije, odpočívá. Každá základní organizace SSM má možnost ať už v rámci svého pracoviště, města, vesnice, či rekreačních a horských oblastech aktivně se podílet na

tvorbě a ochraně životního prostředí.

Naše svazácká organizace pracuje v této oblasti již šestý rok a mohu říci, že úspěšně. I když naše činnost v hnutí Brontosaurus vychází převážně ze specifikace speleologické činnosti, která již sama probíhá v horských prostředích a kde je v našem vlastním zájmu udržování pořádku a čistoty, snažíme se zasahovat i na jiných úsecích.

Když v letošním roce Sm. KV SSM hodnotil soutěž k tvorbě a ochraně životního prostředí, obsadila naše organizace první místo a to nejen za počet odpracovaných hodin a akcí, ale i za obšírnost a obsáhlou hlavní, dlouhodobě přihlášené akce „Záchrana biotopů zimovišť chirofauny Beskyd a Oderských vrchů“.

Většina z nás po týdnu aktivní práce odjíždí za zaslouženým odpočinkem za město, do hor a lesů. Sami zde pak poznáváte, jak působí na čistotu krajiny skládky odpadků, konzervy a sňohy kelímků po těch, kteří si říkají turisté a kteří nejspíše patří mezi svazáky. Nejbližším místem rekreace jsou Beskydy. Proto naše organizace již druhý rok vždy v květnu pořádá „Beskydskou nušiádu“ — akci, do níž se zapojily nejen naše patronátní pionýrské oddíly, ale i desítky dalších svazáků z celého kraje. A to je příležitost pro mnohé další, kteří nevědí, jak se do hnutí Brontosaurus zapojit. Spojit zdravý pobyt se záslužnou činností.“

Slunce zapadá za Aj-Petri

Devět členů základní organizace České speleologické společnosti ORCUS Bohumín se zúčastnilo v srpnu čtrnáctidenní speleologické expedice Čatyr-Dag 1979. V romantickém, na krasové útvary bohatém kraji Krymského poloostrova prožili se sovětskými přáteli překrásné dny, plné zajímavých a náročných sestupů do jeskyní a propastí.

★ První jeskyně, kterou jsme zdolali, byla Kizil-Kaba, neboli Červená jeskyně, dlouhá 13,5 kilometru. Je to nejdelší systém ve vápenci v SSSR, a také jeden z nejtěžších. Celou jeskyní protéká podzemní řeka „Krasnopoščernaja“, která vytváří šest zatopených (sifonů) a bezpočet polozatopených chodeb (polosifonů) dlouhých až 200 metrů. Zdolat tuto lokalitu znamenalo navléknout pod kombinézy speciální podvodní obleky, v nichž si připadáme tak trochu jako kosmonauté. Vstup tvoří 300 metrů nízkých „plazivek“ ústících do prvního, třímetrového vodního sifonu. Naši průvodci Saša a Kolja nám dávají poslední instrukce a pak jedna postava po druhé mizí někde pod hladinou zatopené chodby. Brzy si na vodu zvykáme. Kolem nás je obrovské bohatství stalaktitů, stalagnátů, záclon, sintrových jezírek, vodopádů. A další sifony a polosifony, stále ve vodě. Po třech kilometrech se hlavní koridor dělí dvěma směry. Nejdříve zdoláváme delší větev a pak žádáme Kolju a Sašu i o zdolání druhé, „pouze“ třífikilometrové větve. Moc se jim do „Kloaky“, jak jí nazývají, nechce. A brzy se přesvědčujeme proč.

Česky by se tato chodba dala nazvat „kanál“ či „stoka“. Vstup totiž tvoří 800 metrů „plazivek“, kde je voda místy pouze deset centimetrů od stropu. Zato dóm, do kterého „Kloaka“ ústí, překonal

Z průzkumu jeskyně Emine Bajir-Chasar

všechna naše očekávání. Sněhově bílá výzdoba, třpytící se dlouhá brčka a krásné znějící záclony byly opravdu odměnou.

Další sestup jsme uskutečnili na jedné z nejvyšších a bájeji opředěných planin — Čatyr-Dag.

Plato Čatyr-Dag, česky přeloženo „Stan-hora“, je jeden z mnoha krasových ostrovů, táhnoucí se kolem pobřeží Černého moře. Naším cílem zde je pro-

vedoucích na dno propastí, pokryté bahnem. Po důkladné prohlídce se vracíme zpět na povrch, kde zatím začal nový den. U vchodu nás čeká naše psycholožka Ljuba se svými nekonečnými testy. Celá expedice byla totiž vedena jako systematická experimentální sledování stavu jedince a skupiny v náročných speleoalpinistických akcích. Nejlepší z nás budou vybráni pro náročné sportovní a výzkumné akce.

Je večer a slunce zapadá za Aj-Petri. Loučíme se s touto horou a vracíme se zpět do Simferopolu. Zde ještě třídíme získané informace — výsledky pozorování celé expedice, filmový materiál i vzorky minerálů a připravujeme se na odlet. Loučíme se se sympatickými simferopolskými speleology a těšíme se na jejich návštěvu u nás, která bude poslední přípravou na velkou společnou bohumínsko-simferopolskou expedici do dosud neprobádané oblasti Bzybského hřbetu „Kavkaz 80“.

Text a foto: JOSEF WAGNER

pasovitá jeskyně s tatarským názvem Emine Bajir-Chasar, dlouhá 1500 metrů a dosahující hloubky 120 metrů. Tento systém je svou výzdobou nejhezčí jeskyní planiny. Zatímco my se na sestup teprve připravujeme, v jedné z částí „Bajiru“ již týden pobývá při experimentálním sestupu sedmičlenná skupina a mezi nimi také jeden z připravujících se sovětských kosmonautů. Ještě je čekají tři týdny.

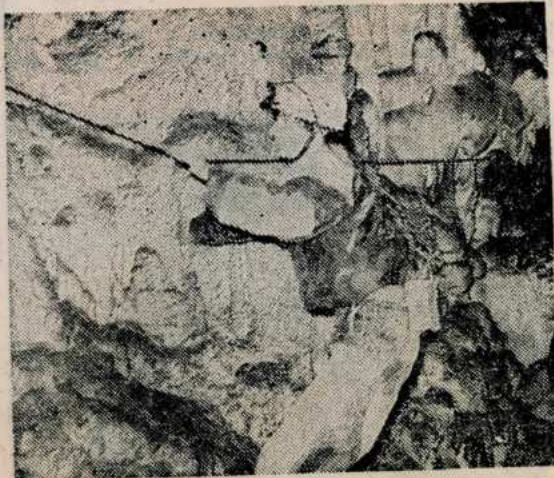
Sestupujeme vstupní propastí. Udivuje nás množství holubů, kteří kolem nás krouží. „To je tady normální“, říká Saša, „holubům se zde líbí.“ A nám také. Pověsti o výzdobě Bajiru nelhaly. Opravdu je překrásná.

Na Čatyr-Dagu je více než 200 propastí a jeskyní, a jak staré tatarské názvy prozrazují, zajímají obyvatele již od staletí. Bim-Baš (Tisícihlavá), Suuk-Koba (Dlouhá), Gugerdžin-Chasar (Holubí studna) jsou exotická jména jeskyní, se kterými se seznamujeme při povrchové exkurzi.

★ Když jsme poprvé vstupovali na hřeben Aj-Petri, byla noc. Pod námi jako by tisíce barevných lampiónů svítilo pobřeží Černého moře a město Jalta, kde jsme ještě odpoledne odpočívali po dnech sestupů v jeskyních Krymského krasu.

Tábor byl ukryt v nevelkém „kráteru“ a nebyť našeho průvodce a přítele Genadije, určitě bychom jej nenašli. Byli jsme velmi unaveni, proto jsme ulehli jen tak pod čisté nebe, na kterém zářilo tisíce hvězd. Zítřejší nás čeká poslední sestup do 406 metrů hluboké „Kaskádové propasti“.

Je ráno. Nad Aj-Petri se převalují husté mraky. Začínáme se připravovat ke zdolání druhé nejlubší propasti poloostrova. 800 m lan, skoby, karabiny a další speleoalpinistické nářadí je transportováno ke vchodu. Jsme první zahraniční expedicí, které bylo umožněno vůbec vystoupit na Aj-Petri a zdolat Kaskádovou propast. Sestup není jednoduchý. Z nevelkého „kráteru“ se otevírá velké ústí vstupní — 110 metrů hluboké — propastí. Postupně se dalšími, kaskádovitě padajícími propastmi, hlubokými 50, 70 a 20 metrů, dostáváme do nově objevených částí

Z přechodu stěny v propasti na platu Čatyr-Dag

PRAČLOVĚK V BESKYDÁCH

NEB CYCAVCI Z ORCUSA NA KLÁNI
PRAČLOVĚKA JANEČKA

7-2-12

To už Brontosaurus nemohl vydržet a tak jako varováním všem vyhlásil Memoriál pračlověka Janička. Komu? No všem těm co si plátnu přírodu se smetštěm a horský vzduch zanášejí smogem.

A tu samozřejmě Orcus chybět nemohl. A tak sobotního rána odváží Gaz naši pračlověka tlupu Cycařů do malebného údolí Pulčinských skal.

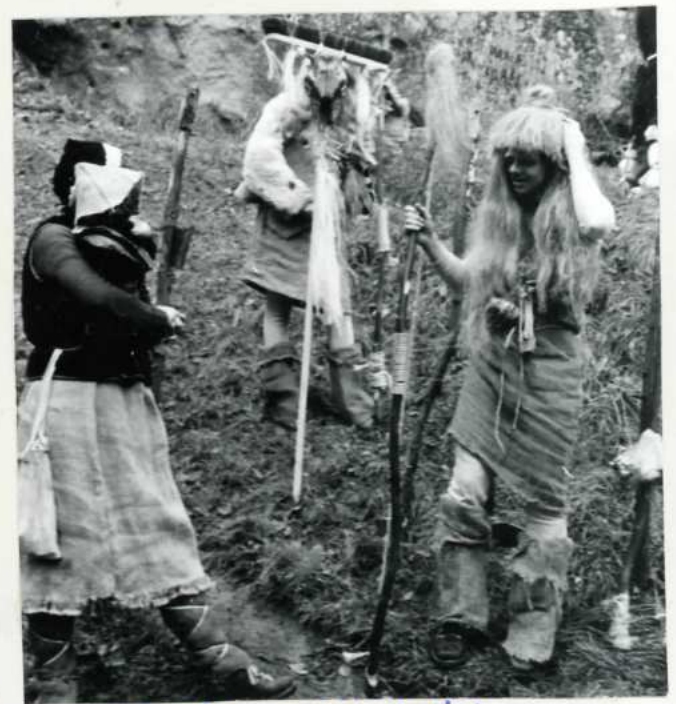
Pod skalami se to již hemžící pravěkými lidem nejrozmanitějších kmenů a tlup. Tam proběhne magdalénec s dlouhými kopími a kamennými nářadím, tu se plížící neandrtálec s pěštinami kláskem, lehkým nářadím. Konečně na skalách stoupá dým, který zakrývá je klámi. Za potokem se schromáděly všechny tlupy a ráta starších pronášejí slavná slova zakrývají - doprovázená pozdravným telegramem od vládci říše podsvětí 4D4K-SEB.

A to již velký šaman krouží okolo ohně přivolávající ohně. Nebťh nějak nepřikládá - brzy kolem hranice tancuje všechny pralid. Konečně seductové ohně nechali umlčet a sachtěle mohouzačít. Ta prom' je seběm dřeva. Tady pod sedoním Ljuby alias Old Gold Ljuby se naše tlupa nevznamenala.

Ale to již začíná klámi v hluščině. Tu vyrdží za Cycařů Cici Magnus - Děšo aky pokročil své umění 'pěškové', 'štrébocké' i vrháči a nesl s několika skal své tlupě ohně - tedy vejce v hubě - samozřejmě syrové. A lepšíme se - jsme pať!

A JIŽ DO PRA-
VĚKÝCH LOVIŠŤ
SCHÁZÍ NAŠE
TLUPA ČIKAVCI

... A TU NAŠ JIŽ VÍTA SPŘÍTELENÝ ... I SE SVÝM KOMENSKÝM
KMEN VELKÉHO BILÉHO PTÁKA

A POSLEDNÍ BOJOVÁ
PORADA...

CENA PRACLOVĚKA
JANEČKA

Únos žen : 1. místo

CICAVCI

Klani praclovecká jamečká

aneb Neutradičně v hnutí Brontosaurus

... výkony hodně mistrů

Kdo zabloudil toho sobotní kraji lidu magdalenškého, neboťm.
Nedělní ráno je sychravé a dobrá nálada a síla do dávných nevládné, ale z bojovníků číší státi a přemýšlejí, zda se na- hodou necítí a daleké míru- vednost a kondici každá tu- disciplinou mužů: "nosím žen". Samozřejmě se zeny již v do- bě kamenné vydání a tak ne- jež kamenné končí svou pouť. Nad opěkami maso, mezi lehic- nem - svého zástupce, jenž postavil lidu doby kamenné a ze skály se ozvaly varovné, které neartikulované hravěti psním křemem na cíl a pak delovně pravěké Venus a bo!

nová svoboda

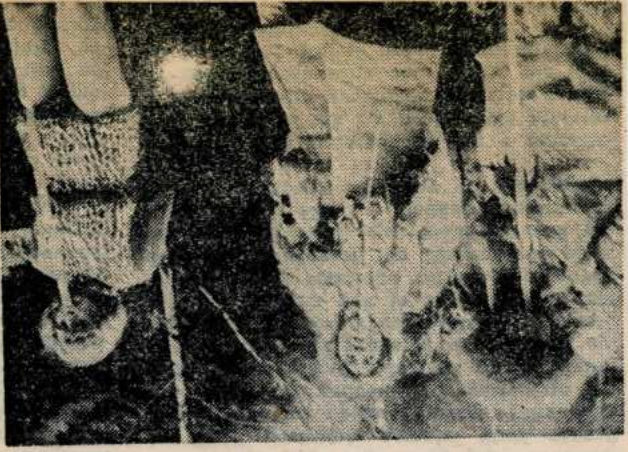
mladým

tež v napodobování hlasy pra- zřítat, brontosaura, paryby, papírka a dávných. Vyrchole- nim večera je vobda miss Pra- sy. Dlouho do noci ujbírd ra- da starších nouou Venusi, až sích unavené usínají ve svých stanech a chatřích, aby kraji lidu magdalenškého, ne- boťm.

... slonově paký plně plechou- bí a marnití, předkládající

Po vydatném posilnění dost- pečeti trouba.
Dívky, jako pneumatika či zde, a lese, objevují i takové věcka mystičtího. Dokonce se děnky plně plechové, papírů, žij se před totemy vrší slono- sbírd od pádky všeho druhu. Br- nejen losem byl žij. Doba ja- le sber, neboť pravěký človek polehne a vládné celého klání stědní a hlavní disciplinou do- lití, ale a duchu jít plav. Do- věké obouch [veiké pesky na- výpomaj pých]. Dostávají pra- dva sídel do boje o soba [zde Pote vystupují z každé tlupy. Jounkům dají ohř příst. ch a také se pouze těm bo- Tedy součez nřkolio jednodu- ne přinešit do cíle.

le prostranství za potokem, a .. pračekou disciplinou mužů
Konec Klani praclovecká ja- nevětečím pozřili dva roky.

ráde starších své pokrmu k protl komdrám. Ta první je do měnou jemných a síkonných nu- kou, druha zas tvrdých a drs- Valasského Mezřítí a turistí- Kým oddilem CZV SSM Testa Rožnov, zmlngm spíše pod na- zveem. I. korská sířhaci pe- řuč. již hlavní moře "Přítoda a lidé nespessou věščno -- a- duchom jednou nezaználi zno- předvádějí své zbrance, točím, pastarýj tanec česká polka a podání tlupy Velkého bílého píčka. Velmi poučnd je i sou- to co nejlépe a nejvíce se na- maazí proti komdrám vším, co přítoda poskyluje. Zlímti po- casí však dokázalo své, souč- že se zúčastní jen dva nej- vadili výkony hodně mistrů. Na jelech této by pod vrstvámi bí- ta nenásel skulinu ani sršcn. Součez končí z pravěkých tlup M-G-Ho (celkonných vře- za součez) se sídvali členové potápěčského klubu Medaza, z tlupy Gycavca, druhých a cel- kověm hodnocení, členové spe- teologického klubu OKOUS, a z třetioho nejdážděnějšího kme- ne Velkého bílého píčka sva- záci z Tesly Rožnov. Nymí už a civitu vstúpili pod skály, kde u pamětní deský dvou mí- dých lidí, kteří položili své ži- voly a letech okupace, ucti- valí jelech obět položením vě- teskynti mezi skálami pak za- vspomínají na partyzány, kteří se živoiti prostřeli. Na hlířiti nečka, nekonečí však boj za na- je životní prostřeli. Na hlířiti u vesnice Pulein roste hroma- da nasbíraných od pádků a v plně mříz popel posledního o- hníže a tomto vyčísleném kou- tu chřdněné krajinné oblasti Beskyd. Smyslem celé akce ne- bylo jen neutradičním způsobem a hnutí Brontosaurus prověřit smysl pro humor, sílu a důvtip, ale také vystavit varovný sém

JOSEF WÄGNER
[Sntmky autor]

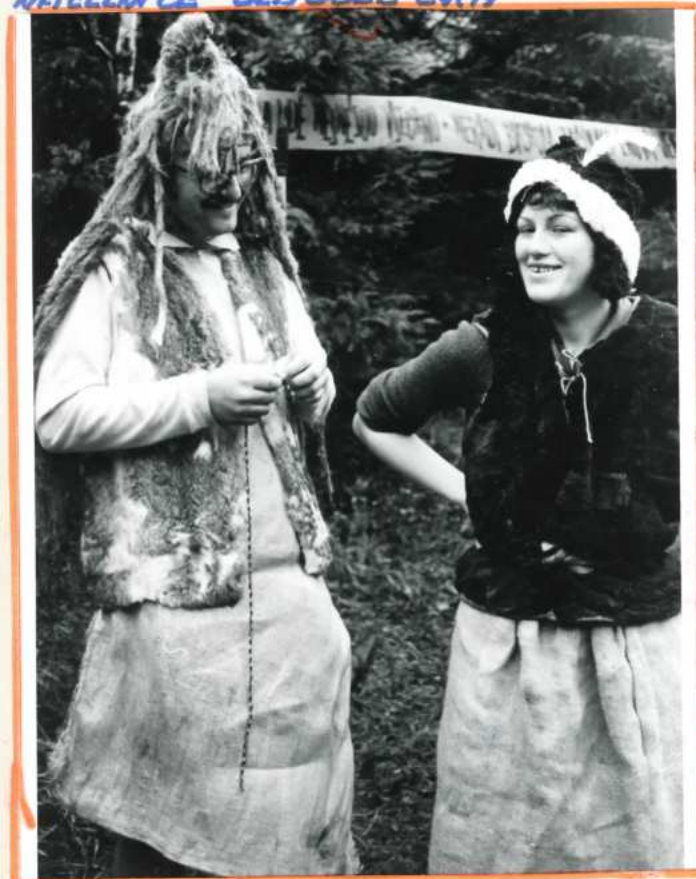
... zeny tlup, a součez ve žygkání káže...

TU NAŠE BARVY MÁJÍ RAHA
NEČELNICE OLD GOLD CYCA

.... ANO, NAŠ NEJLEPŠÍ ÚNOSCE ŽEN SI
VYBÍRA OBĚT...

➤ A TU CYCUS MAGNUS ZRAZUJE
SVŮJ KMEN A NAMLOUVA SI
CIZÍ, SKVAW"

OVŠEM TU BOJUJE JAKLEV

... AVITĚZI, UNYVAJÍČE SI KREV NEPŘÁTEL

Poceloudeku klamí probíhá hlavní disciplína vesbère - neb praclověk se živil nejen lozem. A neb doba malin akub je pryč - sbírají se odpadky. Dalším klamím je boj osoba - neboli o naplněný pytel. Vybráme dva nejdostupnější jedince Raicha - čili Ciciko Giganta a Cicilepuse. Jejich soupeři je sice převyšují váhou ale Cicilepus se ujímá sba a prohá katimco tým Gigant bušdo soupeře obušky velkého kalibru. Jenže Cicilepus si pleče směr a prohá do soupeřova tábora - a tak končíme remízou.

Po polední přestávce pokračujeme dále. Slovo dostávají praženy. Nejdříve žvýkají kříže (neboli pás z PVC akas polystyrenu). Naše žvýkačka Old Gold Ljuka jest lepší, nekoují as PVC nechtívá a teď nevtěžíme. Vzápětí ohně našich kamps začínají věcní disciplíny. Nejdříve předvádíme válečné tance, telení a zbraň smímiz byčkem vyhráli i III světovou válku a pak sajm nenapodobitelnými klaseim^{24h} napodobuje průchod evratu. Bokušel nikdo nypřevládá co, ketyě se snažil jako nikdy. Tak krásně kona mšic ještě nejt nikdo nestyl.

Určete šance jsme měli i ve vřokolu dne - volit miss Pražek Ljuka dělala co mohla - jenže na ženu klupy Mi-6-HO vpravekých bikinách neměla. Anomito všeč nuračilo.

NEDELE - a zóněr patřil ndm. klamí v únosu žez - naše silná disciplína. a umí horký favorit - únosce Raich - čili Gigant. Nerytosovolsi ženu nejléčší ale jako šarmu nedolala. Ani ji nemusel svázovat nohy - tal se bolet že skončí v potoce. Zato Ljuka bojovola urpuchš - na únoscových zádech, na zemi i v potoce. Ale podlehla. Došem Raich nehasel soupeře. Jako pírko vybilal stěskejm břemenem prudký kopec - a vítězi.

Anymí další soutěž - modelerci idečilu pražeké ženy. Máme skvělý model a navíc se nadobuje sám - a je to třetí místo.

Nyní přichází klamí nejtejší - boj proti kamotím. Disciplína pro nejtejší a nejdostupnější muže. A kdo je tu takový? Sedím dva kandidáti - Cicus a t. koňsko stihací perat. O co slo? V tom zimním dni namazat celé své tělo co nejtejší vstru bakna proti kamotím. A to je něco pro Raicha a Hrika. A tak lid pražeký viděl to - což je nikdy neuvidí. Dva nejstátčernější muži, kteří zatím co ostatní se choulili zimou - pokrývali svoi holi těla baknem, prožívající slastné chvíle. A opět pro prom!

Na zóněr rada starších hodnotí nashirani odpadky - a i tady jsme prom!

Aceekové Cyca veí? Druzi za klupou Mig ho.

A to jsme ještě zaváhali prom dce.

Ahoj Psfj.

A ZASE POD SNĚHEM

NEB SOUSTŘEDÍME SE NA BAŠKE

NAŠI TRPASLÍCI

To když se blížil konci roku
jsme se vydali do Beskyd.

Tedy vlastně na Bašku. Předtím

ovšem naši chiropterozoové
se vypravili čerstvými sněhovými
zářemi až na vrcholky Beskyd
zanetopjry. Dědo a Jarka do Ondro-
šovek, Časlo a Cim do Cyrilky a

to nejhorší - Knihyň - si vzali Zouk
a Pepa. Beskydy dnes tak trochu připomi-
naly Marga-Parkat. Vitr, zdučeje, mlky.

A tak výstup nebyl lehký. Ovšem naši
borci - jsou borci. A tak brzy se opět scházíme

u Gasa, jehož oprati dnes trmá k hrůze všech Zouk.
Proč ke hrůze? Zouk začal horor za volantem už nastartu.

To když si pletl knoflík topem' s ostrikačem až jej urval.
Pak po změnu spal startovací kuku do motoru i přes

uravěné záruče a sebci zakončil jízdou po dvou kolech,
pochadutku, kourajice zdi ostrauských domů. A aby Dědo
resistal po radu - urval dráček kapoty. No co říci - to
Herkules.

Ale to jsme již díky Boku a přirodě dorazili na Bašku i kde
nás netrpělivě očekovali naši trpaslíci (Radim a Jura)

Věkšník, Hanz, Ljuba a sářejný potěr SOU ŽNB.

No a mohli jsme se i pobavit. Dědo vystavuje své přir-
vábne' noly, Jarka a Ljuba tvořili dnes ženskou porotu

A soutěžilo. Ve všem. Kdo zvíťazil? Všichni. Pak jsme sa-
mozřejmě sobě i hostům nám osvěžili historii pomocí diapoziti-
vů.

Neděle - byla dnem výjím' schůze - i když mnozí chyběli.
Nám však ne! Základ tu byl.

Alžběta Puff

NAŠE NEJKRAŠNĚJŠÍ A VĚČNĚ MLADOVÉ ŽENY

I ZAHRAĹI HUDCI....

DĚŽA BYLA NĚSMLOUVAVÝM SOUDCEM

VÁNOCE S ORCUSEM

NEB NENI ROČNÍ DOBA - KDY BY ORCUS LENIVĚL

ČERNÁ 22.12

Byl tentokrát náš cíl
a cíl našeho Gazu. Tím
byl Termit, Pepa, Radim,
Josef Koak - poprvé povznesl
službě, Jura, Daich za řízem'
ni' Děša promkli opět jako
už mnohokrát do Černé
aby se podívali na naše
netopyry.

Díky snahu a neudržovaným silnicím
měl Děšo přednět řadu propracovaných kulturních
vloček za volantem, včetně dvojitého řízení a nádherných
krokůvých i skluzových variací. Pravda chvílemi si plekl
pravou stranu silnice s levou - ale chodci dnes byli ohleduplní
a do jízdy dráky nám neskákali. Také netopyři nás
vítali s jásotem, a bylo jich mnoho. V Black-Hellu rekordní
počet 120. A tak můžeme říci, že akce byla úspěšná
i když Pepa přišel svou pověstnou přítluk a cesta opět
v mlze a tmě bez světla nám připomínala bloudění v Optimistické.
A aby se škůtky naplnilo došel nám benzín a vypověděla
baterka. Avšak tentokrát si Gaz na nás nepřišel. Máme
totiž kamistr (a plný) i adormiky. Díky jim můžeme trávit
vánoce v krátké rodinném.

ZÁLUŽNÁ 26-27.12

Tak jsme si odskočili podívat se co nám Ježíšek nadělil pod
stromček a už zase náš gaz ukám' do Oderských vrků. Tento-
krátě padl los osudu na kájirochate a Zálužné - a ne
náhodou. Již delší čas si na ni brousíme zuby - nikoli na
chata - na Zálužné.

KDYŽ RAICH SEDI
U VOLANTU
CÍTI ME SE VŠDY
V NEBEZPEČÍ

SOUSTŘEDÍ ME SE,
SOUSTŘEDÍ ME...

A tak pro Pepu, Kozu, Česla, Termita a Ciccho doplněnými
Irenou a novou trojicí Tomem začaly Vánoce v šachách.

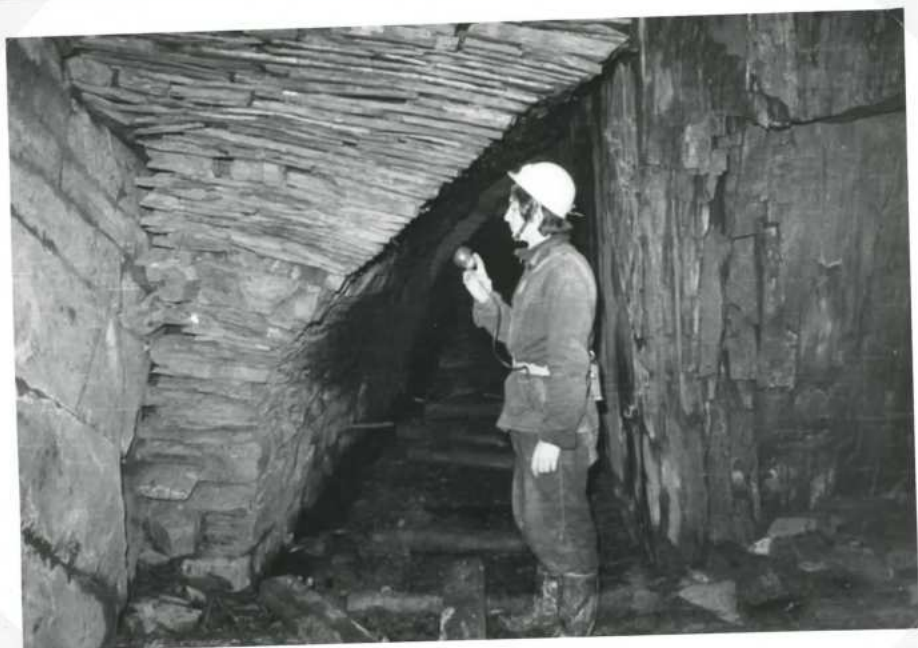
Hned promítl - je šachta záložná - a navíc cíl jednoduchý
šachta totiž stepně klesá až do hloubky 10 metrů.

A dnes navě do m' tělou potoky vody. Jenže my tam
musíme - zanechaty. První patro, druhé patro - třetí
patro - stále normální běh. Ale pak to začalo. Netopýř
zanechal - což to jiný druh. Jenže pravá pachoutka
na nás čekala až v paralele C v podobě řada hrází
Barbastel. To již mělo počítat. Čímeli navíc jak
mlatostky z drátu, maskující další desítky kasební.
Jistě jsme je ani nepočítali a Peps jen hlásil že je nejíst-
si' naimisti Barbastel unis. A bylo? Bylo jich tedy
více jak 500 ks - počítaných a stovky nenalezených.
Unaveni a spokojeni lesíme ven a duchu nám ještě
stále naskakují čísky. Snad se nám o nich bude ještě řeč.
Tak abychom tyto sny zaplátili vydali jsme se do restaurace
skanet křehček. Ten jsme sice nesehnali - i když hospodský
nabízel i stovky křehček a tak jsme alespoň splachli
prach několika Opávary a spěchali do chaty která
se již pomalu vytápěla, vařit vlnko. A to také
mělo svůj účinek. Lici brzy řezol utruku tlusté
polena (apodle aruku alespoň duhové), zatímco Petr
si přidržoval u televize víčka. To jsme oásem ještě
relaxovali jaký horor nás čeká v postelích. Totiž tyto si posta-
vil pan Petr pouze pro svou rodinu - poměrně vzrůstu
a tak kromě špazlíků by se v nich nikdo nevyspal.
Tudíž poučili jsme několik křivozých lidí a přímých
přích a díky svárku jsme na tuto nepřízeň zapomeli.

Jenže ráno... Peps leka vyskočil s lekátka pod
krbem (neboť ten se do postýlek nevesel vůbec) a šel
na lekarskou do ložnice kde se jako divně pokroucené,
pola'mané, deformované figury tetelili další spáči.
A to nás dnes čeká Těchanovický díl. A tak jsme
v něm. A samozřejmě posílami i Tomem, skvěle pra-
oujícím ve spádových partiích.

A tu také končíme. Končíme i celý rok.
Co přinese druhý? Uvidíme.

Pej

KONTROLA V TĚCHANOVICKÉM DOLE

HAH!!!
TAM JE ČERT!

[Pokračování z minulého čísla]

Hora Aj Petri — Svatý Petr, je součástí pohorí, které se táhne podél pobřeží Černého moře a rýsuje se na pozadí známých přímořských letovisek, jako jsou Jalta, Alušta, Alupka, Feodosija apod. Po deseti dnech jsme se konečně tedy dočkali moře. Nejprve jsme si prohlédli pobřeží z paluby výletní lodi, plující z Jalty k Vlastověmu hnízdu. Strmé skalnaté hřbety se stíhají s oblázkovými plážemi, zeleň stromů se mísí s ostrůvky bílých skal. Modrozelené moře, ve kterém zanechával náš parník bílou zpěnou brázdou, modrá obloha bez jediného mráčku, raketové, sálající slunce — prostě nádhera.

Viděli jsme palác, ve kterém se konala slavná jaltská konference. Nahlédli jsme do Vlastověho hnízda — zámečku, který dnes slouží jako luxusní kavárna. A pak jsme se konečně mohli vrhnout do chladných osvěžujících vln Černého moře. Stačili jsme si ještě prohlédnout Jaltu, ochutnat znamenité krymské víno a dát si poslední zmrzlinu. Tentokrát jsme večeři v táboráku změnili za posezení ve stylové lesní restauraci nad místní specialitou. Kolem osmé večer, tentokrát bez batohů jsme se vydali na noční výstup na Aj Petri. Tam nás čekali ostatní i s našimi zavazadly. Brzy nastala jasná měsíční noc. Stoupali jsme nekonečnými serpentínami po svazích hory. Dole svítala Jalta, měsíc se odrážel v moři, v dálce blikala světélka rybářských lodí. Šlapali jsme v rytmu písniček, které nám zpíval neúnavný Geňa. O půlnoci jsme byli úplně zničení na vrcholu a zbývala nám ještě asi hodinka po pusté planině, protkané desítkami úplně stejných cest a stezek k táboru.

Orientovat se zde i za jasné noci nebylo jednoduché. Přesto jsme asi ve dvě hodiny dorazili na místo. Ještě bylo třeba vyplnit testy a konečně jsme mohli zalehnout. Kluky čekala na druhý den pěkná „fuška“. Sestup do Kaskádové propasti. Je to druhá nejhlubší propast Krymu (asi 415 m), velmi náročná na zdolávání. Vstupní propast má 110 m, následují padesátimetrová, sedmdesátimetrová a několik dvacetimetrových, vedoucích na horizontální dno, které bylo objeveno v roce 1978.

[Pokračování z minulého čísla]

Cesta letadlem ze Simferopolu do Lvova netrvala dlouho. Během necelých dvou hodin jsme se přenesli ze sluncem prozářeného Krymu do deštivého dne ve Lvově. Na letišti jsme byli již očekáváni zástupci zdejšího speleologického klubu.

Po noci strávené v klubovně jsme autobusem vyjeli k jeskyni Optimistické — chloubě lvovských jeskyňářů. Leží nedaleko — pouhých 300 km od Lvova, v Podolském krasu. V tak obrovské zemi, jako je SSSR, nabývají slova jako daleko a blízko zcela jiný význam.

Optimistická je opravdovou raritou mezi jeskyněmi. Je to v současné době nejdelší jeskynní systém na světě, vytvořený v sádrovcích. Obrovský, 145 km dlouhý labyrint nízkých chodeb se rozkládá na poměrně malé ploše, 8x6 km. Největšími dými v něm dosahují délky 200 m, výšky 6 m a šířky 10 m. Každoročně jsou objeveny nové prostory v délce asi 10 m. Sovětští speleologové zde provádějí výzkum již několik roků. Jen zmapování jeskyně jim trvalo 11 let.

Vehod do této lokality leží v lese, nedaleko malebné vesničky Korolivky. Po několika hodinách jízdy jsme sem konečně dorazili. Za neustálého mrholení, s batohy na zádech, jsme se brodili nekonečným blátem polních cest. Domy a ploty kolem byly ověšeny listy tabáku, v barvách od sytě zelené přes hnědožlutou, až po téměř bílou, podle stupně usušení. U každé chalupy zahrádka s ovocnými stromy a hrozovým jablem.

V listnatém lese, celém vlhkém a už tmavém u našem příchodu, jsme stavěli stany a sháňli aspoň trochu suché dřevo na oheň. Ten večer se nám u táboráku v zimě a mokru ani se nechtělo. Všichni jsme vzpomínali na slavný Simferopol.

V náladě spíše pesimistické jsme usinali předstupem do Optimistické. Jeskyni nás provázeli mladí manželé, Valík a Soňa. Jsou to nadšenci, kteří tráví celou dovolenou u jeskyně, ale převážně uvnitř. Tady kopou a odkrývají nové prostory. Dokonale svou jeskyni znají. Na kaž-

Druhý den kolem poledne se tedy J. Wágner, M. Reichenbach, K. Pitař, M. Demjen a M. Strakoš, doprovázeni Koljou a Ljoňou, samozřejmě za asistence všech ostatních, jako fotoreportérů a pomocníků, začali spouštět do propasti. Když se ztratili v hlubinách, vrátili jsme se k táboru, čekali a drželi jim palce. Večer jsme připravili vydatnou večeři, protože jsme správně předpokládali, že se kluci vrátí pořádně hladoví. Hodinu po půlnoci se objevil první navrátilce a pak postupně další. Opět testy a konečně se mohli pustit do jídla. Ještě dlouho se pak vyprávělo, kluci byli plni zážitků a dojmů. Vždyť to byla zatím nejtěžší lokalita, jakou kdy zdolali. Těch 800 metrů leželi 16 hodin. Usnuli jsme teprve nad ránem.

AJ PETRI

Zpátky jsme po úzké klikaté cestičce vinoucí se po strmých svazích Aj Petri jeli nákladěm. Hora se s námi rozloučila nevládně, zahalena v mlze a mracích. Možná proto, že jsme byli vůbec prvními cizinci, kteří se dostali do jejího nitra.

Dole v údolí, ale zase svítilo slunce. Ještě jednou jsme projeli Bachčisarajem, zahlédli v dálce skály Čujut Kale a byli jsme zpět v Simferopolu. Náš pobyt zde pomalu končil. Poslední návštěva „bani“ — ruské sauny, poslední sezení u barevné fontány, poslední zmrzlina, poslední pivo v pivbaru...

A nastalo loučení. Odjížděli jsme neradi. Za těch čtrnáct dnů jsme se se simferopolskými speleology opravdu spřátelili. Prožili jsme nezapomenutelné chvíle. Ale vše končí, my jsme měli v plánu ještě návštěvu Podolského krasu nedaleko Lvova a naši přátelé odjížděli na expedici Kavkaz. Ve skutečnosti to však byl začátek našeho přátelství a další spolupráce. Na jaře letošního roku nám simferopolští návštěvu oplátí a v červenci uspořádáme společnou expedici Kavkaz 1980.

LJUBA ŠROMOVÁ

[Pokračování příště]

dě 2—3 m chodeb, připadá jedna odbočka, a vyznat se v tom bludišti, je opravdu umění.

Vstup tvoří 120 m velmi nízké blátivé plazivky, jejichž překonání je dosti obtížné. Když se řekne nízká plazivka, myslí se tím výška 30—40 cm. Zhlédnout ojedinelou a výjimečnou vyzdobu však stojí za to. Je tvořena obrovským množstvím sádrovcových krystalů, dosahujících délky až 17 cm. Jiné stěny ve světle lamp, vypadají zase jako hvězdá obloha. Odborníkům poskytuje spoustu dalších zajímavostí. Také jsme zde během těch několika hodin pořídili spoustu zajímavých fotografií. Stačili jsme si prohlédnout pouze malou část jeskyně a museli jsme vystoupit opět na povrch. Od Valíka a Soni jsme se dověděli,

OPTIMISTICKÁ

že je jejich touhou najít spojení mezi Optimistickou a 110 km dlouhou Ozernou, jejichž výšěžky jsou od sebe vzdáleny asi 800 m. Spojením by vznikl vůbec největší jeskynní systém na světě. Odjížděli jsme s přáním, aby se Valíkovi a Soni podařilo jejich přání uskutečnit.

To už naše expedice opravdu končila. Ještě jsme měli čas prohlédnout si starobylý Lvov, navštívit muzeum ukrajinské architektury, nakoupit dárky domů a nastalo loučení, doplněné pozváním na mezinárodní vědeckou expedici do Optimistické. Každý rok se zde scházejí sovětská, bulharští a polští speleologové, aby pokračovali ve výzkumech. Příště tedy máme možnost i my.

V rychlíku na Žilinu jsme hodnotili, bilancovali, dělali závěry z expedice a samozřejmě jsme se těšili domů. Přes některé nedostatky skončila naše cesta úspěchem. ORCUS prokázal vysokou technickou a fyzickou připravenost, o čemž svědčí pozvání na příští rok. Už teď se připravujeme a těšíme na Kavkaz 1980!

KONEC

Ljuba Šromová

av Volj — učení odborného učiliště našeho je jeskyně Emine Bojtr Chasar.

Reichenbach při zdolávání Kaskádové pro-

cké jeskyni

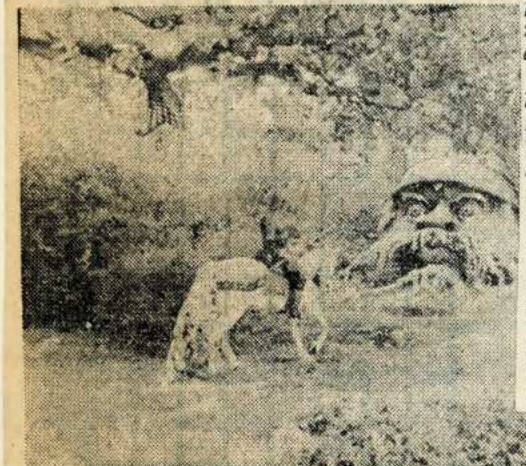
Náročná expedice

Léto již dávno skončilo a s ním i doba prázdnin. Zbyly nám fotografie a vzpomínky na prázdninová nová přátelé krásná místa. Někdo si dovezl hrst puky z ciziny, jiný kamínek z hor, a zase jiný pár si jako vzpomínku na něco krásného, ale už vzdáleného.

Také já chovám jako oko v hlavě památku na svoji letošní dovolenou — úlomek krápníku z jeskyně Emine Bojir Chasar na planině Čatyr Dag. Měla jsem totiž to štěstí, že jsem se spolu s našimi speleology — svazáky z klubu Orcus — zúčastnila expedice do Sovětského svazu.

Naši jeskyňáři již v minulých letech navázali kontakty se svými kolegy v Simferopolu. Oboustranný zájem o spolupráci vyústil v uspořádání této expedice, která měla v podstatě dva cíle — sportovní a odborný. Zdolání propastí a jeskyní Krymského krasu pomohlo porovnat tyto útvary s našimi, získat dokumentační materiály (byli jsme prvními československými speleology v SSSR).

Na pozvání simferopolských speleologů tedy v srpnu odjelo z Bohumína 9 jeskyňářů, lépe řečeno 7 jeskyňářů, 1 organizační pracovník a psycholog do SSSR. Byli jsme na náročnou expedici náležitě vybaveni. Kromě svých osobních věcí jsme si také vezli základní vybavení speleologa. Naše zavazadla vážila v průměru 32—35 kilogramů. S těmito „batůžky“ jsme nasadili do vlaku do Ziliny, kde jsme přestoupili na rychlík do Lvova a odtud jsme pak pokračovali letadlem do Simferopolu. Zde nás očekávali naši přátelé. Od tohoto okamžiku jsme

JAK JSME Z LJUBY UDĚLALI SPISOVATELKU

(Pokračování z minulého čísla)

Cesta do Bachčisaraje začala na Simferopolském autobusovém nádraží. Přestože bylo poměrně brzy ráno, slunce páliło a žhulo, jako u nás v parném létě v pravé poledne. Během čekání na autobus jsme sledovali ruch kolem sebe. Zrovna vedle totiž bylo obrovské tržiště, kde se prodávaly především zemědělské plodiny. K němu směřovaly proudy lidí, ať už nakupovat či prodávat. Zákazník si zde mohl vybrat z ovoce a zeleniny všeho druhu. Od brambor, cibule, mrkve, přes melouny, hrozny, dýně, broskve, jablčka až po pastinák, kvašené okurky, baklažány a slunečnicová semínka. Celé tržiště kypělo životem, hýřilo barvami, omamovalo vůněmi.

Naše cesta autobusem vedla mezi vinicemi, sady, tabákovými plantážemi a lány kolchozů. Touto cestou (tehdy to samozřejmě nebyla Asjaljka), kdysi jeła na návštěvu Bachčisaraje carevna Kateřina. Při projíždění jedné vesnice, která se jmenuje Čistounka, byla pryč 40 kilometrů. Co okouzlena její úpravností a čistotou, dala zařadit a co jsme stavit a připravit si koupel.

Dnešní Bachčisaraj má dvě části. Novou tvoří moderní sídliště a průmyslové podniky. Stará Brzy jsme od něho město, které kdysi bylo centrem kulturního a politického života Krymu, leží v hlubokém a úzkém údolí říčky Čuruk-Su, obklopeném ze všech stran holými bílými skálami. Zde je ta-

Českoslovenští speleologové v SSSR • Náročná expedice •

(Pokračování z minulého čísla.)

Jeskyně Kyzyl Kaba leží nedaleko Simferopolu v Dolgorukovském masivu. Podle archeologických nálezů v ní již v době železné žili lidé. Sloužila jim ke kulturním obřadům spojeným s kultem zepřehřelých plodností. Byla tady také objevena jakási dílna na výrobu kamenných nástrojů a zbraní. Ze třetího a čtvrtého století pochází zbytky sídliště — několik komnat vytesaných v tufu.

Zdolání této jeskyně bylo prvním úkolem našich speleologů. Dopravili jsme se zde na korbě nákladního automobilu. Jízda po hrbolaté polní cestě mezi sady kolchozu Perevalnoje nebyla sice zrovna pohodlná, ale pořád to bylo lepší, než vláčet všechn náš náklad na zádech. Tábor jsme postavili na blízké planině, porostlé kyzylky — pro tuto oblast obvyklé a typické stromy. Jejich plody vypadají ja-

Českoslovenští speleologové v SSSR • Náročná expedice •

Když jsme se vydali na planinu Čatyr Dag, nektušili jsme, co nás čeká, i když Geňova poznámka, pabychom si s sebou vzali jen to nejnútnejší, nás měla varovat. „Vylehčili“ jsme tedy krosny na možnou míru (vážily teď asi 25 kg) a vyrazili jsme. První úsek cesty až do Perevalného jsme urazili trolejbusem. Tady jsme nahodili krosny na záda a začal nekonečný výstup na spodní plát Čatyr Dagu. V úporném vedru jsme vedeni Sašou stoupali nejprve lesní cestou a pak do holých pláň, kde slunce páliło ještě více, k cíli. Měli jsme překonat tisícimetrové převýšení v obtížném terénu, s dosti velkou zátěží. Nejhorší ale bylo horko. Za chvíli z nás tekla pot, lapali jsme po dechu, vyschlo nám v ústech, v krku. Postupně jsme vyčerpali všechny zásoby vody se šuměnkou. Nebylo v té chvíli lahodnějšího nápoje.

Tady jsme zvláště my nespeleologové poznali, jaké máme nedostatky ve fyzické kondici. Brzy jsme viděli ostatní jako malé tečky v dálce. Vrchol se nám zdál nedosažitelný, strašně vzdálený, ale nevzdali jsme se, vytrvali jsme, a i my jsme dorazili na místo, kde jsme rozbili tábor. Sotva jsme se dali do pořádku, osvěžili se a najedli, připravili jsme se k sestupu do jeskyně Emine Bojir Chasar.

Právě v této době v jejich spodních patrech probíhaly pokusy se sovětskými kosmonauty. Měli strávit v podzemí měsíc za účelem psychologického a fyziologického sledování.

Vstupní propast jeskyně je hluboká 20 m. Její zdolání je pro speleologa hračkou, ovšem pro mě to bylo dobrodružství, hrůznost, nejdůležitější čin v mém životě.

Představte si propast, končící někde ve tmě, do které je spuštěný horolezecký žebříček, tak úzký, že se tam stěží chodilo vejde, a na první pohled značně nespolehlivý. Má zajímavou vlastnost. Když visí těsně u stěny, není možno do něj nohu nastříct, když visí od ní, točí se na všechny strany. V tuto chvíli je jediným pochybným zdrojem jistoty lano, kterým jste shora jištěni.

Pak bylo třeba překonat ještě jeden takový stupeň, obejít podzemní jezírko — to znamená, polo-

ké chánský palác ze XVI. století, který dnes slouží jako historicko-archeologické muzeum. Tady jsme měli možnost vidět slavnou Fontánu slz, opěvovanou Puškinem. Fontány jsou za na každém kroku, každá z nich je uměleckým dílem, které vyjadřuje nějakou myšlenku, symbolizuje a hovoří a voda, která je na Krymu velkou vzácností, z nich stéká v tenkých praménkách...

Bachčisaraj a Čufut Kale

Návštěva jeskynního města Čufut-Kale nedaleko Bachčisaraje byla fantastickým zážitkem. Ve strmých vápencových skalách, tyčících se po stranách úzkého dlouhého údolí vytesané komnaty, sklepení i chrám středověkého města. Stoupali jsme k němu v sálajícím slunci po kamenitých stezkách a úzkých chodničích. Do le pod námi se zelenaly koruny prastarých ořechů, které tam pryč zasadili Tataři, vtrouka kolem byla až neskutečně krásná. Všechno v nás zanechalo nezapomenutelné dojmy.

Tímto krátkým výletem skončila nepracovní část expedice. Zítřka už vyrazíme na první kace do jeskyně Kyzyl Kaba.

(Pokračování příště)
LJUBA ŠROMOVÁ

Českoslovenští speleologové v SSSR • Náročná expedice •

ne sesetkávají, poprvé měli pracovat v „giderkostumech“, — gumových podvodních oblecích. Ty byly pro tento sestup nutností, protože voda v jeskyni nemá více než sedm stupňů Celsia.

Druhý den ráno, po vyplnění nezbytných testů a vydatné snídani se vydali na cestu navlečení v gumových oblecích naši nejzkušenější — J. Wágner, M. Reichenbach, M. Nedjen, M. Strakoš a P. König.

Vrátili se po sedmi hodnách, unavení, zabláčení, plní nových zážitků. K velkému údivu

KYZYL KABA

sovětských průvodců byli vodou a bahnem přit-

Českoslovenští speleologové v SSSR • Náročná expedice •

vistic polo stojící na kolmé stěně je vlastně přeukovat, protáhnout se pár skvrkami a byl jsme u cíle. Otevřelo se nám fantastické podzemní království. Rozsáhlé sály a domy s překrásnou blzarní krápníkovou vyzdobou. Naši fotografové si přišli opravdu na své. Ani se nám nechtělo vystoupit na povrch, nemohli jsme se s nádherou jeskyně rozloučit. Tady jsem snad poprvé pochopila, že speleologie není jen dobrodružství a nebezpečí, ale také krása.

Druhý den ráno nám Geňa řekl, že dnes „čut čut poguljajem“, to znamená, že se trošku projdeme a prohlédneme si Čatyr Dag shora. Nasnídali

Čatyr Dag

jsem se, naplnili polní láhve osvědčenou šuměnkou a vyšli jsme. Nejvyšší bod Čatyr Dagu — Eklizi Burun — leží 1525 m nad mořem a je to patě nejvyšší místo na Krymu. Siluetu horního platu plně vystihuje tatarský název Čatyr Dag — Horostran. Opravdu, jako by v dálce před námi bylo postaveno gigantické „áčko“.

Než jsme se k jeho úpatí dostali, prošli jsme spodní plát králem krázem. Zastavili jsme se u vchodu do jeskyně Bim-Baš (Tisťohlavě), která pryč dostala své jméno podle tisíců lidských lebek v ní nalezených, Suuk Koba (Chladná), Holubi propastí, Bezedné a Tah koněm.

Když jsme se konečně dostali na vrchol, naskytl se nám nádherný rozhled na všechny strany. Viděli jsme nekonečné, hluboké lesy Krymské rezervace, kam pryč Fidel Castro při návštěvách SSSR chodí lovit jelena. Daleko před námi bylo moře, Jalta a nad ní se tyčila hora Aj Petrik, na které nás čekalo zdolání velmi obtížné Kaskádové propastí.

Ljuba Šromová
(Pokračování příště)

Rekne-li Krymský poloostrov, představíme si žhnoucí slunce, modré moře, písčité pláže... Speleolog však zároveň v duchu uvidí krymské náhorní planiny, jeskynní labyrinty a propasti, podivuhodný svět věčného ticha. A tento svět se stále více dostává do popředí zájmu nejrůznějších výzkumných expedic. K jedné takové výpravě do Krymského krasu nás členy České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína pozvali mladí speleologové ze Simferopolu.

Na mezinárodním letišti v Simferopolu nás naši noví přátelé už čekali. Geňa – vedoucí oddělení výzkumu Krymského krasu a Saša – člen záchranné služby na Krymu. Tak tady je vlastně start naší společné třítdenní speleologické expediční výpravy nazvané ČATYR-DAG. Cílem je poznat a zdolat nejnáročnější a nejzajímavější podzemní lokality Krymu.

První naše zastavení patří Dolgorukovskému plató. Na úpatí této náhorní roviny v zaříznutém kaňonu vytéká z podzemí říčka Krasnopesčernaaja. Za portálovým vchodem, který se otevírá nad výměrem říčky, se skrývá třináct kilometrů chodeb jeskyně Kizil Koby, protékáných podzemními říčkami. Jeskyně má několik pater s různými vchody a byla obyvatelům poloostrova známá již od pradávna. V tufových vápencích si tady vytesali velké prostory a jak svědčí nálezy různých nádob i vinných amfór, využívali je jako skladiště.

Zdolání Kizil Koby není jednoduchou záležitostí. Jeskynní říčky vytvářejí takzvané sífony a polosífony, které jsou až dvě stě metrů dlouhé. Kromě overalů proto na sebe oblékáme i speciální potápěčské obleky. Takto „vyzbrojeni“ se vydáváme do podzemí. Vstupní část tvoří tři sta metrů nízkých „plazivek“, jež ústí do prvního ze sífonů. Postupně pod hladinou mizí sedm postav, aby znovu vypluly o kus dál v prostorných chodbách plných bílých stalaktitů, brček, sintrových nátek a vodopádů. To je Kizil Koba, nejdelší jeskyně ve vápencovém gruntu v Sovětském svazu. Když po mnoha hodinách proplouváme poslední sífón, na cestě zpět jsme doslova očarováni nedotknutelností a krásou tohoto podzemního světa.

Den odpočinku a potom dál za taji Krymského pohorí. Tentokrát jsme si vybrali planinu Čatyr-Dag, která svými 1525 metry nadmořské výšky nepatří k nejvyšším horám Krymu, ale působí opravdu monumentálně. Příkrými stěnami se mezi oblaky tyčí hřeben vrchního plata, které je na jižní straně ukončeno vrcholem Eklizi-Burun a na severní straně přikrou stěnou Angar-Burun. Tato „hora stan“, jak zní v ruském překladu název, odedávna vzbuzovala úctu všech obyvatel Krymského poloostrova. Starí Rekové pojmenovali plató pro jeho tvar Trapezus, což znamená stůl, a podle historických materiálů vystavěli na jeho vrcholu chrám, káim se vždy jednou do roka přicházeli modlit. Pro speleologa však Čatyr-Dag skrývá ještě další bohatství – velkou krasovou planinu s desítkami propastí a jeskyní. Nejhlubší z nich je propast Tah koněm (213 metrů) a Bezedná (161 metr). Historicky zajímavá je jeskyně Tisicihlavá s tatarským názvem Bim-Baš. Sem barbarští nájezdníci nahnali na tisíc krymských Tatařů a pak před vchodem zapálili oheň. V této a dalších jeskyních pokračují archeologické výzkumy, které mimo jiné už odhalily známky pobytu neolitního člověka na Barsučí polaně. V dalších jeskyních byla objevena bydliště lovců a pastevců ze sedmého až pátého století před naším letopočtem.

Naším cílem je Emine-Bair-Chasar, v českém překladu znamená Jeskyně na místě Eminy. Svou „výzdobou“ patří k nejkrásnějším v Krymském krasu. Právě, když se připravujeme k sestupu, v podzemí už pracuje skupina sedmi lidí, mezi nimi i jeden z budoucích sovětských kosmonautů, kteří zde provádějí nejrůznější psychologické a fyziologické pokusy. Sestupujeme proto pouze do míst, kde nebudeme skupinu rušit. Výzdoba, i když silně narušena jedním z tektonických zemětřesení na počátku tohoto století, je opravdu bohatá. Zvláštností je množství heliktitů, malých různě pokroucených paprskovitých nárůstků připomínajících trsy korálů. Jen s těžkým srdcem se s touto podzemní krásou loučíme.

Poslední planinou, na kterou se chystáme vystoupit, je hřeben Aj-Petri trčící do výše přímo u černomořského pobřeží. Jsme prvními cizinci, kteří na Aj-Petri vystoupili a seznámili se s podzemním světem. Naším cílem je druhá nejhlubší propast Krymu – Kaskádová, její dno se nachází v hloubce čtyř set šesti metrů. Už pohled do otevřeného sto deset metrů hlubokého jícnu vstupní propasti upozorňuje, že sestup nebude snadný. Dno této propasti bylo objeveno simferopolskými speleology teprve v roce 1978 a výzkum ještě zdaleka není u konce. I zdejší jeskyně nám připravily bohatou „potravu“ pro oči, technicky zajímavé výstupy a sestupy. Naše speleologická expedice na Krym končí. Se sovětskými přáteli ale už plánujeme další, proto brzy na shledanou!

JOSEF WAGNER

FOTO AUTOR

A photograph of a person rappelling down a dark, textured rock face. The person is wearing a blue and white winter jacket and a hat, and is suspended by ropes. The rock face is dark and has a complex, craggy texture. The text is overlaid on the lower part of the image.

**Krym
není
jen
moře**